

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 மார்ச் 18]

என்று சொன்னாரே தவிர நாங்கள் வெளியேறுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. என்ன, அந்தக் கட்சியிலே இப்படிப்பட்ட தொடர்பு என்று எனக்குப் புரியவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. திருநாவுக்கரசு அவையிலே இல்லை.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1997-98, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்--தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 17--கல்வி (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதம் தொடருகின்றது. திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்.

திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வியில் சிறந்த தமிழ்நாடு என்ற கூற்றினை மெய்ப்பிப்பதற்காக பெருந்தலைவர் காமராஜர் தொட்டு இன்றைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வரை பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு சாதனைகளை, பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கூற்று உள்ளபடியே மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமானால், இப்போது கல்விக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற சுமார் 3 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் போதாது. அதற்கு மேலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. காரணம் கல்விக்காக நாம் செலவழிக்கின்ற ஒவ்வொரு காசும் செலவினத்திலே வருகின்றது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு நாம் செய்து வைக்கின்ற முதலீடாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தளவிலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு தமிழ்நாடு பல்வேறு கால கட்டங்களிலே முன்னோடியாக, முன்மாதிரியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதை அடியொற்றி வருங்காலத்திலே தொடக்கக் கல்வியைக் கட்டாயக் கல்வியாக ஆக்க வேண்டும். அதற்காக உரிய சட்டத்தினைத் தமிழக சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றி தொடக்கக் கல்வி கட்டாயக் கல்வி என்ற நிலையை இந்தியாவிற்கு

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஒ.ஆர். இராமச்சந்திரன்]

எடுத்துரைத்து முன்னோடி மாநிலமாக தமிழகம் திகழ வேண்டும் என்ற என்னுடைய ஆசையை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், கல்வியிலே நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு சீர்திருத்தமும், ஒவ்வொரு முயற்சியும், ஏதோ நமக்காக எடுக்கின்றவைகளாக இல்லாமல், வருங்காலச் சந்ததியினர்களை மனதிலே கொண்டு எடுக்கின்ற முயற்சிகளாக இருக்க வேண்டும். இதைத்தான் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஓராசிரியர் பள்ளி என்று உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டி ஒரு உதாரண புருஷராகவே திகழ்ந்தார்.

முற்பகல் 11-25

இந்த நிலையிலே இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய பரிதாபகரமான நிலையை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எவ்வாறோ புற்றீசல் போல் தோன்றிய ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்களிலே படித்து, இன்று பயிற்சி முடித்தவர்கள் பயிற்சிச் சான்றிதழ் பெறாமலும், தேர்வு எழுதமுடியாத நிலையிலும், ஓர் ஆண்டு முடித்தவர்கள் இரண்டாம் ஆண்டு படிக்க முடியாத நிலையிலும் இருக்கின்றார்கள். அரசு கணக்குப்படி அவர்கள் 28,000 பேர்கள் இந்த மாதிரி பரிதாபகரமான சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, உண்மை நிலை அதுவல்ல, சற்றேறத்தாழ 40,000 பேர்கள் இந்த மாதிரி இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்ய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்--இதுகுறித்து உயர்நீதிமன்றமும், உச்ச நீதிமன்றமும் தடையாணைகள் பிறப்பித்திருக்கின்றன-- சுலபமாக முடியாது என்ற கருத்தினை இங்கே வெளியிட்டார்கள். ஆனால், அதே மாதிரி ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்திலே உரிமை பெறாத தனியார் பள்ளிகளிலே 1983-84 மற்றும் 1984-85-ஆம் ஆண்டுகளிலே படித்த மாணவர்களை ஆந்திர அரசு கருணையுள்ளத்தோடு மாவட்ட ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்களிலே அவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளித்து, 1997-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் அவர்கள் சிறப்புத் தேர்வு எழுத அனுமதித்தது. அங்கே அவர்களுடைய படிப்பினை ரெகுலரைஸ் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொண்டு இங்கேயும் நமது மாநிலத்திலேயும், இப்படி சற்றேறத்தாழ 40,000 பேர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே பயின்று எந்தவித அத்தாட்சியும் இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கும் சிறப்புத்

[திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1997 மார்ச் 18]

தேர்வு நடத்தி, அவர்களையும் ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த 40,000 பேர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மிகவும் எளிய, ஏழ்மைக் குடும்பங்களிலே பிறந்தவர்கள். இதைக் கருத்திற்கொண்டு ஆந்திர மாநிலத்தை முன்மாதிரியாக வைத்து, இங்கேயும் செய்துதர வேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக இங்கே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் பெற்றோர்-ஆசிரியர் கல்விக் கழகத்தினுடைய பள்ளிகளிலேயும் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு 200 ரூபாய், 300 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று பெற்றுக் கொண்டு, முழு நேர ஆசிரியர்களாக, முழு கல்வித் தகுதியுடன் பணியாற்றுகின்ற இந்த ஆசிரியர்களைப் பணி நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நிரந்தரம் செய்வதற்கு இடையூறுகள் இருக்குமேயானால் அவர்களுக்குத் தொகுப்பு ஊதியமாக குறைந்தபட்சம் 1,500 ரூபாயாவது கொடுத்து, அவர்களுடைய பணியை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அது நம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல கல்லூரி அளவிலே சிறப்பு விரிவுரையாளர்களாக guest lecturers- அவர்கள் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எச்.டி. என்று படித்துவிட்டு, ஒரு மணி நேரத்திற்கு வெறும் 50 ரூபாய் மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள். அவர்களுடைய நிலையையும் கருத்திலே கொண்டு அவர்களுக்கும் உரிய பணிப் பாதுகாப்பு அளித்து, அவர்களுக்கும் பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களைப் போல் தொகுப்பு ஊதியம் கொடுத்து, அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் அல்லது பணியில் சேரும்போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள். தையல், நெசவு, ஓவியம், மரவேலை மற்றும் விவசாயம் போன்ற கைத்தொழில்களைக் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தனியார் பள்ளிகளிலே வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகள் அதிகாரிகளை அணுகி எப்படியோ அதற்குண்டான ஆணையைப் பெற்று, இந்தக் கைத்தொழில் ஆசிரியர்களை வேலைக்கு அமர்த்திவிடுகிறார்கள்.

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்]

ஆனால், நமது அரசு பள்ளிகளிலே கைத்தொழில் ஆசிரியர்களைப் பணியில் அமர்த்துவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஏறக்குறைய 750 பேர் இருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். கருணை கூர்ந்து அவர்களையும் பணியில் அமர்த்தி, அவர்களுக்கும் பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

கல்வித் துறையிலே வேலை புரிபவர்கள் பணிக் காலத்திலே இறந்துபோனால் கருணை அடிப்படையிலே அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கின்றது. ஆனால், கல்வித் துறையைப் பொறுத்த அளவிலே சற்றேறக்குறைய 1,300 பேர்கள் இந்தக் கருணை அடிப்படையிலே வேலை கோரிக் காத்திருக்கின்றார்கள். அப்படிக் காத்திருக்கின்றவர்களிடம் கோரிக்கையைக் கேட்கின்ற அதிகாரிகள் இறப்பு சீனியாரிட்டி, அதாவது இறந்தவர்களில் யார் முன்னால் இறந்தார்களோ, அந்த சீனியாரிட்டிபடிதான் உங்களுக்கு நாங்கள் வேலை போட்டுத் தருவோம் என்று சொல்கின்றார்கள். அப்படி, கருணை அடிப்படையிலே வேலை கிடைப்பதற்கு, ஆறு முதல் பத்து ஆண்டுகாலம் வரை காத்திருக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆறு முதல் பத்து ஆண்டுகாலம் ஒரு குடும்பம் வருமானம் இல்லாமல் இந்தக் காலத்தில் வாழ்வது என்பது எவ்வளவு சிரமமான சூழ்நிலையாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து, அவர்களுக்குக் கல்வித் துறையிலே இல்லாவிட்டாலும்கூட, வேறு துறைகளிலே கருணை அடிப்படையில் அவர்களுடைய கல்வித் தகுதிக்கு ஏற்ற வேலையை அளிக்க வேண்டும் என்று உங்களை நான் மிக்க பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-30

அதைப்போல, மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலே தலைமையாசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்களை டி.ஈ.ஓ.-வாக நியமிக்கின்றோம். அதாவது மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களாக (டி.ஈ.ஓ.) அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களை நியமிக்கின்றோம். ஆனால் அரசு உதவி பெற்ற நகராட்சிப் பள்ளிகளிலே தலைமையாசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்களை நாம் டி.ஈ.ஓ.-வாக நியமிப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் இந்த உரிமையை வழங்கி,

[திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1997 மார்ச் 18]

நகராட்சிப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தலைமையாசிரியர்களும் மாவட்டக் கல்வி அலுவலராகப் பணியாற்றும் வகையில் அவர்களுக்கும் முதலிடம் கொடுத்து அவர்களையும் டி.ஈ.ஓ.வாக நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த நூலகத்துறை. நூலகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், நூலகம் எவ்வளவு தூரம் கல்வியில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது என்பது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட நூலகத்துறை இப்போது மிகவும் நலிந்த நிலையில், அவலமான குழ்நிலையில் இருப்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். நூலகத்துறைக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதில்லை. அப்படியே நிதி ஒதுக்கீடு செய்தாலும், அதில் ஏதாவது துண்டு விழுகிற நேரத்தில் அதனால் பாதிக்கப்படுவது நூலகத்துறைதான். எனவே, நூலகத்துறைக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் தொகைகள் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் வெட்டுதல் செய்யப்படக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 14 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் 10 பல்கலைக் கழகங்களில் நூலகர்கள் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): உறுப்பினர் சீக்கிரம் பேசி முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஓ. ஆர். இராமச்சந்திரன்: எனவே 10 பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நூலகர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள நூலகர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். 10 ஆண்டுக்கும் மேலாக ஒரு நூலகர்கூட, நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொது நூலகத்தில் பகுதி நேர நூலகர்களாக இருக்கின்றவர்களை முழு நேர நூலகர்களாக ஆக்கி, நூலகத்துறையை வளப்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

அதைப்போல பல்கலைக் கழகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகம் கொடைக்கானலில் இருக்கிறது. இது 1984-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத்

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்]

துணை வேந்தர் சென்னையில் இருந்துதான் செயல்படுகிறார். பல்கலைக் கழகத்தின் கூட்டமும் சென்னையில்தான் நடக்கிறது. நேர்காணலும் சென்னையிலேதான் நடக்கிறது. ஆக, இப்படி நடக்கின்ற பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர்கள் மொத்தம் 25 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். உள்ளூரில் இரண்டே இரண்டு பேராசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்: எனவே, மற்ற பேராசிரியர்கள் வெளியிலே இருந்து, அதாவது கீழேயிருந்துதான் மலைக்கு வருகிறார்கள். பேராசிரியர்கள் அல்லாத மற்ற அலுவலர்களைப் பொறுத்தவரையில், 10 அலுவலர்கள் கொடைக்கானலில் இருக்கிறார்கள்; மீதமுள்ள 30 அலுவலர்களும் கீழேயிருந்து, அதாவது தரையிலிருந்து மலைக்கு வருகின்றார்கள். அங்கே ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட் கூரைக் கட்டிடத்தில்தான் பல்கலைக் கழகமே நடக்கிறது. அதற்கு உரிய கட்டடங்கள் இல்லை. மொத்தம் 130 பிள்ளைகள் அங்கு பயில்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பெண் பிள்ளைகளாக இருப்பதால், போதிய வசதியோ, பாதுகாப்போ இல்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், எம்.சி.ஏ., பட்டப் படிப்பு வகுப்பில் 30 மாணவர்கள் மத்தியில் 7 மாணவிகள்தான் அங்கே பயில்கிறார்கள். இதிலிருந்து அந்தப் பல்கலைக் கழகம் எவ்வளவு மோசமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 20 ஆயிரம் பேருக்கு இன்னும் பட்டம் வழங்கப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து 10 ஆயிரம் நூல்கள் அங்கு காணப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதேபோல, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, அலுமினிய ஏணி போன்ற, 10 இலட்சத்திற்குப் பெறுமானமுள்ள பொருட்கள் காணாமல் போய் மூன்று வருடங்கள் ஆகியும், மேல் நடவடிக்கை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது.

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகங்கள் தன்னாட்சி பெற்றவை. முழு தன்னாட்சி பெற்றவை. கல்லூரிகளே தன்னாட்சிகளாக, Autonomous Body-ஆக இருக்கின்றபோது, பல்கலைக் கழகங்கள் சட்டதிட்டத்தின் அடிப்படையில் முறைப்படுத்தப்பட்டு, அவை இயங்குவதற்கு 'சின்டிகேட்', ஆட்சிமன்றக் குழுவும் ஆளவை என்ற 'செனட்டும்' இருக்கின்றன. எனவே, அவைகள் மூலமாக இந்தக் குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். இந்தக் குறைகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, அரசு அவ்வப்போது இதுபோன்ற விவரங்கள் கிடைக்கிறபோதெல்லாம் அரசுத் துறைச் செயலாளர் மூலமாக அந்தப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தருக்கு அறிவுறுத்துகிறது. அதையும் மீறி, குறைபாடுகள் தொடருமானால், அவ்வப்போது புதிய துணை வேந்தர்களை நியமித்துச் செம்மைப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்படுகிறது.

முற்பகல் 11-35

திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அரசு அவர்களுக்கு ஒரு 'கைடு-லைன்' கொடுக்கலாம். பணம் நாம்தான் கொடுக்கிறோம். தன்னாட்சி கொடுத்தாலும் 'சூபர்வைசரி பவர்ஸ்' நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டும். அந்த பவர்ஸை வைத்துக்கொண்டு அவைகளை நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

'இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜி', ஐ.ஐ.டி., என்ற அமைப்பு சென்னையிலே இருக்கிறது. நாம் பன்னாட்டு நிறுவனங்களை வரவேற்கிறோம். பன்னாட்டு அறிவியல் இங்கே வருகிறது. அவர்கள் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது 'மேலாண்மை', அதாவது 'மேனேஜ்மென்ட்'. அதற்கு ஏற்றாற்போல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மேனேஜ்மென்ட், அஹமதாபாத், கல்கத்தா, பெங்களூர், லக்னோ, இன்டர் மற்றும் காலிகட் போன்ற இடங்களில் இருக்கிறது. நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மேனேஜ்மென்டைத் தமிழகத்தில் அமைக்க, வேண்டிய நிலங்கள் தருகிறோம் என்று சொல்லி நடுவண் அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கேட்பது ஒன்றும் பெரிதல்ல. இங்கேயே பேரறிஞர்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

அண்ணா அவர்களுடைய பெயரில் அண்ணா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மேனேஜ்மென்ட் என்ற அமைப்பு, அரசு அலுவலர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி தருகிற நிலையமாக இயங்கி வருகிறது.

திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்றும் வந்தால் குற்றமாகி விடாது என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டம் வைகை வீரன் அழகுமுத்து மாவட்டம். புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாவட்டம். எங்களுடைய மாவட்டம் முன்னர் மதுரையாக இருந்த காரணத்தால் எங்களுடைய ஒவ்வொரு தேவைக்கும் மதுரைக்கு வந்து பழக்கப்பட்டு விட்டோம். இப்போது தேனியோடு எங்களுடைய மாவட்ட எல்லை நின்றுவிட்ட காரணத்தால் எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு ஒரு கல்லூரி தேவைப்படுகிறது. பெண்கள் கல்லூரியை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு இயலவில்லையென்றால் அங்கேயுள்ள கல்லூரிகளுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும். அங்கே ஏற்கெனவே இருக்கிற ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் கல்லூரி என்பது கிறிஸ்துவர்களால் நடத்தப்படுகிற கல்லூரி. ஹாலி கருத்தாராவுத்தர் ஹவுதியா என்ற கல்லூரி முஸ்லீம்களால் நடத்தப்படுகின்ற கல்லூரி; ஆதிசஞ்சினிகிரி என்ற கல்லூரி இந்து சமயத்தினர்களால் நடத்தப்படுகிற கல்லூரி. அதுபோக தேனியிலே நாடார்களால் நடத்தப்படுகின்ற ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள். 14 நிமிடம் ஆகிவிட்டது.

திரு. ஓ.ஆர். இராமச்சந்திரன்: ஆகவே, இந்தப் பகுதியிலே அரசுக் கல்லூரிகள் இல்லாத குறையைப் போக்குகின்றவண்ணம் இந்தக் கல்லூரிகளுக்குச் சிறப்புச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சி மையம். எங்கள் மாவட்டத்திலே சின்னவனூரிலே ஆதிமூலம் என்பவர் தம்மிடம் இருக்கின்ற 10 ஏக்கர் நிலத்தை ஆசிரியர் பயிற்சி மையத்திற்குத் தர சம்மதித்திருக்கிறார். அரசு அதைப்பெற்று சின்னவனூரிலே ஆசிரியர் பயிற்சி மையத்தினைத் துவங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்பம் தொகுதியிலே காமரைக்கவுண்டன்பட்டியில் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றிருக்கிறது. அதை மேல்நிலைப்

[திரு. ஓ. ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1997 மார்ச் 18]

பள்ளியாக்குவதற்கு சுமார் 1 லட்ச ரூபாயை வசூல் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளோடு ஒப்பிடாமல் அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கல்வியாளரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர் "Computer literacy is a must" என்று சொன்னார். எனவே, கணிப்பொறிக்கல்வியை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் அளிப்பதோடு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற பள்ளி மாணவர்களும் படிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாரல் சயின்ஸ், யோகா போன்ற பாடங்களையும் கட்டாயப் பாடமாக இளம் மாணவர்களுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு,

“பயிற்றுப்பல கல்வி தந்து, இப்பாரினை உயர்த்திட வேண்டும்”

என்ற பாரதியின் பாட்டினைக் கூறிக்கொண்டு நன்றி பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செங்கை சிவம்.

*திரு. செங்கை சிவம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.”

ஒருவன் ஒரு தலைமுறையில் கற்ற கல்வி அவனுடைய 7 தலை முறைக்கும் பெருமையைச் சேர்க்கும் என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

நம்முடைய கழக அரசால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் கல்வி மானியமும், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையும் சிறப்பானது. பட்ஜெட்டிலே அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் சில குறிப்புகளை இங்கே வைத்துப் பேசினார்கள். நானும் கடந்த கால ஆட்சி பற்றிய சில குறிப்புகளை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜெயலலிதா ஆட்சியில், 1991-92-ல் கல்விக்காக ஒதுக்கிய பணம் ரூ. 1,298 கோடி. 1992-93-இல் ஒதுக்கியது ரூ. 1,517.78 கோடி. 1993-94-இல்

1997 மார்ச் 18]

[திரு. செங்கை சிவம்]

ஒதுக்கியது ரூ. 1,820.32 கோடி. 1994-95-இல் ஒதுக்கியது 2,002.46 கோடி. 1995-96-இல் ஒதுக்கியது ரூ. 2,200. கோடி. ஆனால் நம்முடைய கழக ஆட்சியில், 1996-97-இல் ரூ. 2,553.87 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. 1997-98-இல் ரூ.2,969.13 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 5 ஆண்டு காலத்திலே அவர்கள் ஒதுக்கியது ரூ. 8,871.33 கோடிதான். ஆனால், இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 5,600 கோடிக்கு மேல் ஒதுக்கி சிறப்புச் சேர்த்திருப்பது நம்முடைய கழக ஆட்சி என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தந்தவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரூ. 470 கோடி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, கடந்த ஆண்டே, பட்டதாரி இல்லாத குடும்பங்களில் படிக்கின்ற 10 முதல் மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து தொழில் கல்வியிலே அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க, அரசே தத்து எடுத்துக் கொள்கின்ற நல்ல முறையை இந்த அரசு கடைப்பிடித்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

முற்பகல் 11-40

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், ப்ளஸ்-2 பொதுத் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண் பெற்ற மூன்று மாணவர்களுக்கு உயர் கல்விக்கான செலவை அரசே ஏற்றுக் கொள்கின்ற திட்டத்தையும், பள்ளி இறுதி பொதுத்தேர்வில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்ற முதல் மூன்று மாணவர்களுக்கு மேல்நிலைப் படிப்பு முடிக்கும் வரை ஆகும் செலவை அரசே ஏற்றுக் கொள்கின்ற திட்டத்தையும் நான் வரவேற்கின்றேன். அதேபோல் 8 வது வகுப்பு வரை படித்தால், ஏழைப் பெண்களுக்கு ரூ. 10 ஆயிரம் நிதியுதவி என்று அரசு அறிவித்தது. அந்தத் திட்டம் எவ்வளவு பலனளித்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல, 1996-97-இல் 6 ஆம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரையில் பெண்கள் 92.16 சதவிகிதம் அதிகமாக பள்ளிகளிலே சேர்ந்து படிக்கின்றார்கள். ஆகவே, இது மிகவும் வரவேற்கவேண்டியது. அதேபோல, பெரியார் பல்கலைக் கழகம். இப்படிப்பட்ட எண்ணற்ற திட்டங்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வரவேற்கக்கூடிய சிறந்த அம்சங்களாக இருக்கின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1986 இல் இருந்து 165 பணிக்காலியிடங்கள், ப்ரொபசர், ரீடர், லெக்சரர் போன்ற

[திரு. செங்கை சிவம்]

[1997 மார்ச் 18]

காலியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அக்காலியிடங்களை உடனடியாக நிரப்புவதற்கு நம்முடைய அரசு அவர்களை அறிவுறுத்த வேண்டுமென்றும், இதில் இட ஒதுக்கீடு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஒரு பெரிய குழப்படி நடந்தது. 'செல்ஃப் பைனான்ஸ்' கல்லூரிகள் என்ற முறையிலே பல கல்லூரிகளுக்கு வரைமுறையின்றி அனுமதி வழங்கியதனால் கல்வியினுடைய தரம் மட்டும் குறையவில்லை; ஆசிரியர்களும் போதுமானவர்களாக இல்லை. அந்த ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான சம்பளமும் வழங்கப்படவில்லை. அக்கல்லூரிகளிலுள்ள ஆய்வுக் கூடங்களும் சரியான முறையிலே அமைக்கப்படவில்லை. போதுமான கட்டிடங்கள்கூட இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. செனட் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே இவைகளையெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும், அவைகள் இன்னும் சரிசெய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய அரசு இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்தி, உடனடியாக ஒரு குழுவை அனுப்பி அவற்றைச் சரிசெய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, 8 'ரிஜிஸ்ட்ரார்' பதவியும் இன்னும் நிரப்பப்படவில்லை. அந்தப் பதவி இன்னும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றது. இதற்கு என்ன காரணமென்று தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அப்பதவி நிரப்பப்பட வேண்டும். ஒருமுறைக்கு இரண்டுமுறை தேர்வு நடைபெற்றும் கூட அக்காலியிடம் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

அதேபோல, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வுகளில் தமிழக மாணவர்களுடைய தேர்ச்சி விகிதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சியும் இல்லை. சரியான 'மெட்டிரியல்ஸ்'-ம் வழங்கப்படுவதில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் 'டைரக்ட் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்' ஆகப் பல வடநாட்டுக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவோ மொழிப் பிரச்சினையும் இருக்கின்றது என்பதை அரசும் அறியும். அந்தவகையில், இங்குள்ள சில மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து எங்கோ பயிற்சிக்கு அனுப்புகிறோம். எஸ்.ஸி., எஸ்.டி., எம்.பி.சி., பி.சி., ஓ.சி., ஆகிய பிரிவுகளில் பத்துப் பத்து மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து டெல்லியிலே இருக்கின்ற

1997 மார்ச் 18]

[திரு. செங்கை சிவம்]

பயிற்சி மையத்திற்கு அனுப்பி வைத்து, அதற்காகும் எல்லாச் செலவுகளையும் அரசே ஏற்று, வருங்காலத்தில் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்றவற்றில் தமிழகத்திலே உள்ளவர்கள் அதிகம் பேர் தேர்வு பெறுவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, 1973-ல் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற டாக்டர் அம்பேத்கர் கலைக் கல்லூரி, பாபு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு, நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கல்லூரியாகும். அந்தக் கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டு வெள்ளிவிழாவும் நடைபெற இருக்கின்றது. அதிலே பி.எஸ்ஸி., ஃபிசிக்ஸ், பி.எஸ்ஸி., ஜுவாலஜி, பி.எஸ்ஸி., கணிதம், பி.ஏ., லிட்ரேச்சர், பி.எஸ்ஸி., கம்ப்யூட்டர் சயின்ஸ் ஆகிய ஐந்து கோர்ஸ்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. இதிலே எந்தவித முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆனால், இந்த 8 மாத, 9 மாத ஆட்சிக் காலத்தில் யு.ஜி.சி. ஃபண்டு எல்லாம் வாங்கி கொஞ்சம் சரிசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், அடுத்த ஆண்டு வெள்ளி விழா. நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும், வணக்கத்தோடும், கருணை உள்ளத்தோடும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருங்காலங்களிலே, பி.ஜி.-முதுகலை வகுப்புகளை அங்கே துவங்கி, தமிழ் லிட்டரேச்சர் எம்.ஏ., எம்.காம்., எம்.சி.ஏ., போன்ற கோர்ஸ்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், நூலகத்திற்குப் புதியதாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-45

பல உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், இன்றும் இளமையாக இருக்கிறார்களே, அதற்கு என்ன காரணம் என்றெல்லாம் பலரும் வினவுகிறார்கள். குறிப்பாக, நம்முடைய திரு. ஞானசேகரன் அவர்களும், இதுகுறித்து இங்கே பலமுறை கேட்டதுண்டு. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்; கலைஞர் அவர்கள் சிறந்த விளையாட்டு வீரர், 'ஷட்டில் காக்' ஆடுவதிலே சிறந்த வீரர். அவர் 'கிரிக்கெட்' டினுடைய ரசிகர். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர் உட்கொள்கிற உணவுகள். இந்த இரண்டும்தான் அவரை, இன்றையதினம் வரையிலும் இளமையாக வைத்துக் கொள்வதற்குக்

காரணங்கள். அதுமட்டுமல்ல; வல்லாரை என்கிற ஒருவகைக் கீரை; ஞாபக சக்திக்கு மிகவும் உபயோககரமானது. அதைப்பற்றி சங்க இலக்கியத்திலேகூட சொல்வதுண்டு. அதனை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறாமல் சாப்பிடுகிற காரணத்தினால், ஞாபக சக்தியோடும், திடத்தோடும் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பழக்கம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும். எம்.எல்.ஏ.-க்களாகிய நமக்கும் வரவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், நீண்டகாலம் நடத்தாமல் இருக்கின்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களிலுடைய விளையாட்டுப் போட்டிகளை உடனடியாக நடத்தவேண்டும்; முதலமைச்சர் பெறும் பேற்றை நாமும் பெறவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விளையாட்டு ஆணையத்தின் மூலமாக, பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப் போவதாகவும், அரசும் இதற்காக 10 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் தெரிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

விளையாட்டுத் துறையைப் பற்றி யாரும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பேசுவதே கிடையாது. விளையாட்டுத் துறையைப் பற்றி, கொஞ்சம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு, இத்துறையில் பின்னோக்கிச் செல்கிறது என்ற ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தெற்காசிய விளையாட்டுப் போட்டிகள், அதேபோல் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட நேரு விளையாட்டு அரங்கம் போன்றவைகளில் ஊழல்கள் அதிகமாக நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதை விசாரிக்க ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழர் திருநாளில், பொங்கல் விளையாட்டுப் போட்டிகள் என்று மாவட்ட மற்றும் மாநில அளவில் நடத்தப்பட்டது. அதனை மீண்டும் நடத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விளையாட்டு வீரர்களுக்கென்று தனியாக விடுதிகள் இருக்க வேண்டும். இன்றைக்குக்கூட அவர்கள் இருக்கிற அந்தக் கல்லூரியிலேயே அவர்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற, மாநில அரசால் வழங்கப்படுகிற உணவுக்கான தொகை போதுமான தொகை அல்ல. மத்திய அரசு 1200 ரூபாய்

1997 மார்ச் 18]

[திரு. செங்கை சிவம்]

வழங்குகிறது. அதைப்போல, மாநில அரசும் வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சைதாப்பேட்டையிலே, ஓய்.எம்.சி.ஏ., கல்லூரி இருக்கிறது. இது உலக அளவிலே, மிகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு கல்லூரி. இந்தக் கல்லூரியிலே, டாக்டரேட் பெறுகிற அளவுக்கு பி.எச்.டி., பட்டம் பெறுகிற அளவுக்குக்கூட, மிகச் சிறப்புக்குரிய கல்லூரி அது. அந்தக் கல்லூரியினுடைய பவள விழா--75-ஆம் ஆண்டு விழா வரவிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கிட்டு அவர்கள்கூட, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை அதற்கு அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேதி வழங்குவதோடு, நேருவின் பிறந்த நாளைக் குழந்தைகள் தினமாகவும், டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் பிறந்தநாளை ஆசிரியர் தினமாகவும், இப்படிப் பல தினங்களாகக் கொண்டாடப்படுகிற இந்தக் காலகட்டத்தில், நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் பிறந்தநாளை, விளையாட்டு தினமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்றும், நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, 12 மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்கள் கட்டுகிறபோது அவற்றைச் சுற்றி 'ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ்' மற்றும் கிடங்குகள் கட்டி, அவற்றின் வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் கட்டப்படுகிற விளையாட்டுத் திடலில், நிலக்கரியினாலான 'ஸ்பிண்டர் ட்ராக்ஸ்' அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மெரினா நீச்சல் குளத்தை மீண்டும் புதுப்பித்துச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, விளையாட்டுப் பயிற்சி பெறும் மாணவ மாணவியருக்கு, விளையாட்டு மைதானம் சென்று வருவதற்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும். நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய மேயர் அவர்கள்கூட இங்கே இருக்கிறார்கள். பிளஸ் டு வரையிலே மாணவ மாணவியருக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கினோம். அதிலே, ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பேர்தான் இந்த மாநிலத்திலே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இன்றையதினம் விளையாட்டுத் துறையிலே ஈடுபட்டு சென்று வருகிறார்கள். ஆகவே, விளையாட்டு மைதானம் வரை சென்று பயிற்சி பெறுகிற அந்த மாணவ மாணவியருக்கு இலவச

பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, தமிழகத்திலே முதியோர் தடகளக் கழகத்தை அரசு அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும், சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில் உள்ள டென்னிஸ் மைதானத்தில் மின்னொளி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-50

சென்னையிலே உலக வாலிபால் மையத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும். அதற்கான ஃபைல்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அந்தக் கோப்புகள் தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள 'மாஸ்' டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கின்றன. உலக அளவில் வாலிபாலுக்கு ஒரு சிறந்த கோச்சிங் சென்டராக சென்னை அடையாறிலே அது அமையவிருக்கிறது. அதை விரைவில் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே திறமைவாய்ந்த விளையாட்டு வீரர்களை, வீராங்கனைகளை அரசே தத்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். விளையாட்டு ஆணையத்திற்கென்று ஒரு மெம்பர் செகரட்டரி இருக்கிறார், ஐ.ஏ.எஸ்., அளவிலே ஒரு மெம்பர் செகரட்டரி இருக்கிறார். அவர் முழு நேர அதிகாரியாக இல்லை, பார்ட் டைம் போலத்தான் இருக்கிறார். டெக்ஸ்ட் புக் சொசைட்டியில் அவர் இயக்குநராக இருந்துகொண்டு இந்தப் பணியையும் பார்க்கிறார். அதிலே....

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நிர்வாக முறையிலே இப்படி ஒருவரே இரண்டு பொறுப்புகளைப் பார்க்கிற காரணத்தால் எந்தக் குறையும் ஏற்படுவதில்லை. இந்தத் துறைகள், அதில் ஈடுபடுகிறவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டித்தான் வளர வேண்டுமே தவிர, நிர்வாகத்தாலே மட்டும் வளர்ந்துவிடாது. எனவே, இப்போது நடைபெறுகிற முறை, அந்த ஆணையம் சீராக நடைபெறுவதற்கு ஏற்றதாகத்தான் இருக்கிறது.

திரு. செங்கை சிவம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் நான் வைக்க விரும்புகிறேன். அந்த ஆணையத்திற்கு ஒரு சீனியர் ஐ.ஏ.எஸ்., அதிகாரியைப் போட

1997 மார்ச் 18]

[திரு. செங்கை சிவம்]

வேண்டும். மாவட்ட அளவிலே இருக்கின்ற கலெக்டர்கள் சீனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள். நீங்கள் அந்த ஆணையத்திற்கு ஜூனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டால், சீனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் அவரை அப்ரோச் செய்வது கஷ்டம். நடைமுறையிலே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை இருக்கிறது. ஆகவே ஃபுல் ஃபிளட்ஜ்டு-ஆக ஒரு சீனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை அதற்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது சினிமாக் கட்டணங்கள் எல்லாம் குறைந்திருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சினிமாக் கட்டணத்தைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது திரையரங்குகளில் உயர்ந்த கட்டணமாக இருக்கிற அந்தக் கட்டணத்தில் மேலும் 25 பைசாவை உயர்த்தி, அதிலிருந்து வரும் பணத்தை விளையாட்டுத் துறைக்குப் பயன்படுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மத்திய அமைச்சராக இருக்கிற தனுஷ்கோடி ஆதித்தன் அவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய உதவியோடு மத்திய அரசினுடைய நிதியை இந்த விளையாட்டுத் துறைக்குப் பெறலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விளையாட்டு வீரர்கள், வீராங்கனைகளுக்கு இடஒதுக்கீடு வேண்டும். தொழில் கல்வியிலே விளையாட்டு வீரர்கள் சேருவதற்கு 5 சதவிகிதம் இடஒதுக்கீடு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதைப்போல கல்லூரிகளிலும், கலைக்கல்லூரிகளிலும் 10 சதவிகிதமும், வேலைவாய்ப்புகளில் 10 சதவிகிதமும் இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளையாட்டு ஆணையத்தின் செலக்ஷன் கமிட்டியில் விளையாட்டுத் துறையிலே தேர்ச்சி பெற்ற இயக்குநர்கள்தான் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்த வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே 400 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 400 தொழிலாளர்களும் ஏற்கெனவே இந்த விளையாட்டு ஆணையம் வருவதற்கு முன்னால் மாநில அரசு அந்தஸ்தோடு, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது விளையாட்டு ஆணையம் என்று அமைத்த பிறகு மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. எனவே, மீண்டும் அந்த ஆணையம் அப்படியே இருந்தாலும்கூட, மாநில அரசு ஊழியர்கள் பெறுகிற....

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. செங்கை சிவம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு ஊழியர்கள் பெறுகிற சம்பளத்தை இவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக விளையாட்டுக் கழகங்கள். பல விளையாட்டுக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. கபாடி, அத்தலட், வாலிபால், புட்பால் இவைகளுக்கெல்லாம் அசோசியேஷன் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு அளவிலே, இந்திய அளவிலே, உலக அளவிலே இவைகளுக்கு அசோசியேஷன் இருக்கிறது. அந்த அசோசியேஷன்களில் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகள் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதால் ஒரு சாதாரண விளையாட்டு வீரன் அவர்களிடத்திலே சென்று அணுகுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். எனவே அந்த அசோசியேஷன்களுக்கு ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகள் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதை அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கழகங்களில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு அத்தலட் அசோசியேஷன் இரண்டு குரூப்பாக இருக்கிறது. தேவாரம் தலைமையில் ஒன்று, இன்னொருவர் தலைமையில் இன்னொன்று என்று இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சீர்செய்தால்தான் நல்ல விளையாட்டு வீரர்களை, வீராங்கனைகளை நாம் தயார் செய்யமுடியும். ஆகவே அதைச் சீர்செய்ய வேண்டும். அது மட்டும் அல்லாமல், பாக்ஸிங்குக்கு என்று ஒரு அசோசியேஷன் இருக்கிறது. அதன் செகரட்டரி திரு. மோகனகிருஷ்ணன் அவர்கள் கொடுக்கிற பணம் பூராவும், அந்த எய்டு பூராவும்...

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
சீக்கிரம் உரையை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. செங்கை சிவம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒரே ஒரு கருத்துதான். ஆகவே இந்த திரு. மோகனகிருஷ்ணன் என்பவர்... (குறுக்கீடு)

முற்பகல் 11-55

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்திலே, இருக்கக்கூடிய பணத்தில் 4-ல் ஒரு பங்கு

1997 மார்ச் 18]

[திரு. சி. ஞானசேகரன்]

பணத்தை கல்விக்காகச் செலவழித்து பெரிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிகத் தெளிவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு நீங்கள் அதிகமான வாய்ப்பைத் தந்து, மாலைப் பொழுதிலே நீங்கள் கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு--பேராசிரியர் அவர்களும் மிக விளக்கமாகப் பதில் அளிக்கக்கூடியவர்கள், அவர்கள் முழுப் பதிலையும் அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் மாலையில் கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு--பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் முழுமையாகப் பேசுவதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையின் சார்பாக உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. செங்கை சிவம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பாக்கிங் அசோசியேஷனிலே பல குளறுபடிகள் உள்ளன. விளையாட்டு வீரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேர்வதில்லை, TA/DA போய்ச் சேர்வதில்லை, கொடுக்கப்படுகின்ற எய்டும் அவர்களைப் போய் சேர்வதில்லை, கிட்ஸ் அவர்களைப் போய்ச் சேர்வதில்லை. இவையெல்லாம் இடையிலே இருப்பவர்களால் சுரண்டப்படுகிறது. இது குறித்து விரிவாக ஆராய ஒரு குழு அமைத்து இந்த அசோசியேஷன்களை எல்லாம் சீர் செய்யவேண்டும். மீண்டும் நான் ஒன்றை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எம்.எஸ்.ஏ-க்களுக்கு இடையேயான விளையாட்டுப் போட்டிகளை இந்த ஆண்டிலேயாவது நடத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். இந்தக் கல்வி மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. டி. மணி.

*திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தின்மீது சுருக்கமாகச் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கல்விக்காக பொதுவாக ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி என்பதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக, அதாவது 30 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக ஒதுக்கினால் சிறந்ததாக இருக்கும். கல்வித் துறையில் இன்று தனியார்களுக்கு அதிகமாக வாய்ப்பு அளிக்கின்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

[திரு. டி. மணி]

[1997 மார்ச் 18]

1996-ம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் ஆளுங்கட்சி பல விஷயங்களைச் சொல்லியிருந்தது. அதன்படி, இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகளில், கரும்பலகை இல்லாத பள்ளிகள், கூரை இல்லாத பள்ளிகள், குடிநீர் இல்லாத பள்ளிகள், அதிலும் குறிப்பாகக் கழிப்பறை இல்லாத பெண்கள் பள்ளிகள் போன்ற பள்ளிகளின் அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குப் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதைச் சீரமைக்க வேண்டும். அதேபோல் தலைமை ஆசிரியர்களும் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். சிறுபான்மையினர் என்ற பெயரில் கல்வி நிறுவனங்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று சிறுபான்மையினர் உரிமை பெறுகிறார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புப்படி மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சிறுபான்மையினர் யார் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். ஆனால் அது சம்பந்தமாக அந்தத் தனியார் நிறுவனங்களும் சொல்லுவதில்லை. நம்முடைய அரசும் அதைச் சரிவரக் கேட்டுக் கொள்வதும் இல்லை. எனவே, இந்த ஆசிரியர் நியமனங்களில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, பாடப் புத்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில், பள்ளிகள் திறக்கப்படும் ஜூன் மாதத்திலேயே பாடப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, சில நேரங்களில் அரையாண்டுத் தேர்வு நடைபெறும் காலம்வரைகூட பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்காத ஒரு நிலை உள்ளது. அது கவனித்து மாற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, சுயநிதிக் கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிப் போக்கைக் கட்டுபடுத்த வேண்டும். சுயநிதிக் கல்லூரிகள் அரசின் ஆணைகளை மதிப்பதில்லை. அரசு தீர்மானிக்கும் கட்டணங்களுக்கு மேலும் அதிகப்படியான கட்டணங்களை அவர்கள் வசூலிக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய அரசு கலைக் கல்லூரிகளிலே 4,354 ரூபாயை அதனுடைய கட்டணமாகவும், எஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளுக்கு 32,500 ரூபாய் என்றும், பாலிடெக்னிக்குக்கு 5,200 ரூபாய் என்றும் ஆணை வழங்கினாலும் தனியார் கல்லூரிகள் அதைக் கண்டுகொள்வதில்லை. அதிகப்படியான நிதியை வசூலிக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுயநிதிக் கல்லூரிகளிலே 4 ஆண்டுகளுக்கும்

1997 மார்ச் 18]

[திரு. டி. மணி]

சேர்த்து பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். அதை வட்டிக்கு விட்டாலும் அவர்கள் அதிகப்படியான தொகையைப் பெற்றுவிடலாம். எனவே அரசுக் கல்லூரிகள் எந்த அளவுக்கு வசூலிக்கின்றனவோ அதே ரீதியில் அவர்களும் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சுயநிதிக் கல்லூரிகளின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், கலைக் கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் மொத்தம் உள்ள 347-ல் சுயநிதிக் கல்லூரிகள் 107. பாலிடெக்னிக்குள் 154, அதில் 98 தனியாருடையது. பொறியியல் கல்லூரிகள் 81, அதில் 71 தனியார் கல்லூரிகள். மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 1911, அதில் 150 தனியார் பள்ளிகள். இந்நிலை நீடிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அதில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்ற பல செய்திகளுக்கும் இறுதியாக நான் விளக்கம் சொல்ல முடியுமா என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களையாவது இடையிலே சொல்லுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, கல்வித் துறையில் தனியார் கல்வி என்பது இடம் பெற்றுவிட்ட உண்மையாகும். இந்தியாவினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையிலே ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் போல, அகில இந்திய அளவிலேயும், தமிழ்நாடு அளவிலேயும் கல்வி வழங்கும் முழுப் பொறுப்பை அரசு என்றைக்கும் நிறைவேற்ற முடியாது என்பது மிகவும் அடிப்படையாக உணர்ந்து, ஏற்கப்பட்டதொரு உண்மை. எனவே, தனியார் நிருவாகம் மூலமாகத்தான் இன்றையதினம் பெரும்பாலான மாணவர்களுடைய கல்வித் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. அதை ஒழுங்குப்படுத்த, முறைப்படுத்த, கட்டுப்படுத்த வழிவகை காண்பதற்கு அரசு தொடர்ந்து முயற்சிக்கும்.

நண்பகல் 12-00

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இருந்தாலும் கூட, தனியார் துறையினர் அதிகமாக, இதிலே ஈடுபடாமல் இருக்க நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அடுத்து, தனியார் துறையைப்

பொறுத்தமட்டிலே, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி என்று சொல்கிற நேரத்தில், குமரி மாவட்டத்திலே, கொல்லங்கோடு, பாலவிளை என்ற ஊரிலே தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி நடைபெற்று வருகின்றது. நம்முடைய அரசாங்கம் இதற்கு அனுமதி அளித்துள்ளதா அல்லது நீதிமன்றத்தினுடைய உத்தரவுப்படி ஏதாவது நடத்துகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அங்கே நடக்கின்ற கொடுமை என்னவென்று சொன்னால், ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 என்று வசூலித்து விடுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்து விடுகின்றது. அது போன்று, சிறுபான்மை மொழி பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்குப் பாடப்புத்தகங்கள் இரண்டு மாதங்கள் முன்பு வரையில் முழுமையாகக் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, வருகின்ற கல்வியாண்டிலே ஜூன் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே முழுமையான அளவிலே பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போன்று மலையாள ஆசிரியர் நியமனம்கூடச் சரிவர செய்யப்படவில்லை. ஏறத்தாழ 50-க்கும் அதிகமான பணியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. எனவே, அதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அது போன்று, வேலை இல்லாத ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் பயிற்சி முடித்துவிட்டு காத்திருக்கின்றவர்கள் என்று பல பேர் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, வேலைவாய்ப்புப் பதிவு மூப்பு அடிப்படையில் நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். கடந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 10000 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டதில் திருச்சியில் 1280, கோவையில் 1000, தருமபுரியில் 830, நெல்லை 9, ஆனால் குமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் யாருக்கும் இடம் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. 1987-ல் பதிவு செய்தவர்கள் இன்னமும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, வேலை வாய்ப்பு இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு, தகுதி பெற்றவர்களுக்கு மற்றும் வேலை கிடைக்காதவர்களுக்கு வயது வரம்பைத் தாண்டியவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குமரி, நெல்லை-கட்டபொம்மன், வ.உ. சிதம்பரனார் ஆகிய இந்த மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அதாவது கடந்த காலத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதுமாக எடுக்கப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் தேர்வு செய்தபோது ஆசிரியர்கள் ஆயினர்.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பல பேர் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த பலர், வேறு வேறு மாவட்டங்களிலே நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களெல்லாம் திரும்ப சொந்த மாவட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று, தங்கள் மாவட்டத்திலேயே பணியாற்ற வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று, திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி, அதன் காரணமாக ஏராளமானவர்கள் அந்த மூன்று தென் மாவட்டங்களுக்கும் சென்றதன் காரணமாகவும், குமரி மாவட்டத்தில், ஏராளமான தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள், தனி உரிமையோடு இயங்குகின்றன; அந்த உரிமையையும் தடுக்க முடியாது என்பதாலும் அங்கு அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை விகிதத்திலே குறைவு என்பதாலும் அதிகமாக அந்த மாவட்டங்களிலேயிருந்து ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் வாய்ப்பு கடந்த ஆண்டு ஆசிரியர் தேர்வு செய்தபோது ஏற்படவில்லை. மாவட்ட அடிப்படையிலேதான் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்ய வேண்டும், அந்த முறைக்கு ஏற்ப அந்தப் பகுதியில் இருந்து அதிகம் பேர் இடம் பெறமுடியவில்லை என்பது அரசு உணர்ந்த ஒரு செய்தி. அதன் காரணமாக, இனி மாவட்டம் விட்டு மாவட்டத்திற்கு இடம் மாறுதல் கேட்பவர்களுக்கு அந்த மாவட்டங்களில் அதாவது காலியாகும் இடத்திலே மூன்றிலே ஒரு பங்கு மட்டும்தான் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும். புதிதாக நியமிக்கக்கூடியதாக மிச்சம் இருக்கின்ற மூன்றிலே இரண்டு பங்கு இடங்களில் அந்தந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு முன்னுரிமைப்படி வழங்குவது என்று அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது.

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இருந்தாலும் கூட, 1987-லே பதிவு செய்தவர்கள் இன்னமும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கிடைக்கின்ற வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அது போன்று முன்னாள் அரசானது, சட்ட விதிகளையெல்லாம் மீறி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதி அளித்து, கிட்டத்தட்ட 20,000 மாணவர்களுக்கு அதிகமாக நீதிமன்றத் தடையுத்தரவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். முறையாக ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு ஏதாவது வழிமுறையை மேற்கொள்ள வேண்டும், ஏதாவது ஒரு வழியைக் கையாள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திரு. மணி அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், இந்த அவையிலே மூன்று, நான்கு உறுப்பினர்கள் அதாவது திரு. ரமச்சந்திரன் அவர்களும், வேறு பல உறுப்பினர்களும் இந்தப் பிரச்சினையைத் திரும்பவும் இன்றைக்கு வலியுறுத்தினார்கள்.

பிற்பகல் 12-05

நான் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பையும் படித்துப் பார்த்தேன். உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தத் தீர்ப்புகளில், ஏற்கெனவே தமிழக அரசு, இப்படி விடுபட்ட அல்லது பள்ளிகளில் அங்கீகாரம் நீக்கப்பட்டதன் காரணமாகத் தேர்வு எழுதுவது தடுக்கப்பட்டதுடன்--அவர்களைத் தேர்வு எழுத அனுமதித்ததுங் கூடத் தவறு என்று உயர் நீதிமன்றத்திலே ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு-அப்படியொரு இக்கட்டான நிலையிலே விடுபட்ட மாணவர்களாக இருந்தவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் பயிற்சி அளிக்கலாம் என்று கடந்த கால அரசு ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, குறுகிய காலப் பயிற்சி என்பதற்கு ஒப்ப மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பயிற்சி-மேல் நிலைப் பயிற்சி வழங்கலாம் என்றும் முடிவு எடுத்து, அவர்களைச் சேர்க்க எண்ணி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தபோது, அந்தப் பயிற்சியை உயர்நீதி மன்றம் தடை செய்ததுடன் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு எந்த ஒரு சரியான முறையையும் அரசு மேற்கொள்ளவில்லை என்றும், அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான உரிமையை மேற்கொள்வது என்பது அந்த மாணவர் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்ட முறைகேட்டை மறைக்கிற ஒரு செயலாக இருக்கிறது என்றும், ஒரு முறைகேட்டை மறைக்க இன்னொரு முறைகேட்டிலே அரசு ஈடுபடுகிறது என்றும் கருத்துப்பட ஒரு நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் விண்ணப்பித்த போது, அந்த முறையீடு தள்ளப்பட்டு முழு அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு--உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பை உச்ச நீதிமன்றம் முழு அளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று தெரிவித்துள்ள காரணத்தால், அதற்கு மேல் என்ன செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆந்திராவில் நடைபெற்றபோது இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு இல்லை. அது நடந்தது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். இங்கே இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வந்துவிட்ட காரணத்தால், அந்தத் தீர்ப்புக்கு

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

மதிப்பு அளித்து, கட்டுப்பட்டு, வேறு எந்த வழியில்-- அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில்-- நன்மை செய்யமுடியும் என்று கருத வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். 23,000 பேர் அந்தப் பட்டியலுக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே ஓராண்டுப் படிப்பு மட்டும் படித்தவர்கள் 10 அல்லது 12 ஆயிரம் பேர். இரண்டாண்டு படிப்புப் படித்தவர்கள் 10 ஆயிரம் பேர். அதுவும் நான் சொல்வது, கருத்தளவிலே படித்தவர்கள். கருத்தாகப் படித்தவர்களும் அல்ல, பயிற்சியுடன் படிப்பிக்கப்பட்டவர்களும் அல்ல. கருத்தளவில் படித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறவர்கள் 10 ஆயிரம் பேர். இரண்டு ஆண்டு படித்ததாகச் சொல்கிறவர்கள் இன்னும் 10 ஆயிரம் பேர். இவர்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய கட்டளைகளை மீறாமல், உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பிலே உள்ள வாசகங்களை மீறாமல், எந்த வகையில் அவர்களுக்கு உதவ முடியும் என்பது தொடர்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது ஒரு அமைச்சரோ, ஒரு அமைச்சரவையோ திடீரென்று முடிவு எடுத்துச் செய்யக்கூடிய காரியம் இல்லை என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக, அப்படி முறையிடுகிற நாட்டிலே உள்ள ஏராளமான இளைஞர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்...

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவான- நீண்ட உரையை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, நாங்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது ஒன்றே ஒன்றுதான். அரசு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அரசினுடைய ஆணைகளை நம்பி, ஏற்கெனவே திறக்கப்பட்ட அந்தப் பள்ளிகளில் படித்த ஒன்றும் அறியாத அப்பாவி மாணவர்கள்- பள்ளிகளை நிறுவியவர்கள் வேண்டுமானால் கொள்ளையடித்திருக்கலாம். அது வேறு சமாச்சாரம். ஆனால், அரசாணைகளை நம்பி, அந்தப் பள்ளிகளிலே பயின்றவர்கள்-ஓராண்டுக் காலமோ இரண்டாண்டுக் காலமோ, தங்களுடைய வாழ்நாளை வீணாக்கிவிட்ட அந்த மாணவர்கள் எப்படியாவது அரசுத் தேர்வு எழுதியாக வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றம், அதேபோல உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை எல்லாம் இங்கே மேற்கோள் காட்டினார்கள். தீர்ப்புகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சாராம்சமே, அந்தப் பள்ளிகளில் அடிப்படை வசதிகள் கிடையாது, ஆடிட்டோரியம் கிடையாது..

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: நீங்கள் அந்தத் தீர்ப்புகளைப் படித்துப் பார்த்தீர்களா?

திரு. சி. ஞானசேகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், அந்தத் தீர்ப்புகளை நான் படித்துப் பார்த்தேன். ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், அவர்கள் பிரச்சினையை மீண்டும் பரிசீலித்து, எந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பயிற்சியைத் தந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதே பள்ளியில் வேண்டுமானால் மீண்டும் மாணவர்களை அனுமதித்தாவது அவர்கள் ஓராண்டுக் காலமோ அல்லது ஆறு மாத காலமோ பயிற்சி பெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். புத்தொளிப் பயிற்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். புத்தொளிப் பயிற்சி மூன்று மாதத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளியில் படிக்க வேண்டுமென்று அப்போது உருவாக்கினார்கள். அந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் இரண்டாண்டுப் படிப்புகளைப் படிக்க முடியாது என்று உச்ச நீதி மன்றமும், உயர்நீதி மன்றமும் தீர்ப்புச் சொன்ன காரணத்தால்தான் பிரச்சினை வந்தது.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): உறுப்பினர், உரையை சிக்கிரம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்னொரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது குறுக்கிட்டுப் பேசுபவர் இவ்வளவு நேரம் பேசினால் எப்படி?

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முடித்து விடுகிறேன். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே அரசு நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் இவர்களைச் சேர்த்தாவது, அவர்களைத் தேர்வு எழுத அனுமதிக்க ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. டி. மணி.

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் தெளிவான விளக்கத்தைத் தந்திருக்கின்றார்கள். இருந்தாலும்கூட, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் கனிவோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்கின்றேன்.....

1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். தொடர்ந்து பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வழிமுறை இன்னும் தெரியவில்லை. சிறந்த வழக்கறிஞர்கள், நிபுணர்கள் யாராயினும் அந்தத் தீர்ப்பைப் படித்துப் பார்த்து, அந்தத் தீர்ப்புக்கு இந்த மாதிரி விளக்கம் இருக்கிறது அல்லது இந்த மாதிரியாக நீதிமன்றத்திலே விண்ணப்பிக்கலாம் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவிப்பார்களேயானால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் நான் விரும்புகிறேன். ஏற்றுப் பரிசீலிப்போம். இன்னொன்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது செயின்ட் ஸ்டீபன் என்று இருக்கின்ற பயிற்சி நிறுவனம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அது உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு காரணமாக, அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது. அதுவும்கூட தற்போது என்.சி.டி.இ. National Council of Teachers' Education என்கிற அந்தக் குழு ஆய்வு செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த என்.சி.டி.இ. பரிசீலித்து முடிவு செய்தால், தொடர்ந்து பயிற்சி நிலையம் நடைபெறும். அதிலே உள்ள குறைபாடுகள் ஏதேனும் தெரிவிக்கப்படுமானால், குற்றச்சாட்டுகள் வருமானால், விசாரிக்கப்படலாம்.

பிற்பகல் 12-10

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. டி. மணி.

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வினையாட்டுத் துறை சம்பந்தமாக சற்று நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதிநிலைமை பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும்கூட, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கியிருக்கலாம். அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அளவிலே வினையாட்டு மையங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஸ்டேடியம் பொதுவாக சீரழிந்த நிலையிலே இருக்கிறது. அதிலே வருமானம்கூட வருகிறது. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற ஸ்டேடியம் அருகில், வாடகைக்கு விடக்கூடிய வளாகங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய மாதாந்திர வருமானம் 1 இலட்ச ரூபாய்க்கு அதிகமாகும். அந்த வருமானத்தை ஸ்டேடியம் எடுத்துக் கொள்கிறது. ஆனால் ஸ்டேடியத்தைப் பராமரிப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும்

[திரு. டி. மணி]

[1997 மார்ச் 18]

மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதுபோல விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்க....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நல்ல விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்க, ஆரம்பத்தில் இருந்தே நல்ல தேர்வு பெற்றவர்களைக் கொண்டு சரியான முறையில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல, குழித்துறை, தேவிசுமாரி கல்லூரியிலே நூலகராக வேலை செய்பவர் திருமதி டி. எல். சாந்தம்மா. இவர் தேர்வுநிலை பெற்றிருந்தும், கல்லூரி நிர்வாக இயக்குநர் ஆணையிடும் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்குரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு தனியார் பள்ளிக்கு போஸ்ட் ஸாங்ஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறை சரியாகக் கையாளப்படுமானால், இதிலுள்ள குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்படும். அதைப் பொறுத்தமட்டில், இடைக்கோடு என்ற ஊரிலே, மொட்டைக் காலை என்ற இடத்திலே ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் 7 காலியிடங்கள் உள்ளன. அந்த 7 இடங்களை நிரப்ப வேண்டுமென்று சொன்னால், குழித்துறையினுடைய கல்வி மாவட்ட அதிகாரி தலைக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கேட்கிறார். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருந்து வருகிறது. காலிப் பணியிடங்களை நிரப்புவதற்கான அனுமதி காலாகாலத்தில் வழங்கப்பட்டிருந்தால், இந்த நிலை வராது. ஆகவே அதற்குரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல, மார்க்கர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பள்ளியினுடைய தலைமை ஆசிரியர் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இருக்கின்ற கேம்பீஸை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. கேம்ஸுக்காக உபகரணங்கள் வாங்குவதற்குக்கூட நிதி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோள், அந்த மார்க்கர்களுக்கு அரசாங்க மட்டத்திலே

1997 மார்ச் 18]

[திரு. டி. மணி]

முடிவு செய்து, பாதிச் சம்பளமாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கினால்தான் அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். இருபது வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பு முடித்து சான்றிதழ்கள் பெற முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்கு என்ன தடங்கல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எனவே....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலே இன்னின்ன வகையான--அரசு நடத்துகிற பள்ளிக்கூடங்கள், ஏற்கெனவே அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் எல்லாம் சான்றிதழ்கள் பெறுவதற்கு, நீதிமன்றம் அண்மைக் காலத்தில் அனுமதித்தது. நேற்றைய தினம் அதற்கான ரிசல்ட்ஸ், தேர்வு முடிவுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் இந்த வாரத்தில் அல்லது அடுத்த வாரத்தில் வழங்கப்படும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. டி. மணி.

திரு. டி. மணி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சரின் விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் இன்னொரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசியல் சாசனப்படி நிர்வாக அதிகாரத்தை இதுபோன்ற விஷயங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அந்த அளவுக்கு நாம் நடவடிக்கை மேற்கொள்வோமேயானால், அவர்களுக்கு சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர முடியும். இந்த விவரங்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. ஆர். சிவானந்தம்.

பிற்பகல் 12-15

திரு. ஆர். சிவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களின் துணிவோடும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலும் ஏழை எளியவர்களின் வாழ்க்கைக்காகவும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்காகவும் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து, அனைத்து மக்களும் போற்றுகின்ற ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களை நான் வணங்கி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலே பகுத்தறிவு பகலவன், சிந்தனை சிற்பி, தந்தை பெரியார் அவர்களின் பேரால் புதிய பல்கலைக்கழகம் அமைக்க இருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 1997-98 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத்திலே சுமார் 3 ஆயிரம் கோடியை ஒதுக்கி, கல்விக்கென்று ஒரு தனி முத்திரை பதித்த தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களையும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் நாடே பாராட்டுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுபோல கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே 168 தொடக்கக் கல்வி நிலையங்கள், 41 தொடக்கப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றை நடுநிலைப் பள்ளிகளாகவும், 60 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 75 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் மாற்றி அமைத்ததை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்கின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோன்று பட்டதாரி இல்லாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முதல் 10 மாணவர்களுக்கு, அதாவது முதலில் தேர்வு பெறுகின்ற 10 மாணவர்களுக்கு அரசே பொறுப்பேற்று அவர்களைப் படிக்க வைக்கின்ற திட்டத்தையும், பிளஸ் 2 வகுப்பிலே முதல் 3 மாணவர்களையும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் முதல் 3 மாணவர்களையும் அரசினுடைய பொறுப்பிலே தொடர்ந்து மேல்நிலை படிப்பு படிப்பதற்காக அரசு ஏற்று இருப்பதை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. ஆர். சிவானந்தம்]

அதேபோன்று விளையாட்டுத் துறையிலே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே விளையாட்டு அரங்குகள் இல்லாத 12 மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்குகளைக் கட்டுவதற்காக திட்டங்களைத் தீட்டியதை பெரிதும் வரவேற்கின்றோம்.

அதேபோன்று 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு ஏற்ப தகவல் துறை, தொழில்நுட்பத் துறையில் முன்னோடியாக இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக இன்ஃபர்மேஷன் டெக்னாலஜி இன்டஸ்ட்ரீஸ் இந்தியா என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றி எதிர்கால இளைஞர்களுடைய நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இந்த அரசு விளங்குகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பெருமையாக சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோன்று கடந்த ஆட்சியில் முதுநிலைப் பட்டதாரிகள் போராட்ட காலத்திலே 19 நாட்களில் 12 நாட்களை பணி நாட்களாகவும், 7 நாட்களை தகுதி உள்ள விடுப்பு நாட்களாகவும் அறிவித்த பெருமை கலைஞர் அவர்களையே சாரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

அதேபோன்று தமிழில் படிப்பவர்களுக்கு கடந்த ஆண்டுகளிலே 150 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்ததை இப்போது 500 ரூபாயாக உயர்த்தி தமிழிலே படிக்கின்ற மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் வேண்டுகோளில் உதவித்தொகையான ரூபாயைப் பற்றிச் சொன்ன காரணத்தால் நான் இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். அது 400 ரூபாயாக உயர்த்தி ஆணையிடப்படுகிறது.

திரு. ஆர். சிவானந்தம்: நான் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதேபோன்று தேர்வாணையம் மூலமாகத் தேர்வு செய்து பணி நியமனம் செய்யும்போது, எங்கள் மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை போன்ற பகுதிகளில் நியமிக்கப்படுகின்ற ஆசிரியர்கள் பணியில் சேருவதற்காகச் சென்று, அங்கே பணியாற்ற இயலாமையால்

பின்னர் அவர்கள் லீவு போட்டு திரும்பிவிடுகிறார்கள் என்கிற காரணத்தினால், இதுபோன்ற பகுதிகளிலே தேர்வாணையத்தின் மூலமாக நியமனம் செய்யப்படுகின்ற ஆசிரியர்களை, அந்தப் பகுதிகளிலே வாழ்கின்றவர்களாகப் பார்த்து நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதியிலே மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிற கல்லூரி அமைப்பது பற்றி கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்றபோதுகூட நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கு ஏற்ப, பேராசிரியர் அவர்கள் அரசு, கல்லூரி அமைக்க இயலாது; ஆனால், தனியார் முன்வருவார்களேயானால் நாங்கள் அனுமதி அளிக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். அதற்கேற்ப கல்வியின் மீது அக்கறை கொண்ட அனைவரும் என் தொகுதியில் உள்ள முன்னோடிகள் எல்லாம் ஒரு தனியாரை அணுகி, அங்கே கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க அவர் இப்போது மனுச் செய்து இருக்கிறார். அந்த மனுவைப் பரிசீலனை செய்து, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த நடப்பாண்டிலேயே அந்தக் கல்லூரிக்கு அனுமதி அளித்து ஆரணி மக்களுடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கின்ற எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்றும், பல் மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று சிறுவர் சிறுமியர்களை ஈர்க்கின்ற வகையிலே பாட முறைத் திட்டத்தை மாற்றம் செய்து ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் ஆரம்பக் கல்வியில் மாணவர்கள் சேருகிறபோது, கல்வியின் தரம் மிகவும் குறைந்து, அவர்கள் அரிச்சுவடி கூட படிக்க இயலாத நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், கல்வித் தரத்தை ஆரம்ப நிலையிலேயே உயர்த்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-20

பத்தாவது நிதிக்குழுவின் பரிந்துரையை இந்திய அரசு ஏற்று, பெண்கள் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக 150 லட்சம் ரூபாயும், நடுநிலைக் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்காக 250 லட்சம் ரூபாயும் தொடக்கக்

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஆர். சிவானந்தம்]

கல்விப் பணிகளுக்காகவும் பள்ளிகளின் குடிநீர் வசதிகளுக்காக 70 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை நாடே பாராட்டுகிறது, போற்றுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கடந்த காலத்தில் கல்வி விலை பொருளாக மாற்றப்பட்டு, முறைதவறாகப் பணம் பெற்றுக்கொண்டு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட தொழில் கல்வி நிலையங்கள், உயர்கல்வி நிலையங்கள் போன்றவைகள் எல்லாம் இப்போது மோசமான நிலையில் இருப்பதை அறிந்து, இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக முன் வைத்திருக்கின்ற திட்டத்தை மக்கள் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள். 300 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களில், ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி திறக்க வேண்டும். மூன்று அல்லது நான்கு தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ஒரு நடுநிலைப்பள்ளி என்று இது போன்று சமுதாயத்தில் நலிந்த, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய கல்வியைச் சீரமைக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மக்கள் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள். எனவே மீண்டும் மீண்டும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களையும் நான் வேண்டிக்கொள்வது எல்லாம் நடப்பு ஆண்டிலேயே ஆரணி மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையான கல்லூரி ஒன்றை என் தொகுதியில் அமைத்து, அந்த மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
அடுத்து, திரு. ஆர். மகேந்திரன்.

திரு. ஆர். மகேந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற 1997-98ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் கலந்துகொண்டு, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேரவைக்கு வைத்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பை வழங்கிய தங்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கல்விக்காக நம்முடைய அரசு, நிதிநிலை ஒதுக்கத்தில் ஏறத்தாழ 2969.13 கோடி ரூபாய் செலவிடுவது என்பது தமிழகத்தின் எதிர்காலம் மிகவும் ஒளிமயமாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். தமிழகத்தின் மொத்த வரவு-செலவு

நிதியில் சுமார் 20.15 விழுக்காடு தொகையைக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதிலிருந்து, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் கல்வித்துறையின்மீது எவ்வாறு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கல்விக்கான நிதிநிலை ஒதுக்கத்தில் கடந்த 1996-97 ஆம் ஆண்டில் 2553.8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 2969.13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இந்த ஆண்டு சுமார் 412.5 கோடி ரூபாய் அதிகமான நிதியைக் கல்வித்துறைக்கு வழங்கிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், அதற்காக அரும்பாடுபட்டு அனுமதி பெற்ற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் இந்த நேரத்தில் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், முழுமையான தொடக்கக்கல்வி அனைவருக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு ஏற்ப, கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்றபிறகு, 85 ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்த ஆண்டு 168 ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட உள்ளன என்ற செய்தி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 29 ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடுநிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இந்த ஆண்டு 49 ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடுநிலைப் பள்ளிகளாக உருவாக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த ஆண்டு 99 நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இந்த ஆண்டு சுமார் 60 நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டு 80 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. தற்போது 75 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதைக் கண்டு நம்முடைய மக்கள் மனதாரப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-25

தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்காகப் பெரும் முன்னுரிமை தந்துள்ளது நம்முடைய அரசு.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

1996-97 ஆம் ஆண்டு, அனைத்திந்திய தொழில் நுட்பக் கல்விக்குழு, 10 புதிய பொறியியல் கல்லூரிகளையும், 14 தொழில் நுட்பக் கல்விப் பயிலகங்களையும் துவக்க அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதன் காரணமாகப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களின் சேர்க்கை சென்ற ஆண்டைவிட 2665 மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல பாலிடெக்னிக்குகளில் மாணவர்களின் சேர்க்கை கடந்த ஆண்டைவிட 3520 மாணவர்கள் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் நம்முடைய அரசினுடைய சாதனைகளின் பட்டியலில் இடம் பெறும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அரசு தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுடைய தரம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இதனை மேலும் திறம்பட செயல்படுத்தி, தமிழக மாணவர்கள் உலக அளவில் அவர்களுடைய சாதனைகளை வெளிப்படுத்த, அதற்கு அனைத்து வசதிகளையும் செய்ய நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல், தமிழகத்தில் சுயநிதி பொறியியல் கல்லூரிகளும் பாலிடெக்னிக்குகளும் ஆண்டுக்காண்டு பெருமளவில் அதிகரித்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒருசில நிறுவனங்கள் மாணவர்களிடமிருந்து பணம் பெறும் நோக்கத்தையே மனதிற்கொண்டு செயல்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற பாண்டியன் பாலிடெக்னிக் நிறுவனத்தில் நடைபெறுகின்ற குறைபாடுகளை இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அந்தப் பாலிடெக்னிக்கில் அரசு ஆணைப்படி தகுதியான மாணவர்களுக்கு இலவசமாக சீட் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசு ஆணையில், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த 18 சதவீதப் பங்கீடு கொடுக்கப்படவில்லை.

எல்லா மாணவர்களிடத்திலிருந்தும் ரூபாய் 20,000 முதல் 45,000 வரை பணம் வாங்குகிறார்கள். இதேபோன்ற வகைகளில் அரசுச் சட்டதிட்டங்களுக்கு விரோதமாக இந்த நிறுவனம் செய்து வருகிறது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பாலிடெக்னிக்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகின்றேன்.

நம்முடைய கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்ற 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக தமிழகம் முழுவதும் காலியாகயிருந்த சுமார் 11,652 இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமித்து காலியிடங்கள் முழுவதும் நிரப்பப்பட்டன. இவர்கள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பதிவு முன்னுரிமை அடிப்படையில் பணி வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் அனைவரும் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களைத் தினமும் வணங்கி வருகிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால், கடந்த 5 ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்தவர்கள் 8,450 இடைநிலை ஆசிரியர்களை மட்டுமே நியமித்தார்கள். அவர்களிடமிருந்தும் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு பணி வழங்கப்பட்டது என்பதை நானே அறியும்.

ஆசிரியர்கள் மாறுதலைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியப் பெருமக்கள் விரும்புகின்ற இடத்திற்கு மாறுதல்களை வழங்கியிருக்கின்றார்கள். புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குக் கூட, விதிகளைத் தளர்த்தி அவர்கள் விரும்புகின்ற இடத்திற்கு பணிகள் மாற்றம் வழங்கப்பட்டிருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல, ஆசிரியர் பெருமக்களும், அரசு ஊழியர்களும் இன்ப அதிர்ச்சி அடைகின்ற வகையில், போனஸ் பெறும் உச்ச வரம்பைத் தளர்த்தி, 90 சதவீதம் பேர் பயன்பெறும் வகையில் ரூபாய் 2084 அதிகபட்சமாக போனஸ் வழங்கப்பட்டுள்ளதை நான் மனதார இந்த நேரத்தில் பாரட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல குடும்பப் பாதுகாப்பு நிதி ரூ. 1 இலட்சம் ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஓய்வூதியம் பெற பணிக்காலத்தை 33-லிருந்து 30 வருடம்- ஆகக் குறைத்துள்ளது.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

ஆசிரியர்களுக்கு வாகனக்கடன் வழங்கும் திட்டம், அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் இருந்ததைத் தளர்த்தி, தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் வாகனக் கடன் வழங்கலாம் என்று அறிவித்துள்ள செய்தியை நான் மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

மேலும், ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குப் பலவகையில் ஊக்கப்பரிசுகள் வழங்குவதை நம்முடைய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதை எல்லாம் இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றையதினம், கிராமப்புறங்களிலுள்ளவர்கள், இஞ்ஜினியரிங், மருத்துவம், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற தேர்வுகளில் அதிகம் தேர்ச்சி பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை நீக்க, இப்படிப்பட்ட படிப்புகள் படிக்கிற கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு அதிகச் சிறப்புப் பயிற்சிகள் கொடுத்து அவர்களை மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

கல்வித் தரம் மேலும் நமது நாட்டில் உயர நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தீவிரமாக பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இதற்குத் தொடக்கக் கல்வியிலிருந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் அனைத்தும் காலை 8.00 மணிக்கு ஆரம்பித்து மாலை 5.00 மணி வரையில் வகுப்புகள் நடைபெற வேண்டும். இதற்கு அனைத்து ஆசிரியர் சங்கங்களையும் அழைத்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களோடு பேசி இதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மேல்நிலைப் பள்ளி பாட வகுப்புகளில் ஆங்கிலப் பாடத் திட்டம் புதுமைப்படுத்த வேண்டும். ஆங்கில இலக்கியம் சிறப்புப் பாடம் பி.ஏ., எம்.ஏ., போன்ற வகுப்புகளில் இருக்கிற நிலை வேறு. மற்றவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தைப் பேசும் மொழியாக, உரையாடும் மொழியாக, எழுதும் மொழியாகப் பயன்படுத்துமாறு நன்கு திட்டமிட்டு புதிய பாடங்களுடன் பயிற்றுவிப்பு முறைகளோடு நடத்திட வழிவகை காண வேண்டும்.

5-ஆம் வகுப்பு வரையில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு முதல் பாகமாகத் தமிழ் கட்டாயப் பாடமாகவும், 2-வது பாகமாக ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமாகவும் இருக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செய்தியை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நாட்பாம்பள்ளிப் பகுதியில் இருக்கிற தச்சூர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல ஜோலார்பேட்டை ஒன்றியத்தில் இருக்கிற விலக்கல்நத்தம் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கந்தலி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற கொரட்டி உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

நாட்பாம்பள்ளி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற மந்தாரப்பள்ளி, ஜோலார்பேட்டை ஒன்றியத்தில் இருக்கிற புத்தகரம், கந்தலி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற பெரியகரம் ஆகிய நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கொள்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டிய இடங்களை அரசே ஆய்வு செய்து எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகள் அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதை நம்முடைய அரசு அறிந்து, அந்த இடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் அன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவதற்கு நம்முடைய அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து, தேவைப்படுகிற இடங்களில் நடுநிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): சீக்கிரம் உரையை முடியுங்கள்.

1997 மார்ச் 18]

திரு. ஆர். மகேந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த கால ஆட்சியில் மூடப்பட்டுள்ள சந்தன ஆலையை இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற ஏப்ரல் மாதம் திறப்பதாக உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதற்கு அனுமதி வழங்கிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர்கள் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்.

திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறோம். 1997-98 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியத்தின் ஒதுக்கீட்டான ரூ. 2,969.13 கோடியில் தரப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களை நாங்கள் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

‘மண்ணுலார்க்கெல்லாம் அழியாத செல்வம்

மண்ணிய கல்வியே ஆகும்.

நம் வண்டமிழ் நாட்டில் கட்டாய கல்வி

இல்லையேல் உள்ளதும் போகும்’

என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் சொல்வார்கள். அந்தக் கருத்தை நெஞ்சிலே தாங்கி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அதிகமாக நிதியொதுக்கீடு பெற்றிருக்கிற இந்த கல்வித் துறையிலே பல சிறப்பான திட்டங்களை அவர்கள் நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 5 ஆம் வகுப்பு வரையில் தமிழ் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு செயலும், அதைப் போல திறமையான மாணவர்களுக்கு அவர்களுக்கு பள்ளி இறுதி வகுப்பிலேயும், மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் முதன்மையாக மதிப்பெண் பெறுகிறவர்களுக்கு மாவட்டந்தோறும் அவர்களுக்கு படிப்புதவித் தொகை வழங்கி, அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி இருக்கிற திட்டங்களும் பாராட்டி வரவேற்கப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

பிற்பகல் 12-35

அதேபோல ஒரு இனிப்பான செய்தியாக வருகிற கல்வியாண்டிலிருந்து பொறியியல் துறைக்கான படிப்பு முழுவதும் தமிழ் வழியிலே சொல்லித்தரப்பட வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கின்ற அந்த அறிவிப்பும் பாராட்டி வரவேற்கத் தகுந்தது. அதேபோல மருத்துவத் துறைக்கும் அவர்கள் அறிவித்திருந்தால் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம்.

இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய பல்கலைக்கழகங்களிலே மருத்துவப் படிப்பானது தமிழ் வழியிலே சொல்லிக் கொடுப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பொறியியல் படிப்பு மட்டுமல்லாமல் மருத்துவ படிப்பையும் வரும் கல்வியாண்டிலிருந்து தமிழ் வழியிலே சொல்லித்தர அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைவிட மிக முக்கியமான ஒன்று இந்த மழலையர் பள்ளிப் படிப்புகள் அனைத்தும் தமிழிலேதான் சொல்லித்தரப்படல் வேண்டுமென்பதை அரசு ஒரு கட்டாயமான சட்டமாகப் பிறப்பித்திடல் வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி நான் பேசுகிறபோது சொல்லியிருக்கிறேன். பாடச்சுமைகள், அதாவது புத்தகங்களைச் சுமக்கின்றவர்களாக குழந்தைகளை ஆக்குகிறார்களே தவிர அவர்களைக் கல்வியிலே நாட்டம் உடையவர்களாக ஆக்குகின்ற ஒரு முறை இந்த 'கிண்டர் கார்டன்' மெத்தேட் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த முறை நர்சரி பள்ளிகளிலே இல்லை. ஆகவேதான் அவற்றைத் தாய் மொழி வழியாக சொல்லித் தருகிறபோது மாணவர்களுக்குக் கற்கின்ற ஆர்வம் வளருமென்ற காரணத்தினாலே கட்டாயமாக அந்தத் தமிழ் வழியிலே மழலையர் பள்ளிப்படிப்புகளைச் சொல்லித்தர அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல இன்றைக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 1986 முதல் பல பதவிகள்--பேராசிரியர் பதவி, ரீடர் பதவி, விரிவுரையாளர் பதவிகள் எல்லாம் இன்றைக்குக் காலி இடங்களாக சுமார் 165 இடங்கள் இருக்கின்றன. அதேபோல இட ஒதுக்கீடும் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலே பின்பற்றப்படாமலிருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்தான் இந்தத் தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் முன்னோடியான பல்கலைக்கழகம். அங்கேயும், இடஒதுக்கீட்டு முறை இல்லையென்று சொன்னால் இது மற்றப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக மாறி அங்கெல்லாம்

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்]

இடஒதுக்கீட்டு முறையானது தட்டிக்கழிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினாலே, அரசினுடைய சமூக நீதிக் கொள்கைக்கு இது முரண்பாடாக அமைந்துவிடும் என்ற காரணத்தினாலே பல்கலைக்கழகத்திலே வேலைவாய்ப்புத் துறையிலே இடஒதுக்கீட்டுமுறையைக் கடைப்பிடித்து அந்தக் காலியாகவுள்ள இடங்கள் நிரப்பப்படவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகமானது நுழைவுத்தேர்வுகளுக்கு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. அந்தப் பயிற்சி வகுப்பிலே தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியின மாணவர்களுக்கு இலவசமாகப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்காமலிருக்கிறது. மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் அந்த நுழைவுத் தேர்வுப் பயிற்சியினை இலவசமாகத் தர அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல கடந்த ஆட்சியிலே ஒரு அநீதி. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்தவர்களுக்கு ஒரு முன்னுரிமை கொடுத்து பட்டதாரி, மேல்நிலைப் பட்டதாரிகளுக்கு அந்த நேர்காணல் தேர்வுக்கு-- வேலைவாய்ப்புக்கான நேர்காணல் தேர்வுக்கு-- அவர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பும் முறை முன்பு இருந்தது. ஆனால் கடந்த ஆட்சியிலே 5-2-1996 அன்று போடப்பட்ட ஒரு உத்தரவின் காரணமாக--அரசாணை எண். 75 என்ற உத்தரவின் காரணமாக அந்த வாய்ப்பானது பறிக்கப்பட்டது. இதன்மூலமாக, ஊனமுற்றோர், கலப்புமனம் புரிந்தோர், முன்னாள் இராணுவத்தினர், தாயகம் திரும்பியோர், விதவைகள் இப்படியாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கெல்லாம் கிடைத்து வந்த அந்த வாய்ப்பானது இன்றைக்குத் தட்டிப்பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கூட இந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது. எனவே இந்த ஒரு வாய்ப்பாவது-இது வேலைக்கு முன்னுரிமை அல்ல, அந்த வேலைவாய்ப்புக்கு-பொதுவாக ஆசிரியர் பணிக்கு வேலைவாய்ப்பகத்திலே இருந்துதான் அழைப்பு வருகிறது. அப்படியுள்ளபோது இந்த ஒரு வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு இல்லையென்று சொன்னால் பலபேர் அதனாலே வாய்ப்பின்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு அழைக்கும் அரசுப் பணிக்கான....

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தீரன் அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்தை அரசு ஆராய்ந்து இருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள அரசு விதித்த ஒரு ஆணையை இடைக்காலத்திலே தடுத்து நிறுத்தாததன் காரணமாக, மாற்றி அமைக்காததன் காரணமாக அந்த ஆணையைப் பின்பற்றி அவர்கள் நடத்திய தேர்விலே இதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். இனி வருகிற தேர்வுகளில் இந்த விதிமுறைப்படி ஊனமுற்றவர்கள், விதவைகள்-அப்படிப்பட்டவர்கள் யார் யாருக்கு தேர்வு செய்வதிலே முன்னுரிமை வழங்குகின்ற முறை இருந்ததோ அதை மறுப்படியும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தும.

திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்: நன்றி. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அதேபோல கருணை அடிப்படையிலே-அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தருகின்ற ஒரு முறை இருந்தது. இதுவரையிலே அந்தப் பட்டியலிலே 1300-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஆசிரியப்பணி இடங்கள், ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் இறந்தது நிறையவே இருக்கிறது. ஆகவே இதிலே ஆண்டுக்கு 150 பேர் மட்டுமே போடப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பணி நியமனம் செய்யப்படுகின்ற அதிகாரம் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளிடம் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அவையெல்லாம் மறுக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அந்தக் காத்திருப்போர் பட்டியலிலே அதிகமான எண்ணிக்கை மிகுந்து இருக்கிற காரணத்தினாலே இந்த அரசாங்கு காலியிடங்களுக்கு பணி நியமனம் செய்யப்படுகின்றபோது, அந்த இறந்த அரசு ஊழியர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கருணை அடிப்படையிலே அந்தப் பணி வாய்ப்பை வழங்கிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-40

அதேபோல் இன்றைக்குக் கல்லூரிகளிலே மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபோது, அரசினுடைய இட ஒதுக்கீட்டு விகிதாச்சார அடிப்படையிலே தேர்வு செய்கிறார்களா, இல்லையா என்பது குறித்து அரசின் கல்வித் துறைக்கும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைக்கும் பட்டியல் வருகிறதா என்பதே தெரியவில்லை. பல கல்லூரிகளிலே

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்]

என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் வராண்டா அட்மிஷன் என்று சொல்லி, கடைசி நாளிலே மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபோது, அந்த இட ஒதுக்கீட்டு முறைகளை எல்லாம் தள்ளிவிட்டு முறைகேடாக சில மாணவர்களைச் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, கடைசி நாள் முடிவுற்றதற்குப் பின்னாலே ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் மாணவர்களை இட ஒதுக்கீட்டு முறைப்படி, அரசு விதித்த சட்டப்படி - அந்த இட ஒதுக்கீட்டு முறைப்படிதான்-மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து இருக்கிறார்களா என்கிற பட்டியலை கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரகத்திற்கும் நம்முடைய கல்வித் துறைக்கும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைக்கும் அவற்றை அனுப்புகின்ற பணியினை ஒவ்வொரு கல்லூரியும் செய்திடல் வேண்டும் என்பதை அரசு ஆணையின் மூலமாகத் தெரிவித்திடல் வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தமிழ் ஆட்சிச் சொல்லகராதியானது வெளியிடப்பட்டும் இன்னும் பல துறைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்கிற குறை இருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய பேரவைச் செயலகத்திலேகூட அது கிடைக்கவில்லை என்றுகூடச் சொல்கிறார்கள்.

*மாண்புமிகு முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்சிச் சொல்லகராதி தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின்கீழ் வருகிறது. ஏற்கெனவே இது குறித்து நான்காவது பதிப்பு வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனாலும்கூட இதுகுறித்து 84 வகையான பல்வேறு துறைகளுக்கான அகராதிகள் பிரித்துப் பிரித்து வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்போது 10 துறைகளுக்கான அந்த அகராதிகள் பிரித்துத் தரப்பட்டு முறைப்படி ஆய்வு செய்து புதுப்பித்துத் தரப்படும்.

திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்: மாண்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக இல்லாமல் சில அரசு ஆணைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் உள்ளன என்பதை நினைவூட்டி பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றிலே பயிற்றுநர், விளக்குநர்களாக உள்ளவர்களுடைய ஊதிய முரண்பாடும்

ஒரு கோரிக்கையாகும். அதேபோல் அரசு கல்லூரிகளிலே பல ஆசிரியர்கள் பதவிகள் தற்காலிகப் பணியிடங்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தற்காலிகப் பணியிடங்கள் நிரந்தரப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்று சொல்லி, அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனாலும்கூட அவை நிறைவேற்றப்படாமல், நடைமுறைக்கு வராமல் இருந்து வருகிறது. எனவே, அதிலே சில பேர்கள் மாநிலத் தீர்ப்பாயத்திற்குச் சென்று, அந்தப் பணி வரன்முறையை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் முழுமையாக அந்த அரசு ஆணையானது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோல் ஒப்பந்த ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய பணியும் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. அவர்களுடைய பணி வரன்முறை நிரந்தரம் செய்யப்பட்டால்தான் அந்த ஆசிரியர்கள் தேர்வு வாரியத்தின் மூலமாக நேர்காணல் தேர்விற்கு அழைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய தனிப்பணி வரன்முறை வழங்கப்பட ஆவன செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அவையும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் அரசுக் கல்லூரிகளிலே மாலை நேரங்களிலே பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட பகுதி மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளிலே எல்லாம்கூட மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. அதனாலே பல பேர்கள் பயன் பெற்று வந்தார்கள். வேலை செய்கிறவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம்கூட பயன்பெற்று வந்தார்கள். எனவே, அதை நிறுத்துவதற்கு இப்போது ஏதோ சில முயற்சிகள் எடுப்பதாக ஒரு ஐயம் எழுந்திருக்கிறது. ஆகவே, மாலைநேரக் கல்லூரிகளிலே நடத்தப்படுகின்ற மாலை நேர வகுப்புகளை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அரசு நிறுத்திவிட வேண்டாம், முடிவிட வேண்டாம் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு 5 ஆண்டுகளாக பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள், இயக்குநர்களாக ஆக முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், தன்னுடைய கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1997 மார்ச் 18] திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்]

காலி இடங்களாக இருக்கக்கூடிய பணியிடங்களில் ஓய்வு பெறுகிறவர்கள்கூட - அதாவது அந்தப் பணியிடமானது டெம்பரவரியாக இருக்கும், ஆனால் அதிலே ஓய்வு பெறுகிறவர்கள்கூட-- அந்த இடத்திலே இருந்து வேலை செய்வார்கள். அதனால் அவர்களுடைய ஓய்வு ஊதியம் பெறுவது போன்றவற்றில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எனவே அரசுக் கல்லூரிகளில் தற்காலிகமாக உள்ள பணியிடங்களை நிலைப்படுத்திடல் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவள்ளூர் மாவட்டத்தினை இன்றைக்கு மிகமிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, மாவட்டக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக சிறப்பாக அந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்து இருப்பதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் மீண்டும் எனது நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே அந்த மாவட்டத்திலே விளையாட்டு அலுவலகத்தை அரியலூரிலே தொடங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அரியலூரிலே அரசு கலைக் கல்லூரியிலே வெளி விளையாட்டு அரங்கமும், உள் விளையாட்டு அரங்கமும் ஏற்படுத்தித் தர நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கடந்த ஆண்டு, நான் சட்டமன்றத்திலே பேசுகிறபோது, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள இரும்புலிக்குறிச்சி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருந்தேன். அது என்ன காரணத்தாலோ விடுபட்டுப் போய்விட்டது. ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது, இரும்புலிக்குறிச்சி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றித் தருவீர்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன். அதேபோல் இடையக்குறிச்சி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டு இருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-45

அன்றைக்குக் கலப்புமணம் புரிந்துகொள்வோருக்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே 1983-லே பொறியியல்,

மருத்துவம் போன்ற கல்லூரிகளிலே 6 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அதுபோன்று இப்போது கலப்புமணம் புரிந்து கொள்பவர்களுக்கு இந்தத் தொழில், படிப்புகளிலே தனி இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றனவா என்று தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தால், ஒதுக்கீடு செய்தால் கலப்புமணம் புரிந்துகொள்பவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும், ஒரு ஊக்கமாகவும் இருக்குமென்ற காரணத்தினாலே அப்படிப்பட்ட இடங்களை, பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளிலே கொஞ்சம் கணிசமான அளவிற்கு ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாணவர் தரப்பிலே ஒரு கோரிக்கை அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கிறது. தேர்வுத் தாள்களை மறு மதிப்பீடு செய்வது. அதாவது மீண்டும் மதிப்பீடு செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு. அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலே மாணவர்கள் பலபேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களும் கவனக் குறைவாக சில நேரங்களிலே இந்த மதிப்பீடுகளைச் செய்வதற்கு சில வாய்ப்புகளாக அமைந்துவிடுகின்ற காரணத்தினாலே மறு மதிப்பீடு செய்வதற்கு - 'ரீ வேல்யுவேஷன்' செய்வதற்கு, அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளிலே அரசு உதவிபெறுகிற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒரு கோரிக்கையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முழு ஓய்வூதியம் பெற தகுதிவாய்ந்த பணிக்காலமானது 33 ஆண்டுகளாக இருந்ததை 30 ஆண்டுகளாகக் குறைத்தும், அரைசம்பள தன்பணிவிடுப்பு - அதாவது 'லீவ் ஆன் பிறைவேட் அஃபேர்ஸ்', என்று சொல்லப்படுவது 180 நாட்களாக இருந்து, அது 90 நாட்களாக குறைக்கப்பட்டு, முழுச் சம்பளமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் இரண்டு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இது அரசு உதவிபெறும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினாலே பலபேர்கள் இதனாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு பெருந்தன்மையோடு அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் ஏற்று.....

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. தீரன் அவர்கள் சொல்கிற இந்த இரண்டு கருத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட அதே வகையான

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

உரிமைகள் அரசு உதவி பெறுகிற தனியார் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கும் இப்போது வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீர்ன்: மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பள்ளியிலே அந்த ஆணைகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே அதையும் கொஞ்சம் அரசு கவனத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்குக் கேலிவதைத் தடுப்புச் சட்டமானது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, அதற்குப் பின்னாலே வேலூரிலே ஒரு தனியார் கல்லூரியிலே ஒரு மாணவன் ஆங்கிலத்திலே அவனாலே பேச இயலவில்லை. தமிழ் வழியிலே....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீர்ன்: ஆங்கில வழியிலே படிப்பது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே அவன் தற்கொலையே செய்து கொண்டிருக்கிறான், கலியபெருமாள் என்று சொல்லக் கூடிய எங்கள் பகுதியைச் சார்ந்த, அத்தியூர் என்ற பகுதியைச் சார்ந்த ஒரு மாணவன். ஆகவே இந்த கேலிவதைத் தடுப்புச் சட்டமானது முறையாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை. ஏனென்று சொன்னால், சுயநிதிக் கல்லூரியிலே பெரும்பாலும் சேருகிறவர்கள் வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து வசதி படைத்தவர்கள், அரசியல்வாதிகள், இப்படிப்பட்டோருடைய, மேட்டுக்குடி மக்களுடைய பிள்ளைகள்தான் இங்கே வந்து பயிலுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் படிப்பைவிட இந்த மாதிரியான விளையாட்டுக்களிலேதான் அதிகமான ஈடுபாடு. ஆகவே இந்தக் கேலிவதைத் தடுப்புச் சட்டமானது எல்லா இடங்களிலும் முறையாக அமல்படுத்தப்படுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல நுழைவுத் தேர்வானது 'ஆல் இந்தியா ப்ரீ மெடிக்கல், ப்ரீ டென்டல், தி இந்தியன் ஸ்டாடிஸ்டிகல் இன்ஸ்டிடியூட்', அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பொறியியல் படிப்பு இவை எல்லாமே மே மாதம் 11-ஆம் தேதி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று துறைகளுக்கும் நுழைவுத்

தேர்வு எழுதவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற மாணவர்கள், சிலபேருக்கு அதனாலே வாய்ப்பு மறுக்கப்படுகிறது. எனவே, இதிலே மாற்றம் செய்து ஒவ்வொரு நாளும் தனித்தனியே இந்தத் தேர்வு நடைபெறுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாணவர்களிடையே கவனக்குறைவு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம், தொலைக்காட்சி, சினிமா திரைப்படங்கள் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விதமான அவர்களுடைய கவனத் திசைதிருப்பங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே தொடக்கக் கல்வியிலேயிருந்து கல்லூரிக் கல்வி வரையிலே மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய கவனத்தை நிலைப்படுத்துவதற்கு யோகாசனம், தியானம் போன்றவற்றை ஒரு கட்டாயப் பாடமாக வைப்பது நலமாக இருக்குமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல ஆசிரியர்களும் தங்களுடைய கற்பிக்கும் திறனை வளர்த்துக் கொண்டால்தான் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களை இதிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களிலே சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள், இன்னும் மற்ற மற்ற இடங்களிலே ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டங்கள் எல்லாம் அளிக்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும்கூட ஒரு ஆசிரியர் தன்னுடைய பதவி உயர்விற்காகவும், இன்கிரிமெண்டிற்காகவும் தேர்வு எழுதி அதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து தேர்ச்சி பெறுகிறார். அதேபோல அவரவர்களது கற்பிக்கும் திறனிலேயும் தேர்ச்சி பெறுவதற்காக ஒரு தேர்வையே வைத்தால் கூட நலமாக இருக்கும். இப்போது பயிற்சி மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. அந்தப் பயிற்சியோடு ஒரு தேர்வும் வைத்தால் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் தன்னுடைய சம்பள உயர்விற்காகக் கருத்தாகப் படிக்கின்ற ஆசிரியர், மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற முறைக்காக கொஞ்சம் தன்னைத் தகுதி படைத்துக் கொள்வது எந்த வகையிலேயும் தவறல்ல என்ற காரணத்தினாலே இப்படி ஆசிரியர்களுக்குத் திறனுட்டும் தேர்வு முறைகளை அரசு அமல்படுத்தினால் நன்றாக இருக்குமென்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொண்டு, இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சீரிய நோக்கங்களை மனதிலேகொண்டு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே சிறப்பாகப் பல திட்டங்களை அறிவித்திருப்பதைப் பாட்டாளி மக்கள்

1997 மார்ச் 18] திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்]

கட்சியினுடைய சார்பிலே நான் வரவேற்று, நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.
வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு.
பா. அருண்குமார்.

பிற்பகல் 12.50

திரு. பா. அருண்குமார்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த முதல்வர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். முதல்வர், கொடை வள்ளல் போன்று தாய் உள்ளத்தோடு கல்விக்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சுமார் 3,000 கோடி ரூபாய் உயர்த்தி, பள்ளியில் சேரும் மாணவர்கள் இடையில் நின்று விடுவதைத் தவிர்க்கவும், அனைவருக்கும் கட்டாயத் தொடக்கக் கல்வி என்ற இலக்கை அடையவும், மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் கல்விக்காக ஈடுபடுவார்கள் என்ற திட்டமும், விளையாட்டிற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் 12 மாவட்டங்களில் பயிற்சி அரங்கமும், 4 நகரங்களில் உள் விளையாட்டு அரங்கமும் அமைக்க, விளையாட்டிற்கென்று பொது நிறுவனங்கள் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு, அரசும் நிதியை அதற்கு ஈடாகக் கொடுக்கும் என்று அறிவித்ததும் யாரும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு, அனைவரும் பாராட்டக்கூடிய, போற்றக்கூடிய, வரவேற்கக்கூடிய விஷயங்கள்.

மேலும், பள்ளி நேரத்தில் கூடுதல் பஸ்களை விடவேண்டும். காரணம், பள்ளிக்குச் செல்கின்ற குழந்தைகள் படிக்கட்டுகளிலே நின்று கொண்டு பயணம் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்த நேரத்திலே கூடுதல் பஸ்களை விடுவதற்கும், குக்கிராமங்களில் இனிமேல் விடுகின்ற மினி பஸ்களில் மாணவர்கள் இலவசமாக ஏறிச் செல்லவும், தனியார் பஸ்களிலும் மாணவ, மாணவிகளை இலவசமாகவும் ஏற்றிச் செல்வதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும், தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையான பள்ளிகளில், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக் கட்டிடங்களில், மேசை, சேர், பெஞ்ச் போன்றவைகள் எல்லாம் மிகவும் பழுது அடைந்துள்ளன. சில இடங்களில் அவைகள் இல்லாத நிலையும்

இருக்கின்றது. அதற்கென்று, தனியாக ஒரு நிதியை ஒதுக்கித்தர வேண்டும். மேலும், கல்வி நிலையங்களில் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் தேவையான அளவுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், வருங்கால நம்பிக்கை நட்சத்திரமான மாணவ, மாணவிகளுக்கு, ஆரோக்கியமாகப் படிப்பதற்குச் சுத்தம் செய்யப்பட்ட குடிநீர் வழங்க வேண்டும். குடிநீர் இணைப்புகள் வழங்கவிருக்கும் பள்ளிகளுக்கு விதிகளைத் தளர்த்தி உடன் குடிநீர் இணைப்புகள் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், பள்ளிகளில் கை பம்பு அமைத்துத் தரப்படும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். அதை உடனே, வேகமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். பெரும்பான்மையான பள்ளிகளில் கழிப்பிட வசதிகள் இல்லை. கழிப்பிடம் என்பது மிகவும் அவசியமான ஒன்று. அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலம், உடன் கழிப்பிடம் கட்டித்தர ஆவன செய்ய வேண்டும். கழிப்பிடம் இல்லாத பள்ளிகளே இல்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைய அரசின் கொள்கைப்படி 55 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆனால், பெரும்பான்மையான பள்ளிகளில் 75 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை இருக்கின்றது. கல்வியின் தரம் மேலும் உயர 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும். மேலும், கல்விக்கு முதலிடம் கொடுக்கின்ற இந்த அரசு, கிராமப்புறங்களிலும், மலைப்பிரதேசங்களிலும் தொடக்கப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாகவும், நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், தற்போது இருக்கும் விதிகளை முடிந்த அளவு தளர்த்தி, தரம் உயர்த்த ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும், இந்தச் சீருடையைப் பொறுத்தவரை கடந்த 30, 40 வருட காலமாக ஒரே 'புளு' கலர் சீருடைதான் இருந்து வருகிறது. இன்றைக்குத் தனியார் பள்ளிகளில் நவநாகரீகமான, பாதுகாப்பான 'சுடிதார்' போன்ற உடைகளையெல்லாம் அணிந்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இப்படி ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் மற்றும் சில பள்ளிகளிலும், விதவிதமான கலர் உடைகளைப் பள்ளிக் குழந்தைகள் போடுவதால், மற்ற குழந்தைகளுக்கிடையே ஒருவிதமான தாழ்வு மனப்பான்மை தற்போது உருவாகியுள்ளது. அந்த நிலை மாற வேண்டும். அதற்காக, வசதிக்குத் தகுந்தாற்போல் உடைகளை

1997 மார்ச் 18]

[திரு. பா. அருண்குமார்]

அந்தந்தப் பள்ளிகளிலே மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். மேலும், ஐ.ஏ.எஸ். தேர்ச்சி விகிதம் தமிழ்நாட்டிலே மிகக் குறைவாக உள்ளது. காரணம், தமிழ்நாடு பாடத் திட்டம் வேறு, டெல்லியில் இருக்கக் கூடிய யூ.பி.எஸ்.சி. (Union Public Service Commission) பாடத் திட்டம் வேறு. அந்தத் திட்டத்தை இங்கு உருவாக்க வேண்டும். மாவட்டந்தோறும், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., படிப்பதற்குப் பயிற்சி முகாம்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோல, பி.பி.ஏ., எம்.பி.ஏ., எம்.சி.ஏ., போன்ற பாடங்களைக் கொண்ட அரசுக் கல்லூரிகள் தமிழ்நாட்டிலே கிடையாது. ஏழையெளிய மாணவர்கள் படிக்கக் கூடிய விதத்தில் வருகின்ற ஆண்டுகளில் இந்தப் பாடங்களைக் கொண்ட கல்லூரிகளை உருவாக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-55

மேலும் பிகாம். படிப்புக்காக ஆங்கிலப் பாடநூல்கள் தான் உள்ளன. அதைத் தமிழ்ப் பாட நூலாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். மாவட்டம், தாலுக்கா தோறும் கல்லூரி மாணவிகளுக்கும், வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களுக்கும் தங்கும் வீடுதி ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும். தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தவரை தற்போது ஆர்ட்ஸ் அண்டு சயின்ஸ் கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கு அதிக நாட்டம் இல்லை. தொழில் கல்வியின் அவசியமும் ஆர்வமும் வந்துவிட்ட காரணத்தினால் ஆர்ட்ஸ் அண்டு சயின்ஸ் கல்லூரியில் தொழில் கல்விக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். தொழில் கல்வியில் மாவட்டந்தோறும் முதலிடம் பெறுகின்ற மாணவர்கள் சுயகல்வி தொடங்க முனைந்தால் அவர்களுக்கு உடன் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதோடு சிறப்பு அடிப்படைச் சலுகைகளை வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். மேலும் இன்றைய நிலையில் பள்ளிகளில் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம்தான் பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய அடிப்படை பிரச்சினைகளை எல்லாம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுக்கின்ற வகையில் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்ற அந்தப் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்திற்கு மாவட்டந்தோறும் அவர்களைக் கௌரவிக்கின்ற வகையிலே அவர்களுக்குப் பாராட்டுக்கள் தர ஆவன செய்ய வேண்டும். மேலும் உதவி பெறாத பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ளோருக்கு

நிகரான சம்பளமும் மற்ற இதர அனைத்து சலுகைகளும் வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். பட்டதாரி ஆசிரியர்களாகத் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லை. ஆகவே அவர்களிடத்தில் ஒரு உத்தரவாதம் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாகப் பணியமர்த்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் இன்றைக்குப் பணம்தான் பிரதானம் என்று ஒரு சாதாரண தகர கொட்டகை, ஓலைக் கொட்டகையில் இன்றைக்கு புற்றீசல் போல பரவிக்கொண்டு வருகின்றன. அதைக் குறைப்பதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மேலும் பல அடிப்படை வசதிகள் இருந்தால்தான் அரசு ஒப்புதல் வழங்க முடியும் என்ற ஒரு முடிவு எடுத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும் மாணவர்கள் வகுப்பு ஆசிரியர்களிடம்தான் டியூஷன் படிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருப்பதாகவும், டியூஷன் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குத்தான் மார்க் அதிகம் போடுகின்றார்கள் என்றும் பரவலாகப் பலரால் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதை மாற்ற வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் மாலை நேரப் பள்ளி என்ற ஒன்றை உருவாக்கி அவர்கள் மூலமாக டியூஷன் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் கல்லூரியும் என்னுடைய தொகுதியிலே கிடையாது. அருகிலே இருக்கக்கூடிய தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியில் 10 கல்லூரியும், அதே போல சிங்கநல்லூர் தொகுதியிலே 10 கல்லூரியும் இருக்கிறது. சுமார் 2,000க்கு மேற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் 37 கிலோ மீட்டர் கோவைக்குச் சென்றுதான் படித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆகவே கோவை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய கலைக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி எதுவானாலும் மேட்டுப்பாளையம் தொகுதிக்கு-- என் தொகுதிக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.

மேலும் கோவையில் இருக்கக்கூடிய கவர்ன்மென்ட் கலைக் கல்லூரியிலே பி.காம். க்கு என்று 50 சீட்தான் உள்ளது. வருடந்தோறும் 1,500 விண்ணப்பங்கள் அங்கே வருகின்றன. அதை மேலும் 50 சீட் உயர்த்தித்தர வேண்டும்.

மேலும் மேட்டுப்பாளையத்தில் இருக்கக்கூடிய மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி மிகவும் சிறிய நெருக்கமான இடத்திலே உள்ளது.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. பா. அருண்குமார்]

மரத்தடியில்தான் அமர்ந்துகொண்டு மாணவிகள் படித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். 100 மீட்டர் ஓட்டப் பந்தயம் வைப்பதற்குக்கூட அங்கே இட வசதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றித் தருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மேலும் மேட்டுப்பாளையம் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டிட வசதி இல்லாமல் பாதி வகுப்புகள் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இயங்கி வருகின்றன. அவர்களுக்குப் புதிய கட்டிட நிதி அளிக்க வேண்டும். அந்தப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றித்தர வேண்டும்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட ஆண்கள், பெண்கள் தங்கும் விடுதிக்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல என் தொகுதியில் நாயக்கன்பாளையத்திலே இருக்கக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்.

*திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கு 10,000 ஆசிரியர்களை நியமிப்பதாக அறிவித்து, அறிவித்த மாத்திரத்திலேயே நியமனமும் செய்து, அதுவும் முன்னுரிமைப்படி நியமனம் செய்தமைக்கு நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசிய லீகின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கட்டாயத் தமிழ்க் கல்வி என்ற நிலையையும் வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மானியத்தின்மீது தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நகராட்சிப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர் பணியிடங்கள் நிறைய காலியாக உள்ளன.

பிற்பகல் 1-00

உதாரணமாக, விதிப்படி சுமார் 6 ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டிய பள்ளியில் 2 ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இதனால் அந்த மாணவர்களை அந்த ஆசிரியர்களால் சமாளிக்க முடியாமல், மாணவர்களும் முறையான, முழுமையான கல்வியைப் பெற முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒன்றியப்

[திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்]

[1997 மார்ச் 18]

பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ததைப் போல நகராட்சிப் பள்ளிகளுக்கும் போதிய அளவுக்கு ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் உள்ள பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஏற்கனவே உப்பங்காற்றால் அரிக்கப்பட்டு பழுதடைந்து இருக்கிற நிலையில் கடந்த பெரும் மழை வெள்ளத்தால் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை எல்லாம் புதுப்பித்துக் கட்ட போதிய நிதி ஒதுக்குமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு மற்றும் அரசு உதவிபெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்களை அரசு ஏற்று பணி நிரந்தரம் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அரசு உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகளுக்கு தேவைக்கு ஏற்ப போதிய ஆசிரியர்களை நியமித்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அரசு உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகளைத் துவங்க அனுமதிக்க வேண்டும். இதனால் அரசு பள்ளி துவங்க மிக அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கும், தனியார்களே கட்டிடங்கள் கட்டி மக்களுக்குப் போதிய கல்வி வழங்கும் நிலை உருவாகும் என்பதைத் தாங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளில் கைத்தொழில் ஆசிரியர் பணியிடங்கள் இன்னும் 3 மாதத்தில் நிரப்பப்படும் என்று சென்ற வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் சபையில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்தப் பணியிடங்கள் இன்றுவரை நிரப்பப்படவில்லை. ஆகவே, அவைகளை நிரப்ப வேண்டும் என்ற என் கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தொழில் ஆசிரியர் பணியிடங்கள் நிரப்பப்படும் என்று நான் அறிவித்தது, ஏற்கனவே அந்தப் பணியில் சிலபேர் இருந்து அவர்கள் நீங்கியது காரணமாக, விலகியது காரணமாகக் காலியாக இருந்த அந்தப் பணியிடங்கள் நிரப்பப்படும் என்ற முறையில் தெரிவித்ததாகும். அதுவரையில் நிரப்பப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஆகியிருக்கின்றன. ஆனால்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பொதுவாகத் தேவைப்படுகிற அளவுக்குக் கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் நிரப்பப்படுவதற்கான ஏற்பாட்டுக்கு நிதி வசதி இல்லை.

திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நன்றி. நாகைப் பகுதியிலே புதிய பள்ளிகள் தொடங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் புதிதாகத் துவக்கப்பட்ட அந்த நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு சட்டக் கல்லூரியும், ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியும் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை காணப்படவேண்டும்.

என் தொகுதியில் உள்ள சிக்கல் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகத் தரம் உயர்த்துவதற்கு அதற்கு செலுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு லட்சம் ரூபாயைச் செலுத்திய நிலையில் தங்கள் அனுமதிக்காகக் காத்து இருக்கிறது. அதையும் தாங்கள் இந்தப் பட்டியலில் சேர்த்து அதை மேல்நிலைப் பள்ளியாகத் தரம் உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கூத்தாநல்லூர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாயை அந்தப் பள்ளி நிர்வாகம் செலுத்தியிருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவபுண்ணியம் அவர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறுபான்மைப் பள்ளியாக இருப்பதால் விதிகளைத் தளர்த்தி முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்று அந்தப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாலிடெக்னிக்குகளில் பணிபுரியும் இன்ஸ்ட்ரக்டர் போஸ்ட்டை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும். அந்த இன்ஸ்ட்ரக்டர் பதவியை அபாலிஷ் செய்யும்போது இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர்களை அசோசியேட்டட் லெக்சரர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று 1989 ஆம் ஆண்டு 1081 ஆம் எண்ணிட்ட அரசு ஆணையின்படி அப்போது இருந்த கழக அரசு ஒரு அறிவிப்பு செய்திருந்தது. அந்த அரசாணை செயல்பாட்டுக்கு வரவில்லை. அந்த 1081 எண் அரசாணையைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம்

[திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்]

[1997 மார்ச் 18]

தற்போதுள்ள சுமார் 300 இன்ஸ்ட்ரக்டர் பணியிடங்களை அசோசியேட்டட் லெக்சரர்களாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த அரசாணை செயற்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால் இதைச் செயல்படுத்தக் கோரி இருவர் நீதிமன்றம் சென்று ஆணை பெற்று அந்த இருவர் மட்டும் பதவி உயர்வு பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு எஞ்சி இருப்பவர்களையும் இன்ஸ்ட்ரக்டர் பதவியிலிருந்து அசோசியேட்டட் லெக்சரர்களாக மாற்றம் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் பாலிடெக்னிகுகளில்.

அதேபோல, உருது பாடப் புத்தகம் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தால் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக வெளியிடப்படாததால், 8, 9, 10 மற்றும் பிளஸ் 2 மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் அந்தப் புத்தகம் கிடைக்கப்பெறாமையால் மிகவும் சிரமப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, அந்த இடர்ப்பாட்டை நீக்கி, உடனடியாகப் புத்தகம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

பிற்பகல் 1-05

உருது அகாடமி ஏற்படுத்துவதாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டு உள்ளது. அதை உடனடியாக ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும்.

உருதுப் பள்ளிகளில் உருது ஆசிரியர் பணியிடங்களை நிரப்ப ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அரவக்குறிச்சி தொகுதி உறுப்பினர் மாண்புமிகு இஸ்மாயில் அவர்கள் சார்பாக இன்னொரு கோரிக்கையையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிதாகத் துவங்கப்பட்டது அந்த கரூர்-தீரன் சின்னமலை மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக்கோ அல்லது பொறியியல் கல்லூரியோ எதுவுமே இல்லாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த மக்களின் குறையைப் போக்க அரவக்குறிச்சி தொகுதியிலே ஒரு பாலிடெக்னிக்கோ அல்லது பொறியியல் கல்லூரியோ மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

காயிதே மில்லத்தின் பெயரால் ஒரு பல்கலைக் கழகம் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): திரு. ஜே. எம். ஆருண் ரகீத் அவர்கள் 5 நிமிடங்களில் பேசி முடிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1997 மார்ச் 18]

திரு. ஜே. எம். ஆருண் ரக்ஷித்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தின்மீது என்னைப் பேச அனுமதித்தமைக்காகத் தமிழ் மாநிலக் காங்கிரசின் சார்பிலே உங்களுக்கு நான் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பின்பு நல்ல முறையிலே பேராசிரியர் அவர்களுடைய தலைமையிலே, இந்தக் கல்வி அமைச்சகம் நல்ல முறையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட 2.190 கோடி ரூபாய்க்கும் மேல் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். அதற்காக எங்களுடைய தமிழ் மாநிலக் காங்கிரசின் சார்பிலே நான் உளங்கனிந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதி வில்லிவாக்கம் மிகப் பெரிய தொகுதி. அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற பல பள்ளிக் கட்டிடங்கள் 1967-லே கட்டப்பட்டவை. அந்தக் கட்டிடங்கள் அத்தனையும் இன்று இடிந்து விழுமோ, நாளை இடிந்து விழுமோ என்ற ஒரு குழ்நிலையில் இருக்கின்றன. மாணவர்கள் தினமும் அச்ச உணர்வோடு அந்தப் பள்ளியிலே உட்கார்ந்து படிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றார்கள். பல பள்ளிக்கூடங்கள் தண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களாக, மாமர நிழலிலே உட்கார்ந்து மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 2,000 பேர் படிக்கக்கூடிய ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலே கட்டிடமேயில்லாத ஒரு குழ்நிலை இருக்கின்றது. போளூர், இராமாவரம் போன்ற பகுதிகளிலே கட்டிடம் இருக்கின்றது. அதற்கு மேற்கூரையே இல்லை. ஆகவே, எவ்வாறு கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கிடு செய்கின்றோமோ அதேபோன்று பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பராமரிப்புச் செய்வதற்காக ஒரு நிதி ஒதுக்கீட்டை இந்த அரசு முன் வந்து செய்ய வேண்டுமென்று உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பள்ளிக்கூடங்களுடைய கட்டிடங்கள் மிகப் பழையதாகிவிட்ட காரணத்தால் உடனே புதிய கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாலும், கூரையில்லாமல் சுவர் மட்டும் இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டாலும், இவைகளைல்லாம் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால் உடனே அரசாங்கம் எல்லாயிடத்திலேயும் தகுந்த கட்டிடங்களை ஏற்பாடு செய்ய

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1997 மார்ச் 18]

முடியவில்லை. 100 இடங்களிலே அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால், 15, 20 இடத்திற்கு நிதி வழங்கப்படுகிறது. அது பரவலாக, இயக்குநரோ அல்லது அங்கே உள்ள மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியோ தெரிவிக்கிற ஆலோசனை அடிப்படையில் பரவலாக நிறைவேறுகிறது. வெள்ள நிவாரணப் பணி போல சில பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறதெனினும் காரியங்களும் முழு அளவிற்கு நடைபெற முடியவில்லை. எனவே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகங்களை அந்தந்தப் பள்ளிக்குமாக உருவாக்கி அவர்களைச் செயல்பட வைத்து ஒரு பகுதி பணம் அவர்கள் பொறுப்பிலே தர முன்வருவார்களேயானால், இன்னொரு பகுதிப் பணம் அதற்கு ஏறத்தாழ சம நிலையில் நிதி ஒதுக்குவது என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை. எனவே, அவர்கள் அந்தப் பள்ளிக்கு தேவை என்று 2 இலட்சம் ரூபாய் நிதி சேர்த்தால் இன்னும் 2 இலட்சம் உடனே அரசாங்கத்திலே பெற்று அவர்கள் அந்தப் பணியை உடனே நிறைவேற்ற முடியும். நான் சொல்வது, அரசு செய்யக்கூடாது என்பதற்காக அல்ல; முடியவில்லை என்ற காரணத்தால், எப்படியெல்லாம் செய்யலாம் என்ற ஆலோசனையை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆளுண் அவர்கள் பேசிய கருத்தின் அடிப்படையிலே இந்த ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. எம். ஆருண் ரக்ஷித்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களுடைய பதிலுக்கு நன்றி. நாங்கள் செங்குன்றம் பகுதியிலே பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் ரூபாயிலே நாங்களே எங்களுடைய சொந்த பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தின் சார்பிலே ஒரு இடத்தைக் கட்டியிருக்கின்றோம். அதுபோன்று.....

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஆருண் அவர்களுடைய ஆர்வத்தையும், கடமையுணர்ச்சியையும் நான் அறிவேன். அதற்காகக்கூடப் பாராட்டலாம். இப்பொழுது நம்முடைய சட்டமன்றத்தினுடைய கொறடாவாக இருக்கிற முபாரக் அவர்கள் என்னிடத்திலே உடனடியாக ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற 25 இலட்சம் ரூபாயையும் நான் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களுக்கே கொடுக்கவிருக்கிறேன் என்றார்.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

திரு. ஆருண் அவர்களுக்கு அந்தக் கருத்தையும் ஆலோசனையாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

திரு. ஜே.எம். ஆருண் ரசுலீத்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி.

அதேபோன்று இன்னொரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி செங்குன்றம் பகுதியிலே இருக்கிறது. அதற்குக்கூட அதேபோன்று பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தின் சார்பிலே கட்டிடங்களை நாங்கள் உள்ளூர் மக்களின் சார்பிலே வசூலித்துக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், பல இடங்களிலே, மோரை போன்ற, உள்ளேயேயிருக்கின்ற பல கிராமங்களிலே மக்கள் மிகவும் அடித்தளத்திலே வாழ்கிறார்கள். வியாபார நிறுவனங்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே, செங்குன்றம் போன்ற பகுதிகளிலே, நிறைய அரிசி மண்டி, ரைஸ் மில் இருக்கின்ற பகுதிகளிலே வசூல் செய்வது எளிதாக இருக்கிறது. வசதி படைத்தவர்கள் நல்ல முறையிலே கொடுக்கிறார்கள். நான்கூட என்னுடைய சொந்த முயற்சியிலே நிறைய கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறேன். மற்ற இடங்களிலே சிரமமாக உள்ளது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று நிறைய பள்ளிக் கூடங்களிலே போஸ்டிங்ஸ் இன்னும் நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. பி.டி. அசிஸ்டென்ட்ஸ், செகண்டரி கிரேட் டீச்சர்ஸ், போஸ்ட் கிராஜுவேட் டீச்சர்ஸ் எல்லாம் நிறைய இல்லாமல் இருக்கிறது. 1:50 என்ற விகிதாசாரத்திலே நம்முடைய அரசு ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 50 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற முறையிலே இருக்க வேண்டும். இப்போது 80, 100, 120 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்றிருக்கிறது. வில்லவாக்கம் பகுதியிலே ஒரு பள்ளிக் கூடத்திலே 120 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் ஒரு வகுப்பில். ஒரு வகுப்பிலே 80 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள், 100 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு பி.டி. அசிஸ்டென்ட்தான் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கிறபோது ஒரு சிறைச்சாலை மூடப்படுகின்றது என்று. எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே

[திரு. ஜே.எம். ஆளுண் ரக்ஷித்] [1997 மார்ச் 18]

வன்முறைக் கலாசாரங்கள் ஒழியும். மனித நேயங்கள் வளர்க்கப்படுகின்ற ஒரு மாபெரும் கலைக்கூடமாக இந்தப் பள்ளிக் கூடங்கள் திகழும் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. நிறைய கல்விக் கூடங்களைத் திறக்க வேண்டும் இந்த அரசு என்று நான் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராகிங் சட்டத்தை ஒழித்தமைக்காக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) சாரி, ராகிங்கை ஒழித்தமைக்காக, சட்டம் இயற்றியமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக அந்தச் சட்டம் ஏட்டளவிலே இல்லாமல் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. இருப்பினும் மாணவர்கள் ராகிங் நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு விஜிலன்ஸ் செல் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் குறைவான சம்பளத்திலே இருப்பதனால் அங்கே முறையான கல்வி இல்லை. அந்த ஆசிரியர்கள் நிறைய சம்பளம் தருகின்ற இடங்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, தனியார் பள்ளிகளிலேயிருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அரசு ஒரு சம்பள முறையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் இருக்கிறது. டைரக்டர் ஆப் காலேஜியேட் எஜுகேஷன் இருக்கிறது. அதேபோன்று மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளிகளை ஒருநிலைப்படுத்த இதற்காக மெட்ரிக்குலேஷன் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கின்ற மதராஸ் யூனிவர்சிட்டிக்கு ரிஜிஸ்தரார் இன்னும் போடப்படவில்லை. ஏன் அங்கே தகுதியானவர்கள் கிடைக்கவில்லையா? பலமுறை இண்டர்வியூ எல்லாம் நடந்தது. உடனடியாக ரெஜிஸ்தாரரை நியமிக்க வேண்டும்.

கேபிடேஷன் ஃபீ தடைச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியிலேயிருக்கின்ற எம்.ஜி.ஆர். இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில், வெளிமாநிலத்திலேயிருந்து வந்து படிக்கின்ற ஒரு மாணவனுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட சீட் தருவதாகச் சொல்லி, தராமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் சென்று பரிந்துரை செய்தும்கூட, அந்த மாணவனை அடித்து, உதைத்து, மிரட்டுகின்ற நிலையிருக்கிறது.

1997 மார்ச் 18] [திரு. ஜே.எம். ஆருண் ரக்ஷித்]

ஆகவே, இதுபோன்ற கல்லூரிகளையெல்லாம் அரசே ஏற்று நடத்தக்கூடிய ஒரு நிலை வர வேண்டும். மாணவர்களிடம் பணம் வாங்கிய பின்பும் இவ்வாறு செய்கின்ற முறைகேடான செயலை அரசு இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்க வேண்டும். நீதி வழங்க வேண்டும். அந்த மாணவன் இன்று அன்றாடம் பயந்த நிலையிலே அந்தக் கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய....

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, யாரிடத்திலேயிருந்தும் யாரும் ஒரு நிதியைப் பெற்று, அதுவும் கல்லூரியோ, நிர்வாகமோ நிதியைப் பெற்று அந்த மாணவனைக் கல்லூரியில் சேர்க்காமல், அதற்குமாறாக நடக்குமானால், அது சட்டவிரோதமானதால் கிரிமினல் நடவடிக்கைக்குரியதாகும் யாராக இருந்தாலும். எனவே, இந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்தால் அது உள்படியே மாணவனுக்கோ அல்லது அப்படி ஏமாற்றுகின்றவர்களுக்கோ தக்க பரிகாரமாக இருக்கும்.

திரு. ஜே.எம். ஆருண் ரக்ஷித்: நன்றி. அந்த மாணவன் வந்து சொன்ன பின்பு மீண்டும் அதே கல்லூரியிலே அந்தக் குறிப்பிட்ட வகுப்பு தரப்படவில்லை என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். அதே போன்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று உங்களைப் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். Upgradation of Schools-க்கு நிறைய Public funds வாங்குகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களிலே அப்-கிரேடு பண்ணமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அந்த நிலை கிராமங்களிலேயும் இருக்கின்றது. பணம் தரமுடியாமல் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற பள்ளிகளுக்கு அப்-கிரேடேஷன் உடனடியாக வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது பள்ளிகளிலே நியமிக்க 10,000 ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக என்னுடைய உளமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதிலே சிறுபான்மையின சமுதாய மக்களுக்கு நீங்கள் இடஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற பள்ளிகளிலேயுள்ள ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களை அரசே ஏற்க வேண்டும் என மிக்க பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு நன்றியைக் கூறி உரையை முடிக்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1997 மார்ச் 18]

பிற்பகல் 1-15

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்):
அடுத்து, டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாகக் கல்வித் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நன்றியினைச் சொல்லி, சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னாலே வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

1997-98-ஆம் ஆண்டிற்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தச் செலவில் 17.60 சதவீதம் கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்து ஒரு ஒளிமயமான தமிழகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்கிற உன்னத நோக்கத்தோடு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கும் அதே நேரத்தில், அனைவருக்கும் கல்வி வழங்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையோடு, பத்தாம் வகுப்பு தாண்டிய பிறகு படிப்பிற்கு முன்னுரிமை வழங்குவதைவிட தொழிற் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும் என்கிற கொள்கை ரீதியான முடிவினை நீங்கள் எடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் பள்ளிகள்தோறும் ஆய்வக வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்கிற உணர்வுக்கும் நான் பாராட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விளையாட்டுத் துறையை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்கிற முனைப்பான செயலை நானும் முழுமனதோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகம் முழுவதும் பள்ளிகளுக்கு கழிப்பிட வசதிகள் செய்து கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப் பல்வேறு பாராட்டுக்களைக் கூறுகின்ற அதேநேரத்தில், உங்களுடைய கவனத்தை என்பால் ஈர்க்கின்ற விதத்தில் சில கருத்துக்களையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களில் சிலவற்றின் மீது நான் உங்களுடைய கவனத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1996-97-ஆம் ஆண்டு முதலாம் வகுப்பு முதல் 12-ஆம் வகுப்பு வரை படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் 46.29 சதவீதம் பெண்கள் கல்வி கற்கிறார்கள் என்ற செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் இடையிலே நின்றுவிட்டவர்களைப் பற்றி புள்ளி விவரங்களைத்

1997 மார்ச் 18]

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

தருகின்றபோது வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. ஒன்று முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு 16.2 சதவீதமும், ஒன்று முதல் எட்டு வரை 34.78 சதவீதமும், ஒன்று முதல் பத்து வரை 67.05 சதவீதமும், ஒன்று முதல் பன்னிரண்டாவது வரை 83.09 சதவீதமும் இடையிலே மாணவர்கள் தங்களுடைய படிப்பை நிறுத்திக்கொள்வதாகக் கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதிலும், குறிப்பாக உயர்நிலைப் பள்ளி என்று வருகிறபோது 1996-97-லே மாணவர்கள் 58.63 சதவீதமும், மாணவிகள் 67.05 சதவீதமும், மொத்தத்தில் 62.53 சதவீதம் பேர் இடையிலே படிப்பை நிறுத்துவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதே போல் மேல்நிலைப் பள்ளி என்று பார்க்கிறபோது, மாணவர்கள் 78.21 சதவீதமும், மாணவிகள் 83.09 சதவீதமும் மொத்தத்தில் 80.48 சதவீதம் பேர் தங்களுடைய படிப்பிற்குத் தடங்கலாக படிப்பை இடையிலேயே நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று அரசு ஆராய்ந்து அவர்களுடைய படிப்பு இடையிலே தடைபடாமல், தொடர்ச்சியாக அவர்கள் கல்வியில் முன்னேறுவதற்கு வழிவகை காணுகின்ற விதத்தில் எந்த விதமான திட்டமும் இங்கே அறிவிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய மனக்குறையாக இருக்கிறது. ஆக, இடையிலே படிப்பிற்குத் தடங்கல் வராமல் முழுவதுமாக அவர்கள் கல்வி கற்கின்ற தரம் உயர்ந்து வரவேண்டும். கற்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் ஏற்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குஜராத் மாநிலத்தில் பெண்கள் எவ்வளவு படித்தாலும், அவர்கள் படிப்பிற்கு ஆகும் அனைத்துச் செலவையும் அரசாங்கம் இலவசமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் பெண்களுடைய கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி வருகின்ற நீங்கள், கல்வித் துறையிலே எந்தத் தொய்யும் வராமல், பெண்கள் எவ்வளவு படித்தாலும் அவர்களுடைய முழுச் செலவையும் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற கொள்கை முடிவினை நீங்கள் அறிவிப்பீர்கள் என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட இடையில் கல்விக்குத் தடை போடுகின்ற சூழ்நிலை மாறும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-20

மாண்புமிகு பேரஸிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரதாஸ்

அவர்கள் தெரிவிக்கிற கருத்து ஒரு அடிப்படை வேறுபாடு உடையது. ஆகவே நான் விளக்க விரும்புகிறேன். குஜராத் மாநிலத்திலே பெண்கள் கல்வி பெற முன்வருவது குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் குறைந்த எண்ணிக்கையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு இலவசக் கல்வியை வழங்கலாம். நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் பெண்களுக்கு பிளஸ் டீ வரையிலும் இலவசக் கல்வி இருக்கிறது. பட்டப் படிப்பிலேகூட 24,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ள குடும்பத்திலுள்ள பெண்களுக்கு இலவசக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. ஆக, பட்டப்படிப்பு வரையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டாவது வரையில் படிக்கின்றவர்களை, மகளிர் படிப்பதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காகத்தான் திருமண உதவி என்ற வகையில் அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே 5,000 ரூபாய் என்று வழங்கிய உதவித் தொகையை உயர்த்தி 10,000 ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலவசக் கல்வியைவிட, அவர்கள் கல்வி பயிலத் துண்டுவதற்கு ஏற்றதுதான் இந்தத் திட்டம். எனவே, இவைகளெல்லாம் குஜராத் மாநிலத்திலே இடம் பெற்று இருக்காது என்பதை டாக்டர் குமாரதாஸ் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால், "நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்" என்று சொல்வார்கள். பெண்கள் கல்வியறிவு உடையவர்களாக வருவார்கள் என்று சொன்னால் குடும்பத்தில் கல்வியின் தரம் என்று பார்க்கும்போது, குற்றங்குறைகள் வருவதைத் தவிர்க்கின்ற பாங்கு ஏற்படும். இடையிலே படிப்பு தடைபடுவதை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, தமிழக அரசு அவர்களுடைய கல்வியில் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. கிட்டத்தட்ட 80% பேர் பிளஸ் டீ வகுப்புக்கு வருகிறபோது டிராப் அவுட் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன்.

மேலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பேசும்போதுகூடச் சொன்னார்கள். 'அரசாங்கமே அனைத்து பள்ளிகளையும் நடத்தி, தமிழகம் முழுவதும் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் கல்வி தருவது என்பது இயலாது, தனியாருடைய

1997 மார்ச் 18] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

துணையோடுதான் அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு அரசு இருந்து கொண்டிருக்கிறது' என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பல்வேறு பள்ளிகளில் பணியாற்றக் காத்திருப்போர் உதயசூரியனின் கதிர்கள் தங்கள் மேல் விழாதா, தங்களுடைய வாழ்வில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறுமை நீங்காதா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் என்ன வழிமுறை காணப் போகிறீர்கள் என்பது என்னுடைய கேள்வி. பல பள்ளிகளைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியும். தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்றவர்கள், அரசினுடைய ஆணைக்கேற்ப, சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கிய பள்ளிகளில், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் படிக்கின்ற பள்ளிகளில், அதாவது நான் சொல்வது மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 8 ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் என்று ஆணையிட்டாலும், 5 பேரை நியமிக்கிறார்கள். மீதியுள்ள 3 பேரை நியமிப்பது கிடையாது. அதேபோல, இடைநிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி என்று பார்க்கின்றபோது, அங்கே 900 முதல் 1,500 என்று இப்படி அதிக விகிதாசாரத்தில் கல்வி பயில்கிறார்கள். ஆனால் அனுமதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 2. இப்படி 30, 40 பேர் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் சம்பளம் இல்லாமல் பணியாற்றுகின்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நீங்கள் நிரந்தரப் பரிகாரம் காணவேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 'உணவும், சீருடையும், பாடநூலும் இலவசமாகத் தருகிறீர்களே, பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள்கூட இலவசமாக இருக்கிறார்களா' என்று எங்களிடம் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, மேற்சொன்ன புள்ளி விகிதாசாரத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு நீங்கள் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். அவர்கள் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளாக அல்ல. 10 ஆண்டுகாலமாக சம்பளம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் வழங்க அரசு முன்வரவில்லை. புதிதாக பள்ளிகள் தொடங்குவதை நாங்கள் இதயபூர்வமாக வரவேற்கின்றோம். ஆனால், பழையவர்களுக்கு நீங்கள் நிரந்தர விடிவுகாலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டு, புதிதாகப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தீர்களானால், அவர்கள் வாழ்த்துவார்கள். நாடும் வாழ்த்தும், பொது மக்களும் வாழ்த்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே,

,பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியப் பெருமக்கள் வேலையிருந்தும் அவர்களுக்கு ஊதியமில்லால் இருக்கின்ற சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

நான் ஒரு புள்ளி விவரக் கணக்கைச் சொல்கிறேன். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு, தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள், அவர்கள் சிறுபான்மைப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், கிறிஸ்துவர்களாக இருந்தாலும், இஸ்லாமியர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் நிர்வாகத்தை அணுகி அவர்கள் கோரிக்கையைத் தெரிவித்தபோது, 'உங்களுடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில் நாங்கள் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்குச் செலவாகும்' என்ற ஒரு கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னாலே நம்முடைய பகுதியிலே 68 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தனக் கட்டைகள் எரிந்து, தீயந்து போனதைப் பொறுமையாக ஏற்றுக்கொண்டோம். பல்வேறு இயற்கைச் சிற்றங்கள் வருகின்றபோது பல நூறு கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழிக்கக்கூடிய நிர்வாகத்திற்கு ஆளாகிறோம். அவைகளையும் நாம் சமாளிக்கிறோம். எனவே, நிரந்தரமாக ஒருவருடைய வயிற்றுக்குப் பால் வார்க்கும் முகத்தான் இவர்களுடைய பிரச்சினையை அரசு பரிவுடன், கனிவுடன் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளத்தினை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

அடுத்து சில கோரிக்கைகள். இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி மற்றும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஓவிய ஆசிரியர்கள், தோட்டக்கலை ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், இசைக் கல்வி ஆசிரியர்கள் பணிசெய்து ரிடையர்டு ஆனதோடு சரி; அதற்குப் பிறகு புதிதாக நியமிப்பதற்கான ஆணைகள் அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்பெறவில்லை.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இவைகளுக்கெல்லாம் ஏற்கெனவே தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணியிடங்களை இனிமேல் நியமிக்கக்கூடாது என்று 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பணியிடங்களில் யாரும்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

நியமிக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று 8 ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு 5 ஆசிரியர்கள் வழங்கினால் போதும் என்று ஏற்கெனவே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து அப்படி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்போலவே உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 5 ஆசிரியர்களுக்குப் பதில் 3 ஆசிரியர்களை நியமித்து உயர்நிலைப் பள்ளியாக நடத்தலாம் என்ற ஒரு ஆணை ஏற்கெனவே இடப்பட்டு, அப்படியே சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவிட்ட காரணத்தால், திடீரென்று அந்தக் குறையை மாற்றி உடனே இந்த ஆண்டு இத்தனை ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஏறத்தாழ 200, 300 பள்ளிகளுக்கு பெரும் அளவில் ஆசிரியர்களை வழங்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்பது நீண்ட நாளைய கோரிக்கை. நீண்ட கால பாக்கியாக, தவணை, வட்டி, கடனாக இது ஆகிவிட்ட காரணத்தால் அந்தத் தவணைக் கடனை எப்படித் திரும்பச் செலுத்தி நிறைவு செய்வது என்பதை அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு பழமொழியைச் சொல்வார்கள், 'வேண்டுமென்று சொன்னால் சக்கை, வேரிலும் காய்க்கும்' என்று. சக்கை என்று சொன்னால் பலாப் பழம். வசதி இருப்பவர்களுக்கு பலா வேரிலும் காய்க்குமாம். இல்லாதவர்களுக்கு ஒன்றும் காய்க்காது. காய்த்தாலும் ஒன்றிரண்டு மேலே காய்க்கும். ஆக்கலும், அழித்தலும் அத்தனை சக்திகளையும் உடையவர்கள் நீங்கள். இந்தப் பிரச்சினையை எப்படி மாற்றுவது என்று நீங்கள் எங்களிடம் வினா எழுப்புவது என்பது...

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தால்தான் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்கின்ற எண்ணத்தில் இந்த விளக்கங்களைச் சொல்கிறேன். 7, 8 ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து பாக்கி ஏறிவிடுமானால் ஒரே ஆண்டில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. ஆரம்பத்தில் 1989-ஆம் ஆண்டுக்கான பாக்கியை இந்த ஆண்டும் 1990-ஆம் ஆண்டுக்கான பாக்கியை அடுத்த ஆண்டும் என்று போனால் மறுபடியும் 7 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே கால நீட்டிப்பு என்ற ஒரு இக்கட்டான நிலையை இது ஏற்படுத்தக்கூடும். அதைப்பற்றி தொடர்ந்து ஆலோசிக்கப்படுகிறது. மேலும் தகுந்த ஆலோசனைகள் தரப்படுமேயானால் அவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆலோசிக்கப்படும்.

[1997 மார்ச் 18]

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர்தான் என்னுடைய கண்ணுக்கு....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆஷடையப்பன்): 2 நிமிடம் தான் இருக்கிறது. சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: டைம் ஆகிவிட்டதா? இதோ முடித்துவிடுகிறேன். அமைச்சர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சர்வீஸை வேண்டுமானால் கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு சம்பளம் கொடுப்பதைக்கூட 2, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 15 ஆண்டுகள் பணி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்வீஸை அக்கௌண்ட் பண்ணவில்லையென்றால் சிரமம். ஆகவே வெகுவிரைவிலே இதற்கு நிவர்த்தி காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டப் படிப்பு முடிந்தவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் கொடுப்பதற்கு 1 ஆண்டு காலம், 2 ஆண்டு காலம், 3 ஆண்டு காலம் ஆகிறது. 6 மாதத்திற்குள்ளாக அவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல, பட்டயப்படிப்பு படித்தவர்களுக்கு சான்றிதழ் தர 2, 3 ஆண்டுகாலம் ஆகிறது. 2, 3 மாத காலத்திற்குள்ளே அவர்களுக்கு சான்றிதழ் கொடுக்கும் முயற்சியை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-30

அதேபோல, இன்னும் இரண்டு கோரிக்கைகளை மாத்திரம் வைத்து முடித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு உட்பட்ட தேங்காய்பட்டினம் பகுதியிலே இருக்கின்ற அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, இறைபுதூர்விளை பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆஷடையப்பன்): நீங்கள் மாலையிலே பேசலாம். 4 மணிக்குத் தேவைப்பட்டால் பேசலாம்.

1997 மார்ச் 18]

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்னால் இப்போது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. ஆவுடையப்பன்): முடிக்காவிட்டாலும் மாலையில் தொடர்ந்து பேசலாம். பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1:31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பிற்பகல் 4-00

பிற்பகல் 4-00 மணியளவில், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி.டி.ஆர். பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் தலைமையில், பேரவை மீண்டும் கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு, ஒருசில கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்லி, விரைவாக என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

கடந்த வாரம் நடைபெற்ற ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மாணவர்கள் கற்களாகவும், இரும்பாகவும் கொடுக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்களை, ஆசிரியர்கள் செதுக்கி, சிற்பங்களாகவும், ஈட்டிகளாகவும், பட்டை தீட்டிய வைரங்களாகவும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, பேசியிருக்கிறார்கள். அவருடைய சிந்தனை ஒட்டத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் காலையிலே பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டதைப்போல, பட்டைத் தீட்டுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள், பட்டினியால் வாடுகின்ற சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு நீங்கள் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே மீண்டும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அழகான கருத்தைக் குறிப்பிட்டவர், தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள். இருந்தாலும், அந்த

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1997 மார்ச் 18]

ஆசிரியர்கள் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது என்ன சம்பளம்; அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து உறுப்பினர் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்றுக் கொள்ளாத, அரசு பட்டியலிலே இடம்பெறாத, அரசு ஏற்று நிதி ஒதுக்காத பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களின் நிலையையும், ஏற்றுக் கொண்ட இலட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்களுக்குத் தருகிற ஊதியத்தையும், இரண்டையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுடைய நிலைவரைக்கும் தான் நான் பேசுகிறேன். உங்களோடு விவாதம் செய்வதற்காக நான் வரவில்லை. ஏனென்று சொன்னால், புள்ளிவிவரக் கணக்குகளைப் பார்க்கிறபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் செய்வதற்குத்தான் நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள்; ஆதாரத்துடன் பேசுங்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவைக் குறிப்பிலே இருந்து அதை நீக்குகிறேன். நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலையிலே அமைச்சர் அவர்கள்கூட, கேள்வி நேரத்திலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். 8 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கலாம் என்று இருந்ததை, உயர்நீதிமன்றம் சில வழிமுறைகளை, நெறிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவும். அரசு சில வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, அந்த 8 என்பதை 5-ஆக மாற்றியிருக்கிறது; எனவே, மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற குறையினைச் சொன்னார். அரசுதான் அந்த ஆணையைப் போட்டது. திரும்ப வேறு ஆணை பிறப்பிப்பதற்கும் இதே அரசுக்குத்தான் தகுதியும், தன்மையும் இருக்கிறது. எனவே, நீங்கள் அதை மறுபரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்திற்காகத்தான் சொல்கிறேன். விவாதத்திற்காக அல்ல. அரசு எந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்களை அனுமதித்ததோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நிதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அனுமதிக்காத ஆசிரியர்களை, பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகமோ அல்லது நிர்வாகமோ, தாங்கள் விரும்பினால், தங்கள் வசதிக் கேற்ப, தாங்களே நியமித்துக் கொண்டு நடத்தலாம் என்பது பொதுவான, பலருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்ட அடிப்படையான கருத்து. அந்த முறையில் அவர்களே நியமித்த ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்கள் ஊதியம் தரவேண்டும். ஆகவே, அரசு நியமித்த ஆசிரியர்களுக்கும் நியமிக்க ஒப்புக் கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த எண்ணிக்கையிலே உள்ளவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் அரசால், முறையாக வழங்கப்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால், பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகம் மூலம் அல்லது தனிப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு முழுமையாக சம்பளம் கொடுக்க இயலாதா என்கிற கேள்விக்குறி வருகிறபோது, இயலாத ஒரு சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. 1,500 அல்லது 2,000 மாணவர்கள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் நீங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு, அந்தப் பள்ளிகளே நிதி ஒதுக்க இயலாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே நீங்கள் அதிகமான ஆசிரியர்களை நியமித்துத்தான் ஆக வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் உங்களை நம்பித்தான் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. விவாதத்திற்காகக் கேட்கிறேன். ஒருவேளை இவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்லி அவர்கள் பள்ளிகளை மூடிவிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் தனியார் பள்ளிகளை மூடிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வருகிற போது அரசு என்ன செய்யப் போகிறது?

பிற்பகல் 4-05

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதே கூட அரசுப் பள்ளிகளைப் போல

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1997 மார்ச் 18]

மூன்று மடங்கு தனியார் பள்ளிகளுக்கு அரசு நிதியை வழங்கிவருகிறது. அந்த நிதியைக் கொண்டுதான் அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். குறைபாடுகள் இருப்பது என்பது வேறு. ஆனால் அரசு முறைப்படி செயலாற்றுகிறதா என்று கேட்டால் முறைப்படி செயலாற்றுகிறது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற உணர்வோ அமைச்சர் அவர்களைக் குறை சொல்லவேண்டுமென்ற உணர்வோ என்முனை அளவுகூட எனக்குக் கிடையாது. அப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அப்பாவி ஆசிரியர்களுடைய வாழ்வைக் கேள்விக்குறியாக்கி விடக்கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் பேசுகிறேனே தவிர உங்களைக் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்ற உணர்வு எனக்கு அறவே கிடையாது. எனவே இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய பேராவல். காலையிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1, 2 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அதை வழிமுறைப்படுத்த முடிந்த அளவு முயற்சி செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதை காலம் கடத்துவதைவிட அதிக அளவுக்கு அதற்கு முன்னுரிமை வழங்கி அதற்கு தீர்வு காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே அரசாணை 340-ஐ ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்டுக்கொண்ட கருத்துக்களை நீங்கள் கருத்திலே கொண்டு பரிசீலித்து வெகு விரைவிலே ஒரு விடிவு காலத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தமிழ்நாடு அரசு தேர்வுத் துறையிலே 164 பேர்கள் தினப் பணியாளர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரம் செய்யவேண்டுமென்று வெகு நாட்களாக ஒரு கோரிக்கை இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் கருத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கிறது. அதேநேரத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. அதோடு அது நின்றுவிடுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் தடைப்படுகிற சூழ்நிலை

1997 மார்ச் 18] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

இருக்கிறது. அவர்கள் பதவி உயர்வுக்காக டி.இ.ஓ., சி.இ.ஓ. லெவலில் போக வேண்டும் என்று சொன்னால் உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றது. மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே அரசு அதிலே நிர்வாக சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தொழிற் பயிற்சி ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிபவர்களுக்கு உயர்நீதிமன்றம் ஒரு 30 பேருக்கு சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று ஆணை பிறப்பித்து 1½, 2 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் அவர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. எனவே தொழிற் பிரிவிலே தொழிற்பயிற்சி ஆசிரியர்களாக பணிபுரிபவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராளியார் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றங்களில் சில முடிவுகளைச் சொல்கிறபோது அதை ஏற்றுக்கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டியவரும். எனவே ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத ஒரு நிலைமை இருக்குமானால், அந்த அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட முடிவுகளை எதிர்த்து, அதற்கு மேல்முறையீடு செய்கிற வகையிலே அரசு செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர்க்கமுடியாத ஒரு நிலைமை.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதேநேரத்தில் தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய வாழ்வுக்காகப் பேராடுகிறார்கள். அரசாங்கம் உயர்நீதிமன்றம், உச்சநீதிமன்றம் என்று சென்று கொண்டிருக்கும்போது உங்கள் பின்னாலே அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு செல்வதென்பது இயலாத விஷயம். எனவே நீங்களே இந்த விஷயத்தில் ஒரு பரந்த நோக்கோடு அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நீங்களே ஒரு 'நார்ம்ஸ்' வைத்து - ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளில் படிப்பவர்கள் என்ன நினைத்து படிக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் வாத்தியராகப் போகலாம், வேலை கிடைக்கும், சம்பளம் கிடைக்கும் என்று. டெக்னிக்கல் வேலைக்கு

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1997 மார்ச் 18]

அவர்கள் போகமுடியாது. அவர்கள் நம்பி இருப்பது இந்தப் படிப்பைத்தான், இந்த வேலைவாய்ப்பைத் தான் - எனவே நீங்கள் இதையும் கருத்திலே கொண்டு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு 'நார்மஸ்' வைத்து வெகு விரைவிலே இதற்கு ஒரு தீர்வைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 100% படிப்பறிவு நிறைந்தவர்கள் உள்ள மாவட்டம் என்று ஒரு புள்ளிவிவரக் கணக்கில் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் படிப்பறிவு உள்ள அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு அரசாங்கக் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரி கிடையாது. தனியார் கல்லூரிகள்தான் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த மாவட்டத்தில் எவ்வளவு கல்லூரிகள்? ஒரு தாலுகா அளவுகூட இல்லை. 13 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே மக்கள் தொகை அதிகம், அங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு படிக்க வேண்டும் என்று உணர்வு அதிகம். அவர்களால் தனியார் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று நன்கொடை கொடுத்து படிப்பது என்பது இயலாத காரியம். எல்லாவற்றிலும் நாம் உரிமை கொண்டாடுகிறோம் அல்லவா? அங்கே அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு கல்லூரிகூட இல்லை. தொழில் கல்லூரியோ, மருத்துவக் கல்லூரியோ, பொறியியல் கல்லூரியோ, சித்த மருத்துவக் கல்லூரியோ, வேளாண் கல்லூரியோ ஒன்றுகூட இல்லை. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே நெல்லை மாவட்டத்திற்கு ஒரு சட்டக் கல்லூரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே எல்லா கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. சட்டக் கல்லூரியையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதிலே குறை காணவில்லை. ஆனால் எங்களுக்கும் வேண்டும். நாங்களும் உங்களுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டவர்கள்தான். எங்களைக் கை கழுவி விடாதீர்கள். எங்களுக்குக் கரம் கொடுத்து, இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1997 மார்ச் 18] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

அடுத்து, விளையாட்டுத் துறைக்காக அதிகமான ஆர்வத்தைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். விளையாட்டுத் துறையிலே மார்க்கர்கள் என்ற ஒரு பிரிவினர் எல்லாப் பள்ளிகளிலும், தமிழ்நாடு முழுவதும் கிட்டத்தட்ட 700 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு 150 ரூபாய் முதல் 250 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுகிறார்கள்.

பிற்பகல் 4-10

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து பலமுறை நான் இங்கே விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 1,000 ரூபாய் என்றும், அதிகபட்சம் 1,500 ரூபாய் என்றும், அதற்கு மேல் சம்பளம் பெறக்கூடியவர்கள் யாரேனும் இருப்பார்களானால் அந்த ஊதியத்தையும் அந்தந்தக் கல்லூரி நிர்வாகங்கள் வழங்குவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட இடமில்லை.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: அந்த அரசாணையை நானும் பார்த்தேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல் உத்தரவு போட்டிருப்பது உண்மைதான். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்--அமைச்சர் சொல்லுவதுபோல் அவர்களும் திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள்--அரசாங்கம் ஆணை போடும், ஆனால் இங்கே நிதி எங்கே இருக்கிறது என்கிற பதிலை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: இதற்காக மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படக்கூடிய தொகை அளவை சற்று உயர்த்தி, இந்த விகிதாசாரத்துக்கு, அவர்களுக்கு பணம் வரக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறை இருக்குமானால், பின்னர் மறுபடியும் நீங்கள் தெரிவிப்பீர்களேயானால் இதுபற்றி ஆராயப்படும்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1,500 மாணவர்கள் படிக்கின்ற ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்றால் ஆவரேஜாக 22 ஆயிரம் ரூபாய் வருகிறது. Sports-Games Fees என்று 22 ஆயிரம் ரூபாய் கலெக்ட் செய்கிறார்கள். இதிலே ஸ்போர்ட்டஸ் ஐட்டங்கள், Foot Ball, Volley Ball, Basket Ball, Cricket Bat போன்ற எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட...

[1997 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: அந்த ஆணையை முழுவதுமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பார்த்திருக்கமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். விளையாட்டுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தத் தொகையை இப்போது நான் நினைவிலே கொள்ளவில்லை. அந்த அதிகப்படியான தொகை இதற்கும் ஈடுகட்டக்கூடியதாக தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கல்லூரிகளில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டால் போதுமானது. பிறகு நான் உங்களிடம் கேட்கவேண்டிய அவசியம் வராது. கல்வி அமைச்சர் தெரிவித்தபடி, அந்தத் தொகையை உயர்த்தி பணத்தைப் பிரித்து, 20 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி வருகின்ற அவர்களுடைய கோரிக்கையை--1,000 ரூபாய் அவர்களுக்கு வருமானம் வரும் என்று சொன்னால், அது பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகத்தான் இருக்கும்--அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்த அருங்கோட்டாசான் அவர்களுடைய பெயரில்--நீங்கள் தமிழுக்காக பல்வேறு முன்னுரிமைகளை வழங்கி தமிழுக்காக பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்து வருகிறீர்கள்--நீங்கள் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை குமரி மாவட்டத்தில் அமைத்துத் தந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். இதையும் நீங்கள் கவனத்தில் கொண்டு நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, இந்த மானியத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றிதெரிவித்து முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. சுப்பராயன்.

***திரு. கே. சுப்பராயன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே "ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் கல்வியைத் தருவது அரசின் தலையாய பொறுப்பு" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இந்த விஷயம் என்பது உண்மையிலேயே நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளதை அரசு உணர்ந்திருப்பதை வெளிப்படுத்துவதாக

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

என்னால் உணர முடிகிறது. ஆனால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் கோட்பாட்டை நடைமுறையில் அமலாக்குவதில் உள்ள பல்வேறு சிக்கல்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியா ஏழை நாடு அல்ல. ஏழைகள் நிறைந்த நாடு. இந்தியா ஏழைகள் நிறைந்த நாடு என்ற முறையில் தமிழகத்திலேயும் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் கல்வித் தேவை விரிவடைந்து வருகிற இன்றைய வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்கிற முறையில், ஒவ்வொரு குடும்பமனுக்கும் கல்வியைத் தருகிற தன்னுடைய தலையாய கடமையை அரசு எவ்வாறு நிறைவேற்றப் போகிறது என்பது ஒரு கேள்விக் குறிதான்.

பிற்பகல் 4-15

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற, இந்த ஒதுக்கீட்டைப் பார்க்கையில்--தமிழ்நாட்டினுடைய கல்வித் தேவை என்பது மிக வேகமாக வளர்ந்து விரிந்து வருகிறது--மலையாள தேவையான ஒன்றிற்கு ஒதுக்கீடு என்பது கடுகு அளவுதான் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டினுடைய தொடக்கக் கல்வியிலிருந்து உயர் கல்வி வரையிலான கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குரிய ஒதுக்கீட்டிற்கான பொருளாதாரச் சூழ்நிலை இன்றைக்கு இல்லை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆனால், நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த ஒதுக்கீடு என்பது ஒரு மிகப் பெரிய சவாலாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கல்விச் சவாலை எந்த அளவிற்குச் சந்திக்க இது உதவும் என்பதை ஐயத்தோடு பரிசீலிக்க வேண்டி இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டினுடைய கல்வித் தேவைகளைப் பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு முன்னால், பொதுவாக இந்தக் கல்வி முறையைப் பற்றியும் ஒரு சில விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏதோ இருக்கிற சில பள்ளிக்கூடங்களை நிலை உயர்த்துவது, அல்லது வெறுமனே சில மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அல்லது ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது என்ற சுருங்கிய எல்லைக்குள் நின்று மட்டுமே, இந்தக் கல்விப் பணி பற்றிச் சிந்திப்பது பொருளற்றதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்த ஒன்றைப் பற்றியும் நாம் பரிசீலிப்பதற்கு முன்னால், அந்த ஒன்றினுடைய தோற்றத்தை வேர் வரை சென்று ஆராய்ந்த பின்னர்தான் நிகழ்கால நிலைமையைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திற்கான திட்டங்களை

உருவாக்குவதற்கு முன்னால், கடந்த காலத்தைக் கற்றறிய வேண்டும். நிகழ்காலத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் ஆய்வுக்குரிய முறை. அந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால் இன்றைக்கு நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் கல்வி முறை என்பது 150 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னர், 'லார்டு மெக்காலே' அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று. அதனுடைய அடிப்படைக் கட்டமைப்பிலே இருந்துதான் இன்றைக்கு வரையிலும் கல்வி முறை உருவாக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உருவாக்கியவர் 'மெக்காலே', அவருக்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கலாம். அது நமக்கு எவ்வளவு பயன்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதிப் பார்க்கலாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உருவாக்கியவருடைய நோக்கம் எவ்வளவு மோசமான ஒன்று என்பதைப் புரிந்துகொண்டு நிகழ்கால நிலைமைகளைப் பரிசீலிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, உருவாக்கப்பட்டதினால் ஏற்பட்டிருக்கிற பலன்களை நான் நிராகரிக்கவில்லை. ஆனால் பலன்களை மட்டும் பார்த்து, பலவீனங்களைப் பார்க்காமல் இருந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் எச்சரிக்கையாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, 'மெக்காலே' உருவாக்கிய அந்தக் கல்விக் கட்டமைப்பிலிருந்து நாம் இன்னமும் முழுக்க விடுவித்துக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும்; ஆனால், அது மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்டது என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்தியாவினுடைய ஒட்டு மொத்தக் கல்வி நிலைமையில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தன்னுடைய ஆட்சி நீடிக்க, நிலைக்க தொண்டீழியம் புரிவதற்குரிய எழுத்தர்களை உருவாக்குகிற கல்வி முறையைத்தான் தோற்றுவித்தார்கள். அத்தகைய முறை இன்றைக்கும் அப்படியே நிலவுகிறது என்று நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், அந்த முறைகளின் மிச்ச மீதங்கள் இன்னமும் கல்வித் துறையில் ஆதிக்கம் செய்து கொண்டதான் இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிட முடியாது என்று புகழ்பெற்ற கல்வியாளர்கள் கூட இன்றைக்கும் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே, இந்த விஷயங்களில் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது அந்த நிகழ்காலச் சவாலை நாம் சந்திப்பதற்கு உருவாக்க

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

வேண்டிய வழிகளைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே, ஒதுக்கீடு பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். மாநில ஒதுக்கீடு குறைவானது என்பதை நம்முடைய துறை சார்ந்த அமைச்சர், பேராசிரியர் அவர்கள் பற்றிய தனிப்பட்ட விஷயமாக நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எந்த ஒரு அமைச்சர் அந்த இடத்தில் இருந்தாலும் இன்றைக்கு வருகிற வருவாய் வரவுகளிலேயிருந்து அவற்றை எந்த எந்தப் பிரிவுகளில் எப்படி ஒதுக்கீடு செய்வது என்பதில் உச்சபட்சமாக இவற்றைத் தான் செய்ய இயலும் என்பதை நான் மறுக்கவேயில்லை. ஒதுக்கீடு செய்கிற அந்தப் பணத்தில் கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அதற்குரிய வேலை மட்டுமே செய்யப்படும் என்று மட்டும் நாம் நம்முடைய கணக்கை முடித்துக்கொள்வது வரலாறு நம் மீது சமத்தியிருக்கிற கடமையைத் தட்டிக் கழிப்பதாக ஆகிவிடும் என்பதைத் தான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அரசியல் சாசனம் சொன்ன வழிகாட்டி நெறிமுறைகளைப் பற்றி நாம் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கல்வி ஆண்டிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். மானியக் கோரிக்கையிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு என்ன பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது? இந்த ஒதுக்கீட்டில் ஆறு வயதிலிருந்து 14 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்குத் தொடக்கக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நாம் தொடர்ந்து சொல்லி வந்த விஷயம் போதுமான அளவில் நிறைவேற்றப்பட இயலவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகவும் இருந்து வருகிறது.

பிற்பகல் 4-20

இதற்கு என்ன செய்வது? உண்மையிலேயே இன்றைக்கு ஐனநாயகம் உலகம் முன் வைத்திருக்கின்ற கோரிக்கையே, 6 வயதிலிருந்து 14 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகள் கல்வி பெறுகின்ற உரிமை என்பதை அரசியல் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமையாக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். வெறுமனே, வழிகாட்டுகிற கோட்பாடுகளில் சொல்லிவிட்டு வழி நடக்காமல் விட்டுவிடுவது பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருப்பது பொறுப்பற்றதாகும். எனவே அரசியல் சட்டத்தில் கல்வி பெறுகின்ற உரிமை என்பது Fundamental Right என்று கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் குழந்தைகளினுடைய கல்வி உரிமை காப்பாற்றப்படும். ஏனென்றால், கல்வி என்பது ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய திறமைகளை வெளிப்படுத்த, உயர்ந்து கொள்வதற்குரியதல்ல. தனிப்பட்ட மனிதன்

சம்பந்தப்பட்ட விஷயமல்ல. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தும், சமுதாயம் தனி மனிதனைச் சார்ந்தும் தான் முன்னேற முடியும். அப்படிப் பார்க்கின்றபேர்து, தனி மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகிற கல்வி சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுவதோடு, மனிதனுக்கு என்பது மனிதப் பண்புகளைச் செதுக்குவதற்கு, மனித உடலோடு பிறந்தவனை மனித உள்ளத்தோடு உருவாக்குவதற்கு மிக முக்கியமானது. அந்தக் கல்வி கொடுப்பது வெறும் அரசாங்கக் கடமை என்று நான் பார்க்கவில்லை. அரசாங்கக் கடமையோடு அது நிற்பதில்லை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்-தலைமை)

இதில் பத்திரிகைகளுக்கு மிக முக்கிய கடமை இருக்கிறது. சமூகத்தோடு தொடர்பு கொள்கிற அனைத்துச் சாதனங்களுக்கும், சமூகக் கல்வி வழங்குகிற பொறுப்பும், கடமையும் இருக்கிறது. எனவே, மாநில அரசு தன்னுடைய கல்வித் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பல்வேறு மக்கள் தொடர்புள்ள சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியவரும். அதிலும், குறிப்பாக பத்திரிகைகள். நான் மிகுந்த மன வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புவது பத்திரிகைகள் தங்களுடைய சமூகப் பொறுப்பை முழுக்க உணர்ந்து செயல்படுவதாக என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்கும் சமூகத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கல்வியைத் தந்தது உண்மையில் சமூக வளர்ச்சிக்கும் அவற்றினுடைய தேவைகளுக்கும் பொருத்தமானபடி மக்களின் மனதைப் பண்படுத்த வேண்டிய பத்திரிகைகள். அத்தகைய பண்படுத்துகிற பொறுப்பில் உணர்வுப்பூர்வமாகத் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதை எப்படிச் செய்வது என்பது குறித்து மாநில அரசு தீர ஆராய்ந்து, பொருத்தமான வழிமுறைகளை, பத்திரிகையாளர்களைக் கொண்டே கூட உருவாக்கினால் நல்லது. கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைய நிலையில் தனியார் கல்வி முறையைக் கொள்கை அளவில் நான் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. கல்வி கொடுப்பது என்பது தனியாருக்கு உரியது அல்ல. அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய ஒன்று. ஆனால், காலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் இவை தவிர்க்க முடியாமல் வளர்ந்துவிட்ட ஒன்று என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நானும் மறுக்கவில்லை. ஆனால், கொள்கை ரீதியாக தனியார் கல்வி

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

என்பது சமூகத்தின் தாகத்தைத் தீர்க்க உதவி செய்யாது. இன்றைக்குத் தனியார்கள் கல்விப் பணியில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்க முடியுமா, முடியாதா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால், தனியார் கல்வி சமூகத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றுமா? நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, அனைவருக்கும் கல்வி என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே, அனைவருக்கும் கல்வி கொடுப்பது தலையாய கடமை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நாம், தனியார் துறைக்கு இப்போது மேலும், மேலும் ஊக்கமளித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது தனியார் எந்த ஒன்றையும் லாபக் கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும்தான் பார்ப்பார்களேயொழிய ஒருபோதும் சமூகக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கமாட்டார்கள். அனைவருக்கும் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்பது தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் நோக்கமல்ல. பணம் பண்ண வேண்டும் என்பதுதான் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் நோக்கம். எனவே, தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் பொறுப்புள்ள பிரஜைகளை உருவாக்குவதற்குரிய முறையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்....

திரு. ஆர். சொக்கர்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விருதுநகரிலே உள்ள தனியார் பள்ளி ஒன்று 1889 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆண்டிலேயிருந்து இலவசக் கல்விதான் வழங்கி வருகிறது. பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களும் அந்தத் தனியார் பள்ளியில் படித்தவர்கள்தான். அரசுப் பள்ளிகளில் எல்லாம் கட்டணம் வசூலித்து கல்விப் பணி செய்து வந்த காலத்திலேயும், அந்தப் பள்ளி இலவசக் கல்வியைத்தான் வழங்கியது. அதற்குப் பிறகு, அதைப் பார்த்த பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள், தமிழகம் எங்கும் கல்வி இலவசமாக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்து அது அரசாங்கத்தால் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் நடத்துகின்ற மிஷன் பள்ளிகள் எல்லாம் சேவை நோக்கத்தோடு நடத்துகிறார்கள். எனவே, தனியார் பள்ளிகளும் இருக்க வேண்டும், அரசுப் பள்ளிகளும் இருக்க வேண்டும். அதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மெத்த மகிழ்ச்சி. ஆனால், விதிவிலக்குகள் ஒருபோதும் பொது நியதி ஆவது இல்லை. அதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். விதிவிலக்காக விளங்குகிற பல்வேறு விஷயங்களை சமூகத்தின் பொது நியதியாகக் காட்ட முயற்சிப்பது அவ்வளவு

நல்லதல்ல. நான் குறிப்பிடுவது என்பது, பொதுவாக, தனியார் கல்வி எப்படி இருக்கிறது என்பதுதான்...

பிற்பகல் 4-25

திரு. ஆர். சொக்கர்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். அதே கருத்தைத்தான் நான் சொல்கின்றேன். ஒரு சில தனியார் பள்ளிகள் பணம் பண்ணுவதற்காக நடத்துகிறார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. விதிவிலக்குகள் பொதுவாகி விடக் கூடாது என்ற கருத்தைத்தான் நானும் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் சிந்தனைக்கே அவற்றை விட்டுவிடுகிறேன்...

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பணம் பண்ணுவதற்குக் கல்வியை விடக்கூடாது. ஆனால் கல்வியைப் பெற வேண்டிய கால கட்டத்தில் பலருக்கும் கல்வி கிடைப்பதைத் தவற விட்டுவிடக்கூடாது. எனவே அந்தக் காலகட்டத்தில், கல்வி கிடைப்பதற்காக பணம் பண்ணுகிறவர்கள் கல்லூரி நடத்த வந்தால்தான், முறைப்படுத்துகிற ஒரு கடமையை அரசு செய்ய வேண்டுமே தவிர - ஒரு பெற்றோர் 5 ரூபாய் செலவிடுவதற்குப் பதில் 10 ரூபாய் செலவிட்டுப் பிள்ளைக்குக் கல்வி கொடுத்தாலும், கல்விதான் அந்த 10 ரூபாயைவிட அதிக மதிப்புடையது. ஆகவே அந்தக் கல்வியை எப்படிக் கவனம் பெறுவதற்கு சற்று அதிகம் செலவிட்டாலும் கூடத் தவறில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம். செலவிட முடியாதவர்களுக்கு அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும். வசதி வாய்ப்புகள் உள்ளவர்கள் செலவிடுவார்களேயானால், அதை ஒரு குறையாகக் கருதி அந்த முறையில் கல்வியை கூடாது என்று கருதக்கூடாது. கற்க வேண்டிய வயதில், அந்தக் கல்வி கிடைக்காவிட்டால் பின்னர் கிடைத்தாலும் பலன் இருக்காது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதேநேரத்தில், 38 சதவிகித மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக்கீழே இருக்கிறபோது, பணம் கொடுத்து அவர்கள் எப்படிச் கல்வி பெற முடியும்?

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சரியான புள்ளிவிவரம் சொல்லாததற்கு என்னை

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். 48 சதவிகித மக்களுக்கு மேற்பட்டோர்க்கு அரசு கல்வியைக் கொடுக்கிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அந்த மீதி 52 சதவிகிதம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றித்தான் நான் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: அது வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இல்லை என்பதை நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆயினும் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற மக்களையும் கவனிக்க வேண்டாமா என்கிற நல்ல எண்ணத்தில் இந்த விஷயத்தை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், முன்னரே நான் குறிப்பிட்டேன், இந்தியா ஏழை நாடல்ல; ஏழைகள் நிறைந்த நாடு. அந்த ஏழைகளுக்கு கல்வி பெறுகிற உரிமை, கையிலே காசு இல்லை என்பதால் மறுக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இந்த நிலையில் நான் அரசைக் குறை சொல்லவே இல்லை. அரசு தன்னுடைய நிதி நெருக்கடியில் தமிழ்நாட்டில் கல்வித் தேவைகளை முழுக்க நிறைவேற்ற இயலாது என்பது ஒரு பிரத்தியட்சமான உண்மை. ஆனால் இந்தப் பிரத்தியட்சமான உண்மையால் ஏற்படுகிற விளைவு, தனியார் வளமாக அறுவடை செய்கிறார்கள். இந்தத் தனியார் அறுவடை செய்வதால் எனக்கு ஆதங்கமாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கிறது. அந்த வேதனையை இங்கே வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் சமீபத்தில் உலக வங்கி ஒரு புள்ளிவிவரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது. 2030-ஆம் ஆண்டில் உலகில் கல்வி அறிவற்ற மக்களில் 52 சதவிகிதம் பேர் இந்தியாவில் இருப்பார்கள் என்று அந்தப் புள்ளிவிவரம் சொல்கிறது. நான் இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய தாய் நாட்டில், நம்மோடு பிறந்த சகோதர, சகோதரிகள் அவருடைய சந்ததிகள் 2030-ஆம் ஆண்டில் கூட கல்வி பெற இயலாத ஒரு நிலை என்றால்...

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சில பிரச்சினைகளை உலகத்தார் எடுத்துச் சொல்கிற கண்ணோட்டம் காரணமாக நாம் அதிகமாக வருத்தப்படுவதற்கு இடமில்லை. உலகத்திலே உள்ள கல்லாத மக்களில் 52 சதவிகிதம் பேர் இந்தியாவில் என்று சொன்னார்கள். இந்தியாவில் உள்ள

மக்கள் தொகையினுடைய அளவு அதிகம் என்பது மிக நன்றாகத் தெரியும். மிகப் பெரிய மக்கள்தொகை உள்ள ஒரு நாடு, நம்முடைய நாடு. ஏறத்தாழ 25 சதவிகிதம் பேர் ஒரு வேளை எழுத்தறிவு பெறாதவர்களாக இருக்கும் நிலைமை இருக்கலாம். அது நம்முடைய மாநிலத்தில் அல்ல; கேரளத்தில் நிச்சயமாக இல்லை; தமிழ்நாட்டில் இருக்காது. அகில இந்திய அளவில் புள்ளி விவரம் எடுக்கிறபோது, இந்தியாவிலே ஏறத்தாழ 30, 35, 40 சதவிகிதம் அளவுக்கு எழுத்தறிவு இல்லாதவர் இருப்பார்களேயானால், உலக மக்கள்தொகையில் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது எழுத்தறிவு இல்லாத மக்கள் எண்ணிக்கையில் இந்தியாவினுடைய மக்கள்தொகையில் 25 சதவிகிதம் மிகப் பெரிதாக இருக்கும். 90 சதவிகிதம் இந்த நாட்டிலே எழுத்தறிவு இல்லாத மக்கள் இருந்தார்கள். வேதம் பிறந்த நாட்டில் அந்த நிலை இருந்தது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் சரிதான். ஆனால் 2030-லே நம்முடைய தாய் நாட்டிலே கல்வி பெறாது ஒருவர் இருந்தாலும், வேதனைக்குரிய விஷயம் அல்லவா! நாம் இல்லை என்றாலும், நம்முடைய சந்ததியினர் இருப்பார்கள், வாழையடி வாழையாகத் தோன்றி வளரும் மனித குலம் தொடர்ந்து நீடிக்கும்; நிலைக்கும். எனவே அன்றைக்கும் நம்முடைய சந்ததிக்கு கல்வி பெறுகிற அந்த உரிமை இல்லாமல் போய்விடுமோ என்கிற காரணத்தால் நான் இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு மிக முக்கியமான விஷயம். சமூகத்தில் இன்றைக்கு உலக அளவில் ஏற்பட்டு வருகிற அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தில் சமநடை பயில்கிற முறையில் நிகழ்வுகள் எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்குவதுதான் கல்வியின் பொறுப்பு. இன்றைய தமிழ்நாட்டில், வளர்ந்து வந்திருக்கிற விஞ்ஞான யுகத்திற்குப் பொருத்தமான எதிர்கால பிரஜைகளைத் தோற்றுவிப்பதற்குத்தான் கல்வி.

பிற்பகல் 4-30

ஆனால், நிலைமை அதற்குத் தகுந்தபடி இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். மனித சிந்தனைகளில்கூட மௌனமே மேலோங்கி இருக்கிறது.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

பத்திரிகைகளில் வருகிற பல்வேறு விஷயங்கள் மனிதர்களை மேலும் மௌனத்திற்குள் உள்ளடக்குவதிலேயும், மூடக் கருத்துகளுக்கு உள்ளடக்கி நிறுத்துவதிலேயும் அக்கறை கொண்டு அதற்குத் தகுந்த கருத்துகளை வெளியிட்டு வருகின்றன. சாதாரணமாக ராசி பலன் போடுகிற பத்திரிகைகள் கூட--ராசிபலன் போடாத பத்திரிகைகளே அனேகமாக இல்லை. ஆனால் அந்தப் பத்திரிகைகள் மக்களை மேலும் மேலும் அறியாமையில் ஆழ்ந்த, சிந்திக்காத, தன்னம்பிக்கையற்ற ஒரு வேலிக்குள்ளேயே தள்ள முயற்சிக்கின்றன. ஆனால் உலகில் இன்றைய நிலைமையில் ஏற்பட்டு வருகின்ற அதிநவீன முன்னேற்றங்களை எளிய மக்கள் புரிந்துகொள்கிற அளவுக்கு, எளிய மக்களின் கல்வி அறிவற்ற மக்களின் நிலைக்கு தங்களைத் தாழ்த்தி, அவர்களை தங்கள் நிலைக்கு உயர்த்துகிற முயற்சியை அந்தப் பத்திரிகைகள் மேற்கொண்டு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அதேபோல அரசாங்கமும் கடமையாற்றிச் செயல்பட முடியவில்லை என்பது ஒரு வேதனையான விஷயம்தான். ஆகவே, நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், உலகில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றங்களை நம்முடைய தமிழ்நாடு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உரிய மன வளத்தை, பக்குவத்தை தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே உருவாக்குவதற்குப் பொருத்தமான வழிமுறைகள் குறித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலேயும் அறிவியல் கண்காட்சிகளைத் திறக்க வேண்டும். கலை வடிவங்களிலும், வேறுபல வடிவங்களிலேயும் நாம் மக்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், ஏழைகள் கல்வி பெறுகின்ற வாய்ப்பு இல்லை என்பதால்--மலை முகமதுவிடம் வரவில்லை; முகமது மலையிடம் போக வேண்டுமல்லவா?--ஏழை மக்களுக்கு கல்வி போகவில்லை. கல்வி ஏழை மக்களுக்குப் போகிறமாதிரி கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட வேண்டும்; அதுதான் சரியான கல்விக் கொள்கையாக இருக்கும். எனவே, கல்வி அறிவற்ற அந்த ஏழைகளின்பால் கல்வியைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய வழிகளில் ஒன்று, வெறும் பள்ளிக்கூடங்கள் மட்டுமே என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை; அதனால்தான் குறிப்பிட்டேன், பத்திரிகைகள், அரசுகள், சமூகம் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து சாதனங்களும் தங்கள் கல்விக் கடமையை உணர்ந்து மக்களிடம் இத்தகைய விவரங்களை உள்ளே கொண்டு செல்லுமானால், உண்மையிலேயே இன்றைய

கல்வித் தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்வதற்கு நமக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அவற்றை உருவாக்குவதற்கான நிலைமையை மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதேபோல, இன்னொரு விஷயம். கல்விக்கு உண்மையிலேயே பணம் இல்லை என்பது மிக முக்கியமான விஷயம் தான். அந்தப் பணத்தை எப்படி உருவாக்கலாம்; உருவாக்குவதற்கு வழி இருக்கிறதா? தனியாருக்குப் பள்ளி நடத்த உரிமை கொடுத்து இருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளுக்கு எஜுகேஷன் டாக்ஸ் போடலாம்; எந்த வடிவத்திலேயாவது போடலாம். தனியார் கல்வியின் பேரால் பணம் பண்ணுகிறார்கள். அப்படி பணம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, பிறருக்குக் கல்வி கொடுப்பதற்காக எஜுகேஷன் டாக்ஸ் போடுவதற்கும், பொருத்தமான வடிவம்பற்றி சிந்தித்து வகுவிக்கலாம். இன்னொரு வழி என்ன சொல்கிறேன் என்றால், மாநிலம் முழுவதும் பொது மக்களிடம் கடன் எழுப்பலாம்; கல்விக் கடன் எழுப்பலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பசும்பொன் தா. கிருட்டிணன்): மாண்புமிகு வணிகவரிகள் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். கல்விக்கு வரி என்று விதிப்பதற்கு அரசு உரிமை கொடுத்துவிட்டால், தனியார்கள் பணம் வசூலிப்பதை அரசாங்கமே உத்தரவாதம் கொடுத்ததுபோல ஆகிவிடாதா?

திரு. கே. சுப்பராயன்: நான் குறிப்பிடுவது என்பது, பிறருடைய கல்வி உரிமையைப் பறிக்கிற தனியார்களைத் தண்டிக்கிற முறையில், கல்வி டாக்ஸ் போட வேண்டும் என்பதுதான்; வேறு விஷயம் அல்ல. எனவே, நான் குறிப்பிட விரும்புவது எஜுகேஷன் டாக்ஸ் போட வேண்டும்.

இன்னொன்று, மாநிலம் முழுவதும் கல்விக்காக பொது மக்களிடம் கடன் எழுப்ப வேண்டும். அந்தக் கடன் எழுப்புவதற்கு சட்டத்திலே வகை உண்டு. எனவே, மாநிலத்தின் கல்வித் தேவையைக் குறிப்பிட்ட அளவு நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை; அதற்குரிய வருமான வாயில்கள் இல்லை. வேறு எந்த வடிவத்தில்தான் கல்வித் தேவையை நிறைவேற்றுவது? எந்த வழியும்

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

இல்லை என்று நாம் விட்டுவிட முடியாது. எனவே, அந்த இரண்டு விஷயங்களைச் செய்யலாம். அவற்றைச் செய்வதற்கு உரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்போதுதான் எல்லா கோரிக்கைகளும் நிறைவேறும் என்பதைச் சொல்லி, இனி விவரங்களுக்குள்ளே போகாமல் கோரிக்கைகளை மட்டும் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பகம்பொன் தா. கிருட்டினன்):
20 நிமிடம் பேசிவிட்டார்கள்; சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: காலம் நெருங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது; சில கோரிக்கைகளையாவது சொல்லிவிடலாம் என்று விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்) கோரிக்கைகளை எல்லோரும் பேசிவிடுவார்கள். நான் கோரிக்கையையே பேசாமல் போய்விட்டால் பிரச்சினை ஆகிவிடும். (குறுக்கீடுகள்) இவ்வளவும் கோரிக்கைகள்தானே என்றால், அவை பொது கோரிக்கைகள்; உங்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்து எடுத்து வைத்தேன். இனி நான் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் பேசுகிறேன். நான் முதலில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் கடந்த கல்வி மானியத்திலும் பேசினேன்; இப்போதும் சொல்கிறேன். அதாவது பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழக ஆசிரியர்கள் 5 ஆயிரம் பேர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் காட்டிலும் நன்கு அறிவார்கள். அவர்களுடைய அந்தரங்கம் பற்றி எனக்கு ஒருபோதும் மயிரிழை அளவும் நான் மாறுபாடு கொள்ளமாட்டேன். அவர், 57-லிருந்து இன்று வரை கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மானியங்களில் பேசிய பல பேச்சுக்களைப் படித்துவிட்டுத்தான் இப்போது நான் இங்கு நிற்கிறேன். அவர் அப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோதும் மற்ற நிலையிலேயும் அவர் பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் நான் உணர்ந்துதான் இங்கே பேசுகிறேன். ஆகவே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தின் சார்பில் மாநிலம் முழுவதும் போடப்பட்டிருக்கின்ற 5000 பேர் கதியற்று நிற்கிறார்கள். மாற்று வழியற்று நிற்கிறார்கள். அவர்கள் கல்விப் பணியாற்ற மிகக் குறைந்த அளவில் சம்பளம் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு, ஆசிரியர்களின் பணியிடங்களில் முன்னுரிமை வழங்கி, தகுதியானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்குவது குறித்து பரிவோடு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4-35

*மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒரு விளக்கம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், மறுபடியும் நான் விடையளிக்கின்றபோது விரிவாகச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்காது என்பதால்தான். பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அத்தனைபேரும் அதற்குரிய தகுதியிலே ஏறத்தாழ பெறவேண்டிய தகுதியுள்ளவர்கள் என்று நான் ஒப்புக் கொண்டாலும் கூட, ரோஸ்டர் சிஸ்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த வகுப்புவாரி முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. இரண்டாவதாக, அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அரசுப் பணியில் சேரவேண்டுமானால், ரெக்ரூட்மெண்ட் போர்டு மூலமாகச் சேர வேண்டும். எனவே அவர்கள் ஆசிரியர் தேர்வு வாரியத்தின் நேர்காணலுக்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்ச் மூலமாக வருகின்றவர்களோடு அவர்களும் வருகின்றவர்களாக இருந்தால் இடம் பெறக்கூடும். மூன்றாவதாக, பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தின் மூலம் பணி ஆற்றியவர்களுக்கு என்று ஒரு அளவு மதிப்பெண்கள் அளிக்க இடம் வைத்திருக்கிறோம். ஏழு ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருப்பார்களேயானால் 7 எண்கள் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்பது போன்று ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். அதை வேண்டுமானால் உயர்த்துவது பற்றி உரிய அதிகாரிகளிடத்தில் ஆலோசனை நடத்தி, முடிந்தால் அதை உயர்த்தலாமே தவிர வேறு எந்த வகையிலும் ஒட்டுமொத்தமாக எடுப்பது என்பது அரசினுடைய தேர்வு முறைக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் சரியானதுதான். இருந்தாலும் இந்தக் கோரிக்கையை கோரிக்கையாக மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை கோரிக்கையாக இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 1990-ல் மாநாடு நடத்தினார்கள். மாநாடு நடந்தபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழாசிரியர்கள் மற்றும்

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை 1640 என்ற வீதத்தில் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் உயர்த்தப்படவில்லை. இப்போது அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கோரிக்கை வைக்கவேயில்லை. ஆனால் வரக்கூடிய 6-வது ஊதியக்குழுவின் பரிந்துரைமீது முடிவெடுக்கும்போது ஊதியக்குழுவில், அவர்களுடைய சம்பளத்தை இந்த ரூ. 1640-ஐ அடிப்படையாக வைத்து அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வை நிர்ணயித்துக் கணக்கிடவேண்டுமென்பதை மட்டும் வேண்டுகோளாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், 1970 முதல் முழுக்கல்வித் தகுதியோடு பணியாற்றி வருகின்றவர்களுக்கு தமிழ்நாடு தேர்வானையக்குழு ரேங்க் வைத்திருக்கிறது. இந்த ரேங்க், அவர்களுடைய பணிக்காலத்தைப் பாதிக்கிறது. அவர்களுடைய பணிக்காலம் பாதிக்கப்படாமல் தடுப்பதற்காக, அந்த ரேங்க் முறையிலிருந்து விலக்களிப்பது பற்றி மாநில அரசு பொருத்தமான வழிமுறைகளைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்பது இன்னொரு விஷயம். அதையும் செய்யவேண்டும். அடுத்தது, ஊதியக்குழு பற்றி. மாநில அரசு சிந்தித்து ஒரு முடிவெடுப்பதற்கு முன்னர், ஆசிரியர் அமைப்புக்களை அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்பதைச் சொல்லி, நிறைவாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். நிறைய இருந்தாலும் நேரமில்லை. இப்போதே 25 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. **இந்த விஷயங்களை வேண்டுமானால் பின்னர் கல்வியமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் காலையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் ** என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினரே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் ஆலோசனையின்படி அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். ஆர்.வி. தேவர் உயர்நிலைப்பள்ளி, சோழபுரம், ராஜபாளையம் வட்டம் பற்றி தினமலர் பத்திரிகையில் விரிவான செய்தி வந்திருந்தது.

**மாண்புமிகு உறுப்பினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

தனியார் பள்ளியினுடைய கோரத்தனமான முகம் அட்சரகத்தமாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது சோழபுரம் விஷயத்தில், தினமலர் முழுக்க அம்பலப்படுத்தி கட்டுரையே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து அதன்மீது உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். கிரிமினல் குற்றத்தில் தண்டிக்கப்பட்டு ஆயிரம் ரூபாய் ஃபைன் செலுத்தியவர்கள் இன்றைக்கும் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மேனேஜ்மென்ட்டின் சார்பாக. இதேமாதிரி இன்னொரு விஷயம், (குறுக்கீடு) சோழபுரம் விஷயங்களைத் தனியாகத் தருகிறேன். அதேபோல், எம்.ஃபில் படித்து பி.எச்.டி. முடித்து டாக்டர் பட்டம் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் தினசரி 50 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து 'Consolidated salary' என்ற முறையில் இந்த அவையில் தாங்கள் பதில் அளிக்கிறபோதே அறிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, Guest Lecturers என்று அழைக்கப்படுகிற, கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது மணிக்கு 50 ரூபாய் என்று ஒரு குறைவான தொகை கணக்கிடப்பட்டு மாதத்துக்கு ரூ. 1800 என்ற அளவுக்குத்தான் தரப்படுகிறது. அந்த ரூ. 50-ஐ, ரூ. 80 ஆக உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஏனென்றால், இது நிரந்தரப்பணி என்ற தவறான கருத்து, அதனுடைய விளைவால் ஏற்படக்கூடாது. ரூ. 80 ஆக உயர்த்துகிறபோது, மாதம் ரூ. 2400 அல்லது ரூ. 3000 என்று ஆகும்.

பிற்பகல் 4-40

அதேபோல, பொறியியல் கல்லூரியில் இப்போது மணிக்கு 60 ரூபாயோ, 80 ரூபாயோ தரப்படுகிறது. அதை 100 ரூபாயாக உயர்த்தி பொறியியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கு, மாத ஊதியம் ஏறத்தாழ 3600 ரூபாய் அளவுக்கு--உயருகிற அளவுக்கு வகைசெய்து ஏற்கனவே உள்ள ஒரு வருந்தத்தக்க நிலை மாற்றப்படும். அந்த அளவுக்குத்தான் நான் இப்போது தெரிவிக்க முடியும்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நன்றி. நிறைவாக, திருப்பூர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் ஏறத்தாழ 212 இடங்கள், தொடக்கப்பள்ளிகளில் காலியாக இருக்கின்றன. அவற்றைப் பூர்த்தி செய்து தரவேண்டும்.

1997 மார்ச் 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

அதேபோல், ஒரு முக்கியமான விஷயம், சிக்கண்ணா அரசுக் கலைக் கல்லூரியில் மாலை நேர பி.காம். வகுப்பை நிறுத்த வேண்டுமென்று, அங்கிருந்து புரபோசல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதுமுறையல்ல. ஒரு தொழிலாளர் மையமான அந்தப் பகுதியில் காலையில் பணியாற்றிவிட்டு மாலை நேரக் கல்லூரிக்குச் செல்வதை நிறுத்துவதற்குரிய முன்மொழிவுகள் கல்லூரியிலிருந்து வருமானால், அதை மாநில அரசு நிராகரிக்க வேண்டும் என்ற விண்ணப்பத்தை மட்டும் வைத்து விவரங்களை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலேயே-- (மணியடிக்கப்பெற்றது) தொடர்ந்து மணியடிக்கப்படுவதால்-- எழுத்து பூர்வமாகக் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பசும்பொன் தா. கிருட்டிணன்): 30 மணித் துளிகள் பேசிவிட்டார்கள். அடுத்து மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்திற்கு எல்லா வகையிலேயும் அடிப்படையை அமைத்துத் தரக்கூடிய கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே, நான் வியாக்கியானங்களையெல்லாம் தவிர்த்து அடிப்படையான விஷயங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விழைகின்றேன். கல்வித்துறைக்கு இன்றைக்கு படிப்படியாக நம்முடைய மொத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. ஆனால் எவ்வளவு அதிகமான தொகையை நாம் ஒதுக்கிடு செய்தாலும், கல்வித் துறையில் நாம் விரும்புகிற அளவுக்குச் செம்மையான, நிலையான, நிறைவான முன்னேற்றங்களைக் காண முடியவில்லை என்பதும், அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதையும் மறுக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம், என்னைப்பொறுத்தவரையில், யாரும் தவறாகக் கருதக் கூடாது. சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா தரப்பு மக்களுக்கும் 'கேடில் விழுச்செல்வமான' இச்செல்வத்தை அளிப்பதும் அவசியம். அதேநேரத்தில் ஆழமாக நம்முடைய நிதியை நாம் இதிலே முதலீடு செய்வதோடு பரவலாகவும் இதிலே முதலீடு செய்யவேண்டும்

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

[1997 மார்ச் 18]

என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஏற்கனவே, 'ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் - ஆர்கனைசிங் செக்டார்' என்று இருக்கக்கூடிய நம்முடைய செக்டார்கள், அந்தப் பிரிவினர்கள், போராட்டத்தின் வாயிலாக இருக்கிற பணத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, பரவலாகச் சமுதாயத்திற்குச் செய்யவேண்டிய நன்மையைத் தடுத்து விடுகிறார்களோ என்றுதான் எண்ணவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். யூ.ஜி.சி. - பல்கலைக்கழக மானியக் குழு, அடிக்கடி ஆசிரியர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் தொகையை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறது ஒரு பக்கம். சம்பளக் குழுக்கள் நிர்ணயிக்கின்ற அந்த வரையறையும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இப்படி உயர்ந்துகொண்டே போவதை, இருக்கிற மானியத்தை இதிலே நாம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், ஏற்கெனவே பணியாற்றும்பவர்களுக்கு அதிகமான ஆதாயம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, கல்வி கற்றுக்கொண்டு பணி செய்யக்கூடிய தயார் நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பல்லாண்டு காத்துக்கொண்டு இருந்தும், இந்த கல்வித் துறையிலே அவர்கள் கற்ற கல்விக்கேற்ப பணி செய்வதற்கு முடியாத நிலை நாட்டில் நிலவிக்கொண்டிருப்பது, அவ்வளவு ஏற்புடையது அல்ல. ஒருவேளை, மற்றவர்கள் இது தவறான கருத்து அல்லவா என்று சொல்லக்கூடும். ஒரு கண்ணோட்டத்திலே இது தவறாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் சமூகநீதியிலே நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். படிக்கவும் வேண்டும், படித்தவர்கள் பணியும் செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய திறமை வீணாகக்கூடாது. ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கும் ஆதாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நிலையைப் பார்க்கப்போனால், நம்முடைய நாட்டிலே 'ஆர்கனைஸ்டு செக்டார்' தான் அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்டு போகிறதே தவிர 'அன் ஆர்கனைஸ்டு செக்டார்' அநாதைகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகப் பேசக்கூடியவர்கள் யாரும் இல்லை. எனவே, அரசுதான் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆனால் அரசு அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து அங்கேயுள்ள குறைகளைச் சரி செய்தால் அதற்கு அரசியல் ரீதியாகத் தடைகள் வருகின்றன. போராட்டங்களை நாம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதிகமான கவனம் அவர்களின்மீது நாம் செலுத்துகிறோமே தவிர, அநாதையாக விடப்பட்ட படித்த இளைஞர்களைப் பற்றி நம்முடைய கவனம் அதிகமாகச் செலுத்தப்படவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1997 மார்ச் 18] [திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

பிற்பகல் 4-45

ஒரு வரையறை வேண்டும். உங்களிடத்தில் பணம் இவ்வளவுதான் இருக்கிறது, இவ்வளவு தான் நாம் கொடுக்க முடியும் என்று இருக்கும்போது, ஏற்கனவே பணியில் இருப்பவர்களுக்கே நீங்கள் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே காலையில் கூட உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். பள்ளி இருக்கிறது, கட்டடம் இருக்கிறது. கூரை மட்டும் கட்டடத்திற்கு இல்லையென்று சொன்னார்கள். கல்வித் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற-- நம்முடைய பல கல்வித் திட்டங்களுக்குக் கூட கூரை இல்லாமல் தான் இருக்கின்றன என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அமைச்சர் அவர்கள் மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். கூரையாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இன்றைக்கு இந்தக் கல்வித் துறைக்கே கூரை இல்லாமல் இருக்கிறது என்பது நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

படிக்கிற உரிமையை நாம் வரையறை செய்திருக்கிறோம். 10 ஆம் வகுப்பு வரையில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றுக் கொள்வது என்பது நாட்டில் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு 10 ஆண்டுகளுக்குள் அது நிறைவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டத்திலே பொறிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு நிறைவேறி இருக்கிறது அந்த நோக்கம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் சம்பள கமிஷனுடைய திட்டத்தை வகுத்து எவ்வளவு உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்வதும், யூ.ஜி.சி. திட்டத்தின் அடிப்படையில் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்வதும், ஆசிரியர்களுடைய அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக இருந்தாலும், சமுதாயத்தினுடைய நோக்கத்தை, சமுதாயத்தினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அல்லது நாம் சமுதாயத்திற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று உறுதி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அதிலும் நாம் வெற்றி பெறவில்லை என்பதைத் தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிறுபான்மை மக்களுக்கு குறிப்பாகச் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே முக்கியமான விதி 30. ஆர்ட்டிகிள் 30(1) (2)-இவை சிறுபான்மை மக்களுடைய மொழி, அவர்களுடைய கலாச்சாரம்,

அவர்களுடைய சமயம், இவைகளை எல்லாம் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு அவர்கள் விரும்புகிற வரையில், அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்ப, கலாச்சாரத்தை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும், மொழியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் கல்விச் சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவர்கள் விரும்புகிற வரையில் என்பது அரசமைப்புச் சட்ட ஏற்பாடு. ஆனால் காலப்போக்கில், அரசியல் ரீதியாக இதைத் தடுத்து நிறுத்தினால் அதனால் அரசியல் விளைவு ஏற்படும் என்று நினைக்கிற அரசியல்வாதிகள் சட்டமன்றத்திலே செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்யாமல், பாராளுமன்றத்திலே விவாதிக்காமல் இன்றைக்கு ஒரு வகையிலே, ஏதேதோ முறையிலே நீதிமன்றங்களைப் பயன்படுத்தி, சட்டமன்றத்தினுடைய நோக்கத்தையும் அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தையும் ஏற்பாட்டையும் தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று நான்கருதுகிறேன்.

அண்மையிலே கூட 11 நீதிபதிகள் கொண்ட ஒரு அரசமைப்புச் சட்ட பெஞ்ச் கபீம் கோர்ட்டிலே அமைத்து, அதன் வாயிலாக சிறுபான்மை என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி இப்போது புதிய ஆய்வு நடத்துவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிய வித்தகர்களுக்குச் சிறுபான்மை என்றால் என்னவென்று தெரியாமல் அவர்கள் சிறுபான்மை, மைனாரிட்டி என்று கூறி இருக்கிறார்களா என்று எனக்குக் கூட வியப்பாக இருக்கிறது. இதைப் பாராளுமன்றத்திலே செய்தால் அரசியல் ரீதியாக ஏதாவது விளைவுகள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் பாராளுமன்றம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணியை இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களுக்கு விட்டுவிட்டு வாளா உட்கார்ந்து கொண்டு, என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசியல்வாதிகள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டப்படி, basic feature of the Constitution அடிப்படையான அதனுடைய தன்மைகளை மாற்றுவதற்கு நீதிமன்றங்களுக்குக் கூட உரிமை இல்லை. அதனுடைய அடிப்படையான தன்மையை மாற்ற வேண்டுமென்றால் அது பாராளுமன்றத்திலேதான் செய்யப்பட வேண்டும். அதுவும் பாராளுமன்றத்திலே கூட அதனுடைய அடிப்படைத் தன்மைகளை மாற்றுவதற்கு எந்த அளவுக்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது இன்றைக்கு கூட நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. எனவே, basic feature of the Constitution என்பதை மாற்றுவதற்கு

1997 மார்ச் 18] [திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

பாராளுமன்றத்திற்கு எந்த அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை முதலிலே நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பிறகுதான் பாராளுமன்றம் இத்தகைய பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பாராளுமன்றம் ஒன்றுக்குத்தான் அதனுடைய அடிப்படைத் தன்மையை மாற்றுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதே தவிர, இது பாராளுமன்றத்திலே....

பிற்பகல் 4-50

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சிறுபான்மையென்று உரிமை கொண்டாடக்கூடியவர்கள் யார் யார் என்பதை அந்தந்த அரசு தீர்மானிக்கவேண்டுமென்ற கருத்து ஏற்கெனவே உயர்நீதிமன்றத்தாலே தெரிவிக்கப்பட்டு தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் மதச் சிறுபான்மையினர், மொழிச் சிறுபான்மையினர் என்ற இரண்டு வகையான சிறுபான்மையினரும் சிறுபான்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம் என்று அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, உச்சநீதிமன்றத்திலே இருக்கிற ஒரு பெரிய வழக்கில் இந்தச் சிறுபான்மை உரிமைகளைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இப்போது இருக்கிறது. சிறுபான்மை யார் என்று தீர்மானிப்பது அரசு. சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகள் எந்த வகையாக எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிற ஒரு காலகட்டத்தில் வழக்கு ஒன்றிலே உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கம் நாமெல்லாம் ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு விளக்கம். அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கேட்டது whether the founding fathers of the Constitution were ignorant of the concept of minorityism, when this was incorporated in the Constitution of India? When particularly and specifically Article 30 of the Constitution was incorporated, would you mean to say that the founding fathers of the Constitution were quite ignorant of the potency of the language and about what is meant by 'minorities'. They knew the minorities. This article was incorporated as a special Constitutional safeguard to the minorities and any change in the basic features of the Constitution

should be done only as per the rules and procedures prescribed by the legal luminaries and those who are experts in the Constitutional scene. They only can say this provision can be changed according to this, etc. Parliament is the only organisation, the only body which can indulge in changing the basic features of the Constitution. Because you fear that there would be some political reaction, in order to avoid that political reaction you cannot allow to change the Constitution through the Judiciary. That is my point. ஆகையினாலே அதைக் குறித்து நான்....

திரு. ப. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இது கல்வி மானியமா? அல்லது கான்ஸ்டிடியூஷன் மானியமா? என்று தெரியவில்லை. அரசியல் சாசனத்தைப்பற்றி நாடாளுமன்றத்திலே தான் விவாதிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் வந்து, இங்கே விவாதிப்பது எங்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தலைவரவர்களே, எல்லா மானியங்களுக்கும் ஆதாரமானது நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டம். இந்த அவையைக்கூட நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் நடத்துகிறோம். அரசமைப்புச் சட்டம் இல்லாவிட்டால் நீங்களும் நாங்களும் எங்கே இருக்கிறோம், ஒன்றுமே இல்லை. It is of no consequence. Therefore unless and until you touch the basic questions, you cannot solve the problem, nor can you understand the problem which is being discussed in this House. ஆகையினாலே, நான் கேட்டுக்கொள்வது இதைக் கருத்திற்கொண்டு அரசம், மைனாரிட்டிகளோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். இவையெல்லாம் விவாதத்திற்குரியது. நீண்ட விவாதம் தேவையானது. ஆனால் அந்த விவாதங்களுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை. நான் கேட்டுக்கொள்வது மைனாரிட்டிஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அமைப்புகள் According to the Constitution கான்ஸ்டிடியூஷன்-படிதான் நடத்தப்படவேண்டும். Unless and Until otherwise changed by the authorised and Constitutional bodies, என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, 'மைனாரிட்டி லேங்குவேஜ்' பற்றி இந்த ஆர்டிகளில் சொல்லியிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலே தமிழ் வளர்ச்சி அடையவேண்டும். தமிழ் ஆளவேண்டும். இது

1997 மார்ச் 18] [திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

தமிழ்நாடு. எனவே தமிழுக்குத்தான் முன்னுரிமை. எல்லா துறைகளிலும் தமிழ் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைகளையும் இந்த அரசமைப்புச் சட்டம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சிறுபான்மை மக்களுடைய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்காக, அது தெலுங்காக இருந்தாலும், அல்லது கன்னடமாக இருந்தாலும், மலையாளமாக இருந்தாலும் அல்லது உருதாக இருந்தாலும்-நம்முடைய நாட்டிலே குறிப்பாக சென்னை நகரத்திலே உருது பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கிறார்கள். Hindi is also a minority language here-I am not opposed to Hindi-As it has been already explained by the Honourable Chief Minister we are not opposed to Hindi as such. We are opposed to its imposition என்ற முறையிலே அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே 2 அரசாங்கங்கள் இருந்தபோது, கடந்த அரசாங்கம் இருந்தபோதுகூட அண்ணா தி.மு.க. also felt the necessity of Constitution of an Urdu Academy. அவர்கள்கூட ஃபீல் பண்ணி போட்டார்கள். அதற்கு முன்பாக கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருது அகாடமியை உடனடியாக உருவாக்கவேண்டும் என்று அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பகல் 4-55

இன்னொன்று, அரபி, பாரசீகம் போன்ற மொழிகள் செம்மொழி என்று சொல்வார்களே, அந்த மொழிகள் மேலும் கிழக்கத்திய மொழிகள், இவைகள் எல்லாம் வளரவேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு தனி யூனிவர்சிட்டி வேண்டும் என்று நானும் பல்லாண்டு காலமாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். இது ஏற்கெனவே கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. எனவே ஒரு புதிய பல்கலைக்கழகத்தை ஏற்படுத்தி, காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயரிலே அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை ஏற்படுத்தி வேண்டும் என்று நான் நீண்டகாலமாக கோரிக்கைகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இது கொள்கை அளவிலேகூட ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. எனவே, தாமதம் இல்லாமல் தயவு செய்து இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தினை ஏற்படுத்தி, Quaid-e-Milleth University for Oriental languages என்ற முறையிலே அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை

ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேரம் அதிகமாகிவிட்டது என்று எனக்கு நேரே இருக்கக்கூடிய நேரத்தைக் குறித்து நேரே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர் சொல்கிறார். எனவே என்னுடைய இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் தயவுசெய்து செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட் என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். பாராளுமன்றத்திலே பேசவேண்டும், எங்கும் பேசவேண்டும், There should be a national debate. That is different. I do not want to cast any aspersion upon any Court, whether it is the Supreme Court or the High Court or the lower Courts. I should not cast any aspersions. I must respect them. But at the same time, as a people's representative I must express the legal position and Constitutional position also. There should not be any transgression of limits prescribed by the Constitution as among the three wings of Governance i.e. the Judiciary, the Legislature and the Executive.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரங்கநாதனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கொஞ்சம் தமிழிலே சொல்லுங்கள். அவர் எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். (சிரிப்பு).

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: திரு. ரங்கநாதன் எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்வார் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. இதனால் நான் உங்களை கான்ட்ரடிக்ட் பண்ணுகிறேன் என்று நினைக்காதீர்கள். அவர் புரிந்து கொள்வார். அதனாலே இவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகச் சொல்லப் போனால், கல்வி வளர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் வளர வேண்டிய வகையில் அது வளரவில்லை. கல்வித்துறையில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதேநேரத்தில் நாம் செம்மையாகச் செயல்படுவதற்கு ஏற்ற வகையில், கல்வித்துறையில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்கு அதிகமான மானியம் வழங்குகிறோம். ஆனால், அதிகமான மானியத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடியவர்கள் ஏற்கெனவே இந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்களைத்தவிர, அந்த வளாகத்தை நாம் மேலும் விரிவாக்கி புதிய தலைமுறையை இதிலே

1997 மார்ச் 18]

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

இணைத்து எல்லோருக்கும் தேவையான வருமானம் கிடைக்கிறது என்ற அளவிற்கு அதிலே நம்முடைய திட்டங்கள் வகுக்கப்படவில்லை என்பதும் என்னுடைய குறை. எனவே, There should be a ceiling நீங்கள் வருகின்றவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளக் கமிஷன் கொடுத்தால் பேராசிரியர் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள். பல்கலைக்கழகம் மானியம் கொடுத்துவிட்டது என்றால் வருமானம் அவர்களுடைய துறைக்கு இவ்வளவுதான் என்று ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிகமாக அவர்களுக்கே நீங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால், Infrastructure facilities எப்படி வரும்? அதிலே இன்னோவேசன் எப்படி வரும்? கட்டிடங்கள் எப்படி வரும்? ஒரு உடைந்து போன கட்டிடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு படிக்கிற மாணவன் உடைந்து போனவனாகத்தான் வளருவான். அவன் சத்துணவுத் திட்டம், சத்துணவுத் திட்டம் என்று கையிலே பாத்திரத்தை ஏந்திக் கொண்டு, மேலே கூரையில்லாமல் உடைந்து போன சுவரைச் சுற்றிக் கொண்டு எந்தவிதமான உற்சாகமும் அதிலே கடமை உணர்வும் இல்லாத, மன்னிக்கவேண்டும், கடமை உணர்வு இல்லாத ஆசிரியர்கள், ஆசு இரியர்கள். தமிழிலே எவ்வளவு நல்ல பெயர், குற்றங்களை துவம்சம் செய்பவன், ஒழிப்பவன் ஆசு இரியன். அதிலே பேர் ஆசு இரியன். எனவே, பேராசிரியர் மன்னிக்க வேண்டும். இதிலே இரியர்கள், இரியர்கள் இன்றைக்குப் பிரியர்களாக மாறி இருக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி இந்த நாட்டிலே கடிவாளம் இல்லாத குதிரையைப் போன்றது. இன்றைக்கு ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு நாம் கல்விச் சாலையிலே முயல் வேண்டுமே தவிர--ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வியைக் கொடுத்து, பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் சென்று படிக்காமல், ஊர் சுற்றிக் கொண்டு அவர்களிடத்திலே ஒழுங்கினத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கிற ஆசிரியர்கள் இருப்பதைவிட-- அவர்கள் கடந்த காலத்திலே இருந்ததைப் போல திண்ணைப் பள்ளியிலே படித்தவர்கள் எல்லாம் கூட இன்றைக்கு மாமேதைகளாக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணத்தை நாம் செலவழிக்கிறோம். இந்தச் செலவிலேயிருந்து சமுதாயத்திற்கு என்ன ஆதாயம்? It is a social investment....

[1997 மார்ச் 18]

பிற்பகல் 5-00

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கீடு செய்வதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக ஆசிரியர் சமுதாயமே அத்தகைய குற்றத்திற்கு உள்ளானது என்பது போல தொனிக்கிற, தோற்றமளிக்கின்ற முறையிலே ஒரு மூத்த உறுப்பினர் பேசுவது சரியாக இருக்காது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: ஆசிரியர் சமுதாயத்தை ஒட்டுமொத்தமாகப் பேசக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு தறுதலையான மாணவன் நான் அல்ல. இன்றைக்கும் பல ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். திறமையானவர்களை உருவாக்கிய அந்த மாமேதைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிரிலே நான் இன்றைக்கும் தலைசாய்க்கிறேன். மிகக் கடமை உணர்வு உள்ள மாமேதைகள், ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எப்படியோ ஆசிரியர் படிப்பைப் படித்துவிட்டு பட்டம் வாங்கி விட்டு, சமுதாயத்தை உருவாக்கக் கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய சில ஆசிரியர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் ஒழுக்கத்தைப் போதிக்காமல், அவர்களையே இவர்களுடைய காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய பல பேர் இருந்துகொண்டுதான் போராட்டம் நடத்த வேண்டும், எனக்குச் சம்பளம் அதிகம் ஆக வேண்டும் என்ற வகையில் செயல்படுகிறார்கள். போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால் மாணவர்களைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் எப்படிப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கமுடியும்? எனக்குத் தெரியும். இதற்காகவே இருக்கக் கூடியவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று.

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே”

என்றார். இங்கே உற்றுழி உதவுவதும் இல்லை. பிறறை நிலை முனியவதும் இல்லை. இந்த நிலையிலே எதுவுமே இல்லை. முக்கியமாக ஒழுக்கம் இல்லை என்றால், ஒழுக்கம் இல்லாத கல்லூரிகளே தேவையில்லை. ஒழுக்கம் இல்லாத பள்ளிகளே தேவையில்லை. ஒழுக்கத்திற்குத்தான் இன்றைக்கு நாடு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பேராசிரியர் அவர்களும் என்னுடைய கருத்தை உடையவர்கள். எனக்கு நன்றாகத்

1997 மார்ச் 18] [திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

தெரியும். அடிக்கடி இந்த ஒழுக்கத்தைப் பற்றி, ஒழுக்கத்தைக் குறித்து பேராசிரியர் அவர்களே பேசுவார்கள். எனவே பேராசிரியருடைய கருத்திற்குத்தான் வலிமை சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே காலையிலேயிருந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், நாங்களும் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்திய தேசிய லீக் சார்பில் ஒரு உறுப்பினர் பேசிவிட்டார். மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் வந்து தங்களிடம் கேட்கும்போது 15 நிமிடத்திலே பேசி முடிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அரை மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். எனவே இப்படியே சபை போய்க்கொண்டிருந்தால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எப்போது பதில் சொல்வது? எனவே இதை உணர்ந்து தயவுசெய்து விரைவிலே பேசி முடிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: நான் அந்தப் பொறுப்புணர்வோடு தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். கல்வியிலே நான் பேசவேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடுதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பேசுவதற்கு 'கன்சிஸ்டன்சி' இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பொதுவாக எனக்கு 'கன்சிஸ்டன்சி' வேண்டும். ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடுத்தித்தான் பேசவேண்டும். நேரம் எவ்வளவு என்பது முக்கியமானதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில், அந்த நேரத்தில் பேச வேண்டியதைப் பேசி நாம் பயனுள்ள வகையிலே இந்த விவாதத்தை நடத்த வேண்டும். அந்தப் பொறுப்புணர்வு எனக்கு உண்டு. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை என்பதால்தான் நான் இந்த வகையிலே பேராசிரியருடைய கருத்தையே பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எனவே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது தயவு செய்து நீங்கள் பெறுகின்ற பணம், உங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பணம்தான் கல்வித்துறைக்கு வருகிறது. அதைக் கொஞ்சம் பரவலாக்கவேண்டும். ஆழமாக நீங்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்திலே போட்டுக் குவிக்கிறீர்களே தவிர, ஏங்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற, கல்விக்காக பசியோடு இருக்கிற புதிய தலைமுறையினருக்கு மேலும் மேலும் சரியான சவுகரியங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, சம்பளத்தை மட்டுமே கவனிக்காதீர்கள். சம்பளம் மிகத் தேவைதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்ற சாதனங்களையும்

ஏற்படுத்துவது முக்கியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி இந்தக் கல்வி மானியத்திலே நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும், என்னுடைய நன்றியைக் காணிக்கையாக்கி, விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர்.

*மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசினுடைய 1997-98ஆவது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய அடிப்படையில் கல்வி மானியத்தினுடைய கோரிக்கையான ரூ. 2,972 கோடி நிதி ஒதுக்கீட்டிற்காக இந்த மானியம் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக கல்வி மானியத்தின் நோக்கம் பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த அவையினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 24 பேர் தங்கள் தங்களுடைய கண்ணோட்டத்திலேயிருந்து பல நியாயங்களை எடுத்து வைத்து, தங்களுடைய வாதங்களை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள். அவரவரும், அவரவருடைய சிந்தனை அடிப்படையில் எதை முதன்மைப்படுத்துவது என்ற நோக்கத்தோடு முதன்மைப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 5-05

இருந்தாலும்கூட, கல்வி மானியத்தினுடைய சிறப்பான தகுதி, முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே அவருடைய வாய்மொழியாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. சிறப்பாக, கல்வி எந்த அளவு நாட்டு மக்களுடைய உரிமையாகக் கருதப்பட்டு, குடிமக்கள் எல்லோருடைய நல்வாழ்விற்கும் அடிப்படையாக அமைய வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நாட்டை 21 வது நூற்றாண்டை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுவதற்கும் அதே கல்விதான் கருவியாக வேண்டும் என்ற அந்த எண்ணத்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள், “தகவல் தொழில்நுட்பம் நமது மாநிலத்தின் விரிவான வளர்ச்சிக்கு திறவுகோல் என்று கருதப்படுகிறது” என்று தொடங்கி, “தகவல் தொடர்புகளில் ஏற்பட்டு வரும் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் காரணமாக இந்த பூமிப் பந்தே குக்கிராமம் போல்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

'Global Village' ஆகக் குறுகிக் கொண்டு வருகிறது; அந்தத் துறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஒவ்வொரு மாதமும், ஒவ்வொரு வாரமும் குறிப்பிடும் மாற்றங்கள் தோன்றி, நேற்றைய தொழில்நுட்பத்தைப் பத்தாம்பசுவியாக மாற்றிவிடுகின்றன; கடந்த நாள் வரையிலே நாம் பெற்றிருக்கிற நுண்ணறிவுச் செல்வம், குறிப்பாக தொழில் நுணுக்க அறிவு பழைய அறிவாக மாறிவிடுகிறது; அடுத்த நூற்றாண்டுத் தகவல் துறை தொழில்நுட்ப நூற்றாண்டு ஆகும். அதற்கேற்ற அடிப்படையை உருவாக்கும் வகையிலே 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கேற்ற தகவல் துறை தொழில்நுட்பத் துறையில் உலகத்தின் முன்னோடியாக இருக்கும் விதத்திலே இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாகச் சென்னையில் 'Information Technology Institute of Tamil Nadu' என்கின்ற அமைப்பு நிறுவப்படும்; முதலில் பதிவு செய்யப்பட்ட சுயநிதி அமைப்பாகத் துவக்கப்பட்டு, படிப்படியாக அது ஒரு சுயநிதி பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்படும்; இத்துறையில் முன்னணியில் இருக்கிற அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களுடனும், புகழ் பெற்ற தனியார் அமைப்புகளுடனும், வெளிநாடுகளில் வாழும் நமது நிபுணர்களுடனும் இந்த அமைப்பு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு Computer Graphics, Software Engineering and Hardware System, Multi-media, Telecommunication, Information Technology, Digital Technology போன்ற தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் தன்னிகரற்று விளங்கும்; இதற்காக 10 கோடி ரூபாய் முதலில் ஒதுக்கப்படும்" என்று கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது கல்வி நோக்கத்தினுடைய சிறப்பு அம்சமாக விளங்குகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதுகூடக் கல்வித் துறையிலே இருந்து வந்த கருத்து அல்ல. கலைஞர் தொழில் துறை வளர்ச்சி பற்றிக் கருதியபோது அவருக்கு ஏற்பட்ட கருத்து, கல்வித் துறையிலே வந்து இடம் பெற்றிருக்கிறது ஒரு கருத்து. ஏற்கெனவே, அறிவியல் நகரம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து கலைஞர் அவர்களால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தெரிவிக்கப்பட்டு அந்த அறிவியல் நகரம் ஒரு 5 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக சென்னை நகரத்திலே சிறந்து விளங்குகிற அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை பல்கலைக்கழகத்தினுடைய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களில் விளங்குகிற தரமணி பகுதி, அழகப்பா கட்டிடக்கலைக் கல்லூரி, அதேபோல் தோல் தொழில் நுட்ப ஆய்வு நிலையம், பல் தொழில் நுணுக்கப்பயிலகம், டாக்டர் தருமம்பாள் பாலிடெக்னிக்-- (ஒருங்கிணைந்திருக்கிற) பெரியார் அறிவியல் மையம்,

இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கிய அந்த வட்டாரத்தினை, ஒரு அறிவியல் நகரமாக அறிவித்து 'Science city' என்று அறிவித்து, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள அறிவியல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டு, வெளிநாட்டோடு தகுந்த உறவுகொண்டு, தொழில் நுணுக்க வளர்ச்சிக்காக, மிகப்பெரிய தொண்டு செய்வதற்காக இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. அறிவியல் நகரம் உருவாகிறபோது அதற்கு இந்த அமைப்பு அந்த அமைப்பினுடைய சிகரமாக விளங்கும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-10

கோபுரத்தைக் காணப்போகிறவர்கள் கோபுரத்தினுடைய கலசத்தைப் பார்த்து தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்துவதைப்போல கல்வித் திட்டத்தினுடைய கலசமாக விளங்கக்கூடிய ஒன்று என்ற காரணத்தால் இதை நான் முதலில் குறிப்பிடுகிறேன். ஆனால் உண்மையிலேயே கோபுரம் கலசம் என்ற உவமையை நான் சொல்கிறபோது கலசம்கூட, கோபுரத்தினுடைய உச்சிப் பகுதி இல்லாவிட்டால் அந்தக் கலசம் காப்பாற்றப்பட மாட்டாது. அந்த உச்சிப் பகுதி, அடிப்பகுதி இல்லாவிட்டால் காப்பாற்றப்பட மாட்டாது. அந்த அடிப் பகுதிக்கூட அதற்கான ஆழமான அடிப்படை இல்லாவிட்டால் அந்த கோபுரமும் காப்பாற்றப்பட மாட்டாது. அந்த முறையிலே தமிழகத்தில் வளர்ந்து வரும் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இடையிடையிலே சில முறிவுகள், சில தொய்வுகள், சில வீழ்ச்சிகள், சில குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன என்பது உண்மை என்று நான் ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட அத்துறையில் ஒரு படிநிலை வளர்ச்சி தொடர்ந்து வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகக் கல்விக்காக நாம் செலவிடுகிற அந்த நிதியை பெருமளவிற்குத் துவக்கக் கல்விக்குத்தான் செலவிடுகிறோம் என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். மொத்தம் 2,972 கோடி ரூபாய் கல்விக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட அதிலே பள்ளிக்கூடக் கல்விக்கு மட்டும் 2531 கோடி ரூபாய். உயர் கல்வி என்று இப்போது பிரித்து ஒரு தனித் துறையாக அதை நாம்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

ஆக்கியிருக்கிறோம், நிர்வாக முறைகளுக்காக. சிலவற்றைக் கூர்ந்து ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது; சிலவற்றிற்கு விரிவான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த கூர்ந்து ஆய்வு செய்ய வேண்டிய உயர் கல்விக்கு ஒரு தனித் துறை வேண்டுமென்று உயர் கல்வித் துறை என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல உயர் கல்வியை முறைப்படுத்துவதற்கும், அதைச் சீர்படுத்துவதற்கும் உயர் கல்வி ஆய்வு மன்றம் ஒன்று கல்வியமைச்சர் முறைக்காக தலைவராக இருந்தாலும்கூட அண்ணா பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராக இருந்த டாக்டர் ஆனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் அதனுடைய துணைத் தலைவராக இருந்து பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் அளவுக்கு உள்ளவர்கள் பல பேர் அதிலே உறுப்பினராக இருந்து, செயலாளராக ஒரு முன்னாள் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் இருந்து, உறுப்பினர்கள் பலர் இருந்து ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு திங்களும் பலமுறை கூடி நாடு முழுவதும் உள்ள உயர் கல்வியை உயர்த்துவதற்கான அந்த வழிமுறைகள் அதைப் பயனுள்ளதாக ஆக்குவதற்கான அந்த வழிமுறைகள் குறித்து ஆலோசனையை வழங்குகிறார்கள். பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகள், பொறியியல் கல்வி, பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகம் என்ற பாலிடெக்னிக் இந்தக் கல்வியெல்லாவற்றையும் இணைத்து முறைப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி மேம்படுத்துவதற்காக உயர் கல்வித் துறை ஒரு தனிச் செயலாளருடைய பொறுப்பிலே இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிறது.

கல்வித் துறை, பள்ளிக் கல்வித் துறை என்ற பெயரால் அமைந்திருக்கின்ற இந்தத் துறையில் தொடக்கப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி இந்தப் பள்ளிகளை ஒத்த நிலையில் விளங்குகிற மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள், தனியார் நடத்துகிற பள்ளிகள் இவையெல்லாம் சேர்ந்து இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிக் கல்விக்கு 2.531 கோடி என்று சொன்னால் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கும், உயர்நிலை பள்ளிக்கும் தவிர்த்து, தொடக்கநிலைப் பள்ளியோடு தொடர்ந்து இணைந்து இருக்கின்ற மிடில் நிலைப் பள்ளிக்கும் சேர்த்து ஏறத்தாழ 1,500 கோடி ரூபாய் அதற்குச் செலவாகிறது. ஏறத்தாழ என்று நான் சொல்வதை அருள்கூர்ந்து உறுப்பினர்கள் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் நான் எழுதி வைக்கவில்லை. மொத்தத் தொகையில் நூற்றுக்கு ஐம்பது பங்கு, அறுபது பங்கு தொடக்கக் கல்விக்காகத்தான்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் பேசுகிறபோது எல்லா குடிமக்களும் கல்விபெற வேண்டும் என்பதை எப்படி எய்தப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். குடிமகன் ஒவ்வொருவனுக்கும், கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்று சொன்னார். குடிமகன் என்று சொன்னாலும்கூட இந்தக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் குடிமகனுக்கு வயது 5-லேயிருந்து 14 வயது வரையிலேதான். இந்த 5 வயது 14 வயது வரையிலே உள்ளவர்களைத்தான் நேரடியாக கல்வித் திட்டங்கள் போய்ச் சேரும். 14 வயதிலேயிருந்து 25 வயது வரையில் உள்ளவர்கள் 30 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் அவர்களையெல்லாம் அணுகுவதற்கு நான்-ஃபார்மல் எஜுகேஷன் - பள்ளிசாரா கல்வித் திட்டம் ஏற்கெனவே முதியோர் கல்வித் திட்டம் என்று வழங்கப்பட்ட அந்தக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக-- ஏதோ இரண்டொரு வகுப்பிலே படித்து எழுத்தறிவை மறந்துவிட்டவர்களுக்கு எழுத்தறிவு தருவதற்கோ, எழுத்தறிவு ஊட்டுவதற்கோ அதேபோல் ஓரளவு எழுத்தறிவு பெற்று சிறு சிறு புத்தகங்களை படிக்கக் கூடியவர்கள் மேலும் கல்விபெற விரும்பினால் கல்வி பெறுவதற்கோ அந்தப் பள்ளிசாரா கல்வித் திட்டம் மக்களுக்குத் தேவையான அறிவைத் தருவதற்காக, எழுத்தறிவைத் தருவதற்காக அறியாமையைப் போக்குவதற்காக நடைபெறுகிறது. அந்தத் திட்டத்தைக்கூட மேலும் சற்று வலிவு உள்ளதாக, ஆற்றல் உடையதாக நடத்துவதற்கு மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் என்று இந்த அரசு நியமிக்க இருக்கிற பணியாளர்களுடைய பொறுப்பிலே ஒரு பணியாக ஆகவிருக்கிறது. அவரவர்கள் எந்த ஒரு கிராமத்திற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ அந்தக் கிராமத்திலுள்ள சிறு குழந்தைகள் 10-12 வயது வரையில் அங்கே உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வர 14 வயது வரையில், அல்லது 15 வயது வரையில் நடுநிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவர்கள் அனுப்பப்பட, அந்த வயதை தாண்டியவர்கள் இந்த முதியோர் கல்வி திட்டத்திலே பலன் பெற இவைகளுக்கு எல்லாம் மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிற அந்த நிலையும் வரவிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-15

எனவே, மக்கள் குறைந்த அளவுக்கு எழுத்தறிவு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டத்தினுடைய நோக்கம்.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

ஜனநாயகத்திற்கு அது ஒரு பெரிய அடிப்படை. எழுத்தறிவு கூட இல்லை என்று சொல்கிறபோது அவர்களுடைய அறிவுத்திறன் தாங்களாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய செய்திகளுடைய அளவு குறைவாக இருக்கிறது. எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய செய்தியினுடைய அளவு அதிகமாக இருக்கிறது. ரொம்ப எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள்தான் புரிந்து கொண்டதைக் குழப்பிக் கொள்வார்கள். ஆகவே இந்த எழுத்தறிவு அளவாகப் பெறுகிறவர்கள் புரிந்து கொண்ட செய்தி அவர்களைப் போய் சேரும். எனவே, அந்தப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அந்த ஆற்றலை வளர்ப்பது தான் ஜனநாயகத்திற்கே பெரிய அடிப்படை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாத காரணத்தால்தான் ஜனநாயகத்தில் பல்வேறு குழப்பங்கள், இடர்ப்பாடுகள், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் அக்கிரமங்கள், அநீதிகள், இன்னும் சொல்லப்போனால் பித்தலாட்டங்கள், எதிரே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அறிவு இல்லாதவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு பேசுகிற முறைகள் இவைகள் எல்லாம் நாட்டில் வளர்ந்து இருப்பதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் தகுந்த எழுத்தறிவு எல்லோருக்கும் நாட்டில் உருவாகாததுதான். எனவே, அந்த எழுத்தறிவை உருவாக்குவதற்கு செயல்படுகிற முறையில் நம் தமிழக அரசினுடைய கல்வித் திட்டத்தில் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி பெரும் அளவு என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டினேன்.

அந்த வகையில் மட்டும் அல்ல. Backward and Most Backward பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பின் தங்கிய அந்த மக்களுக்காக அவர்களுடைய நலனைக் காப்பாற்றுகிற அந்தத் துறையில் கல்விக்காகச் செலவிடுவது 38.29 கோடி. சீர்மரபினர் அதேபோல் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் அவர்கள் தங்கிப் படிக்கிற விடுதிக்கு ஆகிற செலவு இவைகளுக்காக இந்த 38 கோடியில் செலவிடப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம், ஆதிதிராவிடர் அதேபோல் மலைவாழ் மக்கள் அவர்களின் கல்விக்காகச் செலவிடுகிற பணம் 123.77 கோடி. 123 கோடி ரூபாய் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக.

இனி ஏழைப் பிள்ளைகள் கல்வியிலே நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமானால் பசி, பட்டினியாக இருக்க விடக்கூடாது என்று ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்தப் பசி, பட்டினியைப் போக்குவதற்கு மதிய சத்துணவுக்காகச் செலவிடுகிற பணம் சமூகநலத் துறையில் 405.56 கோடி ரூபாய். 405 கோடி ரூபாய்.

இதுதவிர நகராட்சி மன்றங்களில் உள்ள பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அவர்கள் செலவிடுகிறார்கள். அது ஏறத்தாழ 5 கோடி ரூபாய். இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லாம் பெரும்பாலும் 14 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் அதிகம். அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் குறைவு. எனவே, விகிதாச்சாரத்தில் பார்த்தால் இந்தப் பணத்தில் 4-ல் 3 பங்கு அளவு கூட நாம் குறிப்பிடுகிற எல்லோரும் குறைந்தபட்ச அறிவு பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கல்வியைப் பற்றி எண்ணுகிறோமே அந்த எண்ணத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பது தான். எனவே இந்த முறையில் மொத்தம் தமிழகத்தில் சீருடைக்காக ஆகிற செலவின் புள்ளிவிவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. இப்போது அதைச் சேர்க்காமல் 3545 கோடி ரூபாய் கல்விக்குச் செலவிடப்படுகிறது. இதிலே என்னுடைய துறை மூலமாக 2972 கோடி ரூபாய், பிற துறைகள் மூலமாக 573 கோடி ரூபாய், மொத்தம் 3545 கோடி ரூபாய். எனவே, கல்விக்காகச் செலவிடுவது மொத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 24.7 விழுக்காடு. அந்த மிச்சம் இருக்கிற 3 விழுக்காடு கூட அது ஒருவேளை சீருடைக் கணக்கிலே வரும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன், எனவே, கல்வி என்ற அடிப்படையில் தமிழகத்தில் முறையாகச் செலவிடப்படுகிறது; அதுவும் நல்ல அடிப்படையோடு, உயர்ந்த நோக்கத்தோடு. ஆனால் இதனால் பெறவேண்டிய பலன் முழு அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தான் ஆசிரியர்கள் என்றால் யார் என்பது பற்றிய விளக்கம் எல்லாம் சொன்ன திரு. லத்திப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே ஆசிரியர்கள் ஒரு காலகட்டத்திலே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்து படிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் கூட மிகக் குறைவாகவே இருந்தது - இன்றைக்குப் படிக்கிறவர்கள் பலமடங்கு. அன்று 4 லட்சம் பேர் படிக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு கோடியே 23 லட்சம் பேர் இன்றைக்கு மொத்தம் படிக்கிறார்கள். மொத்தம் 5½ கோடி மக்கள் என்று சொன்னால் ஒரு கோடியே 23 லட்சம் பேர் அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பவர்கள் என்று - அரசாங்கம் அதன் சார்புள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கிற மாணவர்-- கணக்கும் வருகிறது.

பிற்பகல் 5-20

இதிலே இல்லாமல் படிக்கின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை நமக்குத் தெரியும். அதுவும் 10 இலட்சம், 20 இலட்சம் இருக்கும். ஆக ஒன்றே கால் கோடிக்கு மேல் படிக்கிறார்கள். ஒன்றே கால் கோடி

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பேர் படிக்கிறபொழுது ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் 3 இலட்சம் பேர், 4 இலட்சம் பேர். எனவே, இவ்வளவு ஆசிரியர்கள் இருந்து, அந்தப் பணி நடைபெறுகிறபொழுது மதிப்பீடுகள் மாறுகின்றன. ஜனநாயகத்திற்கே ஒரு காலத்திலே எவ்வளவு மதிப்பு? இன்றைக்கு ஜனநாயகத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது? ஜனநாயகத்தை நாம் போற்றுகிறோம்; நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும், நடைமுறையைப் பற்றியும் எப்படியெல்லாம் கருத்துக்கூற வேண்டிய நிலைமைக்கு நாம் ஆளாகியிருக்கிறோமோ அதேபோல 10 ஆசிரியர்கள் இருந்த இடத்தில் 50 ஆசிரியர்கள் வருகிறபொழுது, அதிலே 5 ஆசிரியர்கள் உள்ளபடியே அந்தக் கடமையுணர்ச்சியிலே மிகமிகப் பொறுப்பற்றவர்களாக மாறி விடுவதைக் காண்கிறோம். இன்னும் ஒருவகையிலே சொல்லப்போனால், கல்வியினுடைய அருமையை உணர்வதற்கான சூழ்நிலை மெல்லக் குறைகிறது ஒரு பக்கம். கல்வி கிடைக்காதபொழுது அது அருமையாக இருந்தது. பள்ளிக்கூடம் திறந்திருக்கிறது. இடம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறபொழுது அது அவ்வளவு அருமையாக இல்லை. ஆசிரியர்களையே பார்க்காதபோது ஆசிரியர்கள் அருமையாகத் தெரிந்தார்கள். வீட்டுக்கு, ஒருவரோ தெருவுக்கு 2 ஆசிரியர்களோ இருக்கிறபொழுது ஆசிரியர்கள் மிகச் சாதாரணமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆசிரியர்களே தங்களைச் சாதாரணமாகவும் ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். கடமை உணர்வு குறைவதால் மிகச் சாதாரணமாக ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு அவர்கள் செயல்படுகிற சூழ்நிலை இல்லாததன் காரணமாக, அவர்களிலே பலபேரை மற்றவர்கள் சாதாரணமாகப் பேசுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபொழுது, கல்வி, அது ஒரு உயர்ந்த பீடத்திலே வைத்துக் கருதப்பட்ட அந்த நிலையில் இன்றைக்கு இல்லை.

இதே கல்வியைப் பற்றி மாண்புமிகு சுப்பராயன் பேசுகிற பொழுது, மெக்காலே தோற்றுவித்த கல்வி, அது எழுத்தர்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காக உருவானது; அது இன்னும் மாற்றப்படவில்லை என்றார்கள். மாற்றப்படத்தான் வேண்டுமென்றால் சுதந்திரம் கிடைத்து 50 ஆண்டுக்காலம் ஆகி விட்டது; மாற்றி இருக்கலாம். மாற்ற முடியவில்லை. மாற்ற விரும்பி இருக்கலாம்; இருந்தும் மாற்ற முடியவில்லை. அதுதான் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் நாம் புரிந்து கொண்ட உண்மை.

ஏனென்றால், கல்வி, மெக்காலே கல்வி அல்லது இன்னொருவருடைய கல்வி என்று அவர்கள் ஏற்படுத்திய காரணத்தாலே அவர்களுடைய நோக்கத்திற்கு இரை ஆக வேண்டியது இல்லை. ஒரே புத்தகத்தைப் படித்து விட்டு இரண்டு விதமாக வளர்கிறவர்களை நாம் காண முடியும். படித்த புத்தகம் ஒன்றுதான். திருக்குறளைப் படித்து விட்டே எவ்வளவு பேர் நன்றாகத் திருடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, படிக்கிற ஏட்டைப் பொறுத்தது அல்ல; படிக்கிறவன் அதை எப்படி உணர்ந்து ஏற்று, பின்பற்றித் தரும்புகிறான் என்பதைப் பொறுத்ததும், குழந்தையினுடைய தாக்கமும், காரணம். அந்தச் குழந்தையினுடைய தாக்கம் மாறி விட்டது.

மெக்காலே ஏற்படுத்திய அந்தக் கல்வியைப் படித்து விட்டுத்தான் இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களெல்லாம் தோன்றினார்கள். மெக்காலே ஏற்படுத்திய அந்தக் கல்வியைப் படித்துவிட்டுத்தான். தமிழ்நாட்டிலே ஒப்பற்றதொரு அறிஞராக, தலைவராக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வழி காட்டினார்கள். எத்தனையோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் மெக்காலே ஏற்படுத்திய அந்தக் கல்வித் திட்டத்திலே படித்துவிட்டுத்தான் புரட்சிகரமான சிந்தனைக்கு ஆளானார்கள். எனவே, இது அவரவரைப் பொறுத்தது. சாசரிலே வைக்கிற டி எல்லோருக்கும் ஒன்றுதான். குடிக்கிறவன் எப்படிக் குடிக்கிறான் என்பது அவரவர்களைப் பொறுத்தது.

அதைப்போல, மெக்காலே கல்வியினாலே அல்ல; அதற்கு ஒரு தவறான நோக்கம் கூட இருந்திருக்கலாம். ஆனால், ஒரு காலத்திலே, கல்வி இந்த நாட்டிலே எப்படியிருந்தது என்று கேட்டால், இன்னார்தான் படிக்கலாம் என்ற வரையறை இருந்தது. இவர்களுக்கு மட்டும்தான் கல்வி, இன்ன மொழியிலேதான் கல்வி; அது வரைக்கும் தான் கல்வி. அதைப் படித்தவர்களுக்கு இதுதான் கடமை, மற்றவர்கள் படிக்கவே தேவை இல்லை என்று-நான் அதற்குள்ளே இப்பொழுது போகவில்லை. அதோடு போதும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இன்று கல்வி பரவலாகி இருக்கிறது.

எல்லா சமூகமும் படிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்குப் படிக்காத பிள்ளைகள் இருக்கலாம், படிக்காத சமூகம் இல்லை. படிக்காத ஏழை இருக்கலாம், அவன் உறவினர்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

அத்தனைபேரும் படிக்காதவர்களாக இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், படித்து, சமூகத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடியவர்கள் எல்லா சமூகத்திலேயும் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். இது மெக்காலே ஏற்படுத்திய கல்வி நமக்கு தந்த வாய்ப்பு. அந்த வாய்ப்பை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம் என்பதிலே வேறுபாடு இருக்கலாம்.

இந்த நாட்டிலே கல்வி பொது மக்களுடைய உரிமையானது. வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டிலே ஆட்சி நடத்திய காரணத்தால்தான். ஒருவேளை அதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சிகளே நீண்டிருக்குமானால், எப்படிக் கல்வி நம்மிடத்திலே இந்த அளவு பரவியிருக்கும் என்பது கேள்விதான். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் நாம் பரப்பியிருந்தால்கூட, இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்த வாய்ப்பு அன்று நாம் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

எனவே, இன்றைக்கு நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்தக் கல்வி பரவலாக எல்லோரிடத்திலேயும் போய்ச் சேர வேண்டும். எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். அதற்குத் தொடக்கப் பள்ளிகள் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் இருப்பதை விட இன்னும் 500-1000 பள்ளிகள் அதிகமாகுமானால் தமிழ்நாட்டில் நிறைவாகக் கல்வி வழங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஏனென்றால், அகில இந்திய அளவில், மத்திய அரசு, தொடக்கக் கல்வி எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமானால் ஏறத்தாழ 500 பேர் கொண்ட கிராமம் ஒவ்வொன்றிலேயும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

இன்னொரு கருத்து, மக்கள் குடியிருப்பில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஏறத்தாழ தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது இரண்டு கிலோ மீட்டரில் நிச்சயமாக ஒரு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. 500 மக்கள் கொண்ட கிராமத்திலேயிருக்கிறது. அதை இன்னும் சற்று அதிகப்படுத்தி 300 மக்கள், 400 மக்கள் இருக்கின்ற இடத்திலேயும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்ற அளவுக்கு, 1½ கிலோ மீட்டர் அளவு தூரத்திலாவது ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, இந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி நாம் தொடர்ந்து முயற்சிப்பதாக இருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 5-25

கடந்த ஆண்டு 85 தொடக்கப் பள்ளிகள் உருவாயின. இந்த ஆண்டு 168 உருவாகவிருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டு நடுநிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்டது 21. இந்த ஆண்டு 41 உயர்த்தப்படவிருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டு தேவை மிகுதியாக இருந்த அடிப்படையில் 99 உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 60 ஏற்கப்படவிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு மேல்நிலைப் பள்ளி 81 ஏற்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 75 ஏற்கப்படவிருக்கிறது. இது பள்ளிக் கல்வியைப் பரவலாக்க நம் அனைவராலும் விரும்பப்படுகிறது, வலியுறுத்தப்படுகிறது. தேவையிருக்கிறது அதை முடிந்த அளவுக்கு ஆண்டுதோறும் நிறைவு செய்து வருகிறோம் என்பதற்காக இதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, கடந்த ஆண்டு ஆசிரியர்கள் இல்லாத பள்ளிக் கூடங்கள்கூட இருக்கின்றன என்றாலும், வருந்தத்தக்க செய்திகள் எல்லாம்கூட என் காதுக்கு வந்தன. ஒன்றிரண்டு பள்ளிக்கூடங்களிலேயிருந்த ஆசிரியர்கள் இடமாற்றம் பெற்று, இன்னொரு ஆசிரியர் அங்கு போய்ச் சேருவதிலே தாமதம் ஏற்பட்டு ஆசிரியர் இல்லாத குறை இருந்தது. எல்லாவற்றையும்விட இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, ஒரு ஆசிரியர் அவர் பள்ளிக்குப் போகாமல், அவருக்குப் பதிலாக இன்னொருவருக்கு ஒரு அளவு ஊதியத்தைக் கொடுத்து, நீ போய் பள்ளிக்கூட வேலையைப் பார், நான் மளிகைக் கடை வேலையைப் பார்க்கிறேன் என்று ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டுக்கூட ஒரு ஆசிரியர் இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். இது இன்னும்கூட பரவலாக இருக்கலாம். குறைபாடு எங்கேயும் இருக்கலாம். நம்முடைய சமுதாயம் குறைபாட்டுக்கிடையிலேதான் மெல்ல தலையெடுத்து வருகிற ஒரு சமுதாயம். அதனால், குறைபாடு உள்ளவர்களைத்தான் இந்த நாடு அதிகம் மதிக்கிறது. குறைபாடு இல்லாதவர்களை இந்த நாடு அதிகம் மதிப்பதில்லை. அந்த மனப்பான்மை ஊறிப்போயிருக்கிறது. குறைபாடு உள்ளவர்களைப் பார்த்தால்தான் அவனவன் ஹீரோ என்கிறான். ஆக, அப்படியொரு மனப்பான்மை இந்த நாட்டிலே. அது பழக்கவழக்கத்தினாலோ, எண்ண ஒட்டத்தினாலோ, விழிப்புணர்ச்சியின்மையினாலோ ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிற ஒரு போக்கு. ஆகவே, அந்தக் குறைபாட்டுக்கிடையிலே இருக்கிற நாம், அந்தக்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

குறைபாடுகட்கிடையிலேயிருந்து வெளி வருவதற்கு முயற்சிக்குற அந்தப் பணியில் ஒன்றாக ஆசிரியர்கள் நியமனத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலே, ஆசிரியர்களை வாரியத்தின் மூலமாக நியமித்ததைக் கைவிட்டு, நேரிடையாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ் மூலமாக முன்னுரிமைப் பட்டியலை எடுத்து நியமித்த இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 11,446 பேர், உயர்நிலை, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே நியமிக்கப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 1488 பேர். நியமிக்கப்பட்ட பி.டி. ஆசிரியர்கள் 639 பேர். தமிழ் ஆசிரியர்கள் 343 பேர். கலை ஆசிரியர்கள் 443 பேர். உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் 100 பேர். முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 687 பேர். மொத்தம் 15,146 பேர் கடந்த 6 மாத காலத்திலேதான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த ஆட்சி வந்து நியமிக்கப்பட்டனர். இவைகளில் அதிகக் குறைபாடு ஏதும் எனக்கு வரவில்லை. விரும்புகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போயிருக்கலாம். எந்த முறைகேடும் இல்லாமல் இந்த 15,146 பேர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல பேரை நியமித்தால்தான் அந்தக் குறை போகும் என்ற நிலை பள்ளிக்கூடங்களிலே இன்றைக்கும் இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். கடந்த மே மாதம் 13-ஆம் தேதி இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்று இன்று 10 மாதமும், ஒரு வாரமும் ஆகியுள்ளது. 10 மாதமும் ஒரு வாரமும் என்றால் இப்போதுதான் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. இனிமேல் தாலாட்டுப் பாட்டு எல்லாம் மெதுவாக திரு. தமிழ்க்குடிமகனைக் கேட்டு நாம் சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே, நடைபெற வேண்டிய காரியங்கள் முனைப்பாக நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதற்காக இதைத் தெரிவிக்கிறேன். இன்னும் 3, 4 திங்களுக்குள்ளாக இந்த விடுமுறை கழிந்து மறுபடியும் பள்ளிக் கூடங்கள் திறக்கிறபோது நமக்குத் தேவையாக இருக்கிற அளவில்-இவையெல்லாம் காலியாக இருக்கிற இடங்கள்-புதியதாக நிதி நாம் ஒதுக்கச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய நெருக்கடி இப்போதில்லை-தற்போது காலியாக உள்ள இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 3727. தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வில் ஏற்படக்கூடிய காலியிடங்கள் 1699. ஆசிரியர்கள் ஓய்வுபெறுவதால் ஏற்படுகின்ற காலியிடங்கள் 3987. மாவட்டத் தொடக்கக் கல்வித் திட்டம் டி.பி.இ.பி., ஒரு நான்கு மாவட்டத்தில் இப்போது நடைபெறுகிறது. மேலும் மூன்று மாவட்டத்திலே நடக்க இருக்கிறது, அதன் பணிக்காக 1026 பேர். பள்ளிக் கல்வியில் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 500 பேர்.

மொத்தம் 10,939 பேர் ஏற்கெனவே நியமித்த அந்த முறைப்படி இந்த ஆண்டு நியமிக்கப்படவிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதேபோல, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பி.டி. ஆசிரியர்கள் 341 பேர்; தமிழ் ஆசிரியர் 193 பேர்; முதுகலை ஆசிரியர் 897 பேர்; உடற்கல்வி ஆசிரியர் 628 பேர்; அப்படி உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 2,059 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்; நியமிக்கப்படுவார்கள். கல்லூரிகளில் விரிவுரையாளர்களாக இப்போது Guest Lecturer-களாக இருக்கின்ற அந்த இடங்களில் 496 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். பாலிடெக்னிக் விரிவுரையாளர்கள் 222 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். பொறியியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் 308 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஒரு 1000 பேர். ஆக 14,000 பேர் அடுத்த ஆறு மாத காலத்தில் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இவர்களில் சிலரை நியமிப்பதிலே தாமதம் ஏற்படும். ஏனென்றால்—Teachers Recruitment Board- ஆசிரியர்கள் நியமன வாரியம் மூலமாகத்தான் அவர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு 50 பேரை, 100 பேரை அவர்கள் நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்தாலும் கூட, அந்தத் தேர்வு செய்வதிலே மூன்று, நான்கு மாதம் தாமதம் ஆகும் என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-30

உண்மையிலேயே ஆசிரியர்கள் நியமனம் மட்டுமே பள்ளிக்கூடங்களில் முழுமையான அளவிற்கு பணிகள் செம்மையாக நடைபெறுவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் இருந்து, அவர்களுடைய தொடர்பு, உறவு இருக்குமானால்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் சீராக, செம்மையாக நடக்கும். பள்ளிக்கூடங்களிலே கட்டிட வசதி இல்லாவிட்டாலும்கூட பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் என்ற அமைப்பு இருந்து அந்தப் பள்ளிக்கூடக் குழந்தைகளுடைய பெற்றோர்கள் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமையாசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர்களிடத்திலே தொடர்புடையவர்களாக இருப்பார்களேயானால் இந்த அமைப்பு ஏறத்தாழ மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுமானாலும்கூட பள்ளிக்கூடங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறும். இப்போது சில இடங்களிலே நான்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

கேள்விப்படுகிறேன். ஒன்பது மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் என்றால், பத்து மணிக்கு வருகிற ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள்; ஐந்து மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் மூட வேண்டும் என்றால் நான்கு மணிக்கு மூடுகிற ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். அதிலே இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. மூன்று வகுப்புகளைச் சேர்த்து வைத்து ஒரே ஆசிரியர் பாடம் நடத்துகிற நிலையும் இருக்கிறது. அதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுவிட விரும்புகிறேன். நாற்பது மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதாச்சாரம் ஏற்கப்பட்டனும் 50, 60 மாணவர்கள் இருக்கிற ஒரு வகுப்பும் இருக்கிறது. 70 மாணவர்களைச் சேர்த்து வைத்து இரண்டு வகுப்புகளை ஒரே ஆசிரியர் நடத்த வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. சில இடங்களில் 10, 12 மாணவர்கள் நான்காவது வகுப்பில், 17 மாணவர்களின் வகுப்பு மூன்றாவது வகுப்பில், 15 மாணவர்கள் இரண்டாவது வகுப்பில், 20 மாணவர்கள் முதல் வகுப்பில் என்று, அப்படியிருக்கிற நிலையும் இருக்கிறது. இந்த அதிக எண்ணிக்கை இல்லாத மாணவர்கள் ஒரு பக்கம்; அதிக எண்ணிக்கையிலே மாணவர்கள் இருக்கின்ற நிலை ஒரு பக்கம். இவைகளுக்கிடையே சீராக ஆசிரியர்களுடைய பணி கிடைக்கிற வாய்ப்பு சற்றுக் குறைந்திருக்கிறது. இதைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு ஏற்கெனவே Operation Blackboard என்ற திட்டத்தின் மூலமாக ஓராசிரியர் பள்ளிகள் எல்லாம் ஈராசிரியர்கள் பள்ளிகளாக ஆக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு பெருமளவு செய்யப்பட்டாலும்கூட இன்னும் சில பள்ளிக்கூடங்கள் தொடர்ந்து, புதிய தொடக்கப் பள்ளிக்கூடங்கள் வருவதன் காரணமாக, ஓராசிரியர் பள்ளிகளாகவே இருக்கின்றன. எனவே இந்த ஆண்டில் ஓராசிரியர் பள்ளிகளை எல்லாம் ஈராசிரியர் பள்ளிகளாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். டி.பி.ஈ.பி. என்கிற மாவட்டத் தொடக்கக் கல்வித் திட்டம் மூலமாக இரண்டு ஆசிரியர்கள் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களாகும் கூட. அந்த மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றப்படும். இப்படியே மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடைபெறுமானால் கூடுமானவரையில் வகுப்புக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்கக்கூடிய நிலையையும் உருவாக்க நம்மால் முடியும். ஆனால் அது உடனடியாக முடியாது, வாய்ப்பே கிடையாது. இப்போது மாவட்டத் தொடக்கக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாகக் கட்டிடம் இல்லாத பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டித் தரப்படுகிறது. ஒரு

மாவட்டத்திலே 1,200 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்குமானால், அந்த மாவட்டத்திலே 200 பள்ளிக் கூடங்கள், அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கி, அந்த 200 பள்ளிக்கூடங்கள் அல்லது 150 பள்ளிக்கூடங்களுக்கு டி.பி.ஈ.பி. திட்டத்தின் மூலமாகக் கழிப்பறைகள், குடிதண்ணீர் வசதி-வழங்குவதோடு அந்தப் பகுதியிலேயிருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு, ஒன்றிய அளவிலே ஒன்றியத்திலேயுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மறுபயிற்சி தருவதற்காக ஒரு பயிற்சி முகாமிற்காக ஒரு கூடமும், கட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கே அந்த ஒன்றியத்திலே உள்ள ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வரவழைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பயிற்சி தருவதற்காக, ஒருவருக்கு முதலிலேயே பயிற்சி கொடுத்து அவரைக் கொண்டு நடைபெறுகிறது. அந்த மறு பயிற்சி- In-service training--கொடுத்து ஆசிரியர்களுடைய பயிற்றுவிக்கும் தகுதியை, தரத்தை உயர்த்துகிறோம். எனவே, துவக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் மேலும் மேலும் சிறப்பாகக் கல்வி வழங்கப்படுவதற்கு வழி செய்யப்படும், செய்யப்படுகிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பாடநூல் கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகள், தொல்லைகள் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த ஆண்டு அந்த நிலவரம் உண்மையாக இருந்தது. ஏனென்றால், நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்று ஒரு திங்கள் வரையிலே அச்சடித்து முடிக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. அதற்குப் பின்னரும் ஓரிரு மாதங்கள் கடந்தன. இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ பெரும்பாலான புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. வருகிற ஏப்ரல் அல்லது மே திங்களிலேயே ஏறத்தாழ எல்லாப் புத்தகங்களும் தயாராகி அனுப்பிவைக்கப்படும்.

பிற்பகல் 5-35

சிறுபான்மையினருக்குள்ள மொழிகளில் அச்சடிக்க வேண்டிய புத்தகங்கள் அச்சடிக்கக் கூடிய வசதி தமிழ்நாட்டில் இருக்குமேயானால், அந்தப் புத்தகங்கள் இங்கேயே அச்சடிக்கப்படும். இல்லையென்றால், சில நேரங்களில் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்து, இன்னின்ன பகுதிப் பாடங்கள், இன்னின்ன வகுப்புக்கான பாடங்கள், அந்த நூல்களை நீங்கள் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டு, பெற்று வழங்கப்படுகிறது. இங்கே திரு. மணி அவர்கள் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மலையாளம், உருது, தெலுங்கு ஆகிய பாடப்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

புத்தகங்கள் எப்படியும் காலத்தில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யப்படும் என்று நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, கல்வி என்பது தாய்மொழி மூலமாக வழங்கப்படுவதுதான் சிறப்பு என்பதிலே எனக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் ஒரு மொழி வட்டார மொழியாக இருந்து, அந்த வட்டாரத்திலே கற்பிக்கப்படுகின்ற ஆட்சிமொழியாக இருந்தும் அதைப் படிக்காமலேயே, அந்த வட்டாரத்திலே எந்த மாணவனும் தாம் கல்வியில் நிறைவு பெற்றுவிட்டவனாகக் கருதப்படுவது பொருத்தமானதல்ல. எனவே, அந்த வகையிலே தமிழ்நாட்டிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தமிழ் தெரிந்து இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை அரசால், தமிழக முதல்வர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அந்த மொழி அறிவு பற்றி இங்கே பேசிய ஒசூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள், 'எங்களுடைய பிள்ளைகளும் தமிழ் படிக்க விரும்புகிறார்கள், அதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று' சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்தச் சிறுபான்மைப் பள்ளிகளிலே படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குத் தமிழையும் சொல்லித் தருவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. எடுத்த உடனேயே தமிழை எல்லா வகுப்பிலேயும் எல்லோரும் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்களுக்கு ஒரு இடர்ப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. இந்த ஆண்டு முதல் வகுப்பு, 6-வது வகுப்பு என்று இரண்டுகட்டத்திலே தொடங்கப்படுமானால், 6-வது வகுப்பிலே தொடங்கி, 12-வது வகுப்புக்கு வருகிறபோது, ஓரளவுக்கு தமிழ் அறிவு பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். முதல் வகுப்பிலே தொடங்குவார்கள், பள்ளியிறுதி வகுப்பிலே படிக்கும்போது நிறைவாகப் பயில் முடியும். ஐந்தாவது வரையிலேதான் கட்டாயம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, முதல் வகுப்பிலே தொடங்கி, ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில், ஐந்தாண்டுகளில் கட்டாயமாகப் படிப்படியாக அவர்களுடைய தமிழ் அறிவு வளர்வதற்கு ஏற்ற வகையில் பாடங்கள் அவர்களுக்கு நடத்தப்படும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். 6-வது வகுப்புக்குப் பிறகு, இப்போது நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கு இயலாத நிலையில், 6-வது, 7-வது வகுப்பு மாணவர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் விருப்பப் பாடமாக தமிழைப் படிப்பதற்கு உண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு முன் வருவோம் என்பதை நான்

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒரு மாணவன் தமிழ் தெரிந்தவனாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், அந்த மாணவன் சிறுபான்மை மொழி பயில்கின்ற அந்த வாய்ப்பும் தவறாது அமையும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளி. பத்து படி நிலைப் பள்ளி என்று மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளியைப் பற்றிச் சொல்லலாம். பத்து, வகுப்பாக படிக்கிற காலத்தில் அந்த வகுப்புகளுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெயர். 'மெட்ரிக்' என்பது பத்து என்ற அடிப்படையிலே-- 'Matric Calculation' என்பது 'மெட்ரிக்குலேஷன்' போல. எனவே, பத்து என்ற அடிப்படையிலே அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலே தமிழ் பெரும்பாலும் நடத்தப்படுவதாகத்தான் எனக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு பள்ளிகளில் நடத்தப்படாமல் இருக்குமேயானால், ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில் தவறாமல் அவர்களும் தமிழை முதல் மொழியாகப் பயிலவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படும்.

அடுத்து, மழலையர் பள்ளிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற பள்ளிகள் முழு அளவிற்கு அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. 'அரசினுடைய ஒப்புதலை, நாங்கள் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதற்குத் தாருங்கள்' என்று அவர்கள் கேட்டிருந்தார்கள். அந்த ஒப்புதல் ஒரு பகுதிக்கு தரப்பட்டிருந்தது ஆனால், நான் கல்வி அமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றதற்கு முன்பு ஒப்புதல் தரப்பட்டிருந்தது. மொழிக்கொள்கை இடம் பெறவேண்டிய நிலை இருந்த காரணத்தால், தொடர்ந்து கொடுப்பதை நிறுத்தி வையுங்கள் என்று சொல்லி நிறுத்தி வைத்துள்ளோம். அதற்குப்பின்னர், அந்த மழலையர் பள்ளிகளுடைய ஆசிரியர்கள், நிர்வாகிகள் பலபேரை அழைத்து நான் பேசியிருக்கிறேன். அதைப்போல, தமிழை ஒவ்வொரு துறையிலும் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட நம்முடைய அமைச்சர் தமிழுக்குடிகள் அவர்களும் அழைத்துப் பேசினார்கள். பேசியதன் விளைவாக அவர்களில் பலபேர் ஒப்புக்கொண்டார்கள், 'நாங்கள் இப்பொழுது தமிழும் நடத்துகிறோம், ஆங்கிலம் மட்டும் நடத்துவதில்லை, தமிழுக்கு நாங்கள் இடம் தந்திருக்கிறோம். ஆங்கிலம் எல்லா மொழிப் பாடமாக நடைபெறுகிற அந்த வகுப்புக்கு ஈடாக, தமிழ் ஒரு மொழிப் பாடமாக நடைபெறுகிறது, இருந்தாலும்கூட, மீதியை ஆங்கிலத்தில்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

நடத்துகிறோம்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சில பள்ளிகளில் தமிழிலே முழுவதும் நடத்துகிறார்கள். பெரும்பான்மை மழலையர் பள்ளிகளிலே ஆங்கிலத்தில்தான் நடத்துகிறார்கள். அவர்களிடத்திலே நாங்கள் சொன்னோம், 'தமிழில் மற்ற பாடங்களை நடத்தவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கை. உங்களால் உடனடியாக முடியாவிட்டாலும், 2, 3, ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழில் நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். இந்த ஆண்டு நீங்கள் நடத்துகின்ற மற்ற பாடங்களில் 4 பாடங்கள் என்ற ஒரு கணக்கு, 3 பாடங்கள் என்ற ஒரு கணக்கும் உள்ள நிலையில் 4 பாடங்களாக வைத்துக் கொண்டு, 2 பாடங்களை இந்த ஆண்டு தமிழில் நடத்த வேண்டும்' என்று.

பிற்பகல் 5-40

அதற்குப் பின்னர் 2, 3 ஆண்டுகளில் மிச்சம் இருக்கிற பாடங்களை படிப்படியாகத் தமிழில் மாற்றி நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அது எளிதாக நிறைவேற்றப்படும் என்று எங்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் நம்பிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் என்னால் வரையறுத்துக்கூற முடியாது. கட்டாயப்படுத்துவது எங்கள் நோக்கம் அல்ல. ஆனால் தமிழுக்குத் தரவேண்டிய முக்கியத்துவத்தை மழலையர் பள்ளிகள் தந்தே தீர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்களை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். அது மெல்ல, மெல்ல நடைமுறையிலே வரும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு அவர்களெல்லாம் அப்ரூவல் கேட்கிறபோது, ஒப்புதல் கேட்கிறபோது, தமிழில் நடத்துவதற்கு இசைவு தெரிவித்த பின்னர் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அப்படிப்பட்ட மழலையர் பள்ளிகள் ஒப்புதல் கேட்கிறபோது இடவசதி கவனிக்கப்படவேண்டும். அந்தப் பள்ளிகளில் கொஞ்சம் விளையாட்டுடன் பாடம் நடத்தப்படவேண்டும். ஏனென்றால் 5, 5½ வயதுக்கு முன்னாலே அந்தப் பிள்ளைகளின் தலையில் பாடச் சுமையை ஏற்றுவது முறையும் அல்ல; அழகும் அல்ல; தேவையும் அல்ல. தகுந்த இடவசதி இருக்க வேண்டும். மேலும், நிர்வாகம் நடத்துவது, மாணவர்கள் வருகைப் பதிவேடு, கூட்டு வழிபாடு நடத்துவது, போன்றவைகளெல்லாம் தமிழில் நடைபெற வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கூடுமானவரையில் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். இவைகளெல்லாம் மெல்ல, மெல்ல படிப்படியாக மழலையர் பள்ளிகளில் இடம்பெறும். இப்போது அரசு ஒப்புதல் வழங்கினாலும்கூட, அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கு முன்னால் இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

பாடச்சுமை அதிகமாக இருக்கிறது என்று இங்கேயும் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். புத்தகச் சுமை அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் பேசினார்கள். நல்ல, மிகச் சிறந்த ஆங்கில நாளேடுகளில் பிள்ளைகளுக்கான கல்வி பற்றி, குழந்தைகளுக்கு நாட்டில் வழங்கப்படுகின்ற கல்வியைப் பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதுகிறார்கள். பிள்ளைகள் படிப்பதைவிடப் புத்தகம் தூக்குவதுதான் பெருஞ்சுமையாக இருக்கின்றது; பெருங்கட்டைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்; கல்வி என்ற பெயரால் பிள்ளைகளைப் பாழாக்குவது என்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நர்சரி பள்ளிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மழலையர் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற பிள்ளைகள் ஒரு நாளைக்கு 4 புத்தகங்களுக்கு மேல் தூக்கிக் கொண்டு போகாமல் இருப்பதற்கு, ஒரு குழுவை நியமித்து, அந்தக் குழுவின் மூலமாக ஆலோசனை வழங்கலாம்; அந்தக் குழுவினுடைய முடிவைப் பள்ளிகளுக்குத் தெரிவித்து அந்தப் பாடச் சுமையைக் குறைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே இந்தப் பாடச் சுமை பற்றி பல உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். 9-வது படிக்கின்ற மாணவனுக்கு, ஒரு ஆண்டுக்கு படிக்கின்றதைவிட அதிகமான பாடங்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதுவும் கிராமப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்குப் பாடச் சுமை அதிகம். ஒருவேளை சென்னை நகரத்திலே உள்ள தரமான பள்ளிகளிலே ஒரு ஆண்டிலே அந்தப் பாடங்கள் முழுவதையும் படித்து முடித்துவிடலாம். எனக்குத் தெரிந்து சில புத்தகங்களைப் பார்க்கிறபோது 10-வது வகுப்பு கணக்குப் புத்தகம் 250 பக்கம்; இயற்பியல் பாடப் புத்தகம் என்றால் 200 பக்கம்; வேதியல் பாடம் என்றால் 300 பக்கம்; இவைகளையெல்லாம் அடுக்கிப் பார்க்கும்போது எனக்கு சற்று மலைப்பாக இருந்தது. எனக்கு இப்போது அந்த அறிவு இல்லை. அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்த அறிவு வேறு; நான் படித்த அறிவு வேறு; என் அறிவு எவன் எப்படி படிக்கிறான் என்று பார்க்கிற அறிவே தவிர நான் படிக்கிற அறிவு அல்ல.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

(சிரிப்பு) ஆகவே அந்த முறையிலே என்னுடைய எண்ணத்தில்கூட அதிகமாக இருக்கிறது என்றே திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது. என்னுடைய பேரணைக் கேட்டால்கூட நாங்கள் படிப்போம் என்று சொல்கிறான். ஆனால் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள பள்ளிகளில் அத்தகைய வாய்ப்பு வசதி கிடையாது. கிராமப்புறப் பள்ளிகளில் பாடங்கள் முழுவதும் நடத்தப்படுவது இல்லை. தலைமையாசிரியர்கள் மாநாட்டிலே இதை எடுத்துச் சொல்லி உங்களுடைய ஆலோசனையைப் பின்னர் எழுதி அனுப்புவர்கள் என்று கேட்டேன். ஒரு ஆசிரியரும் எழுதியனுப்பவில்லை. இதிலிருந்து அந்தச் சூழல் அதிகமென்று தெரிகிறது. இதைப்பற்றி எழுதி அனுப்புவர்கள் என்று கேட்டால்கூட அவர்களுக்கு எழுதியனுப்புகிற மனப்பாங்கு இல்லை. நான் கேட்டது 30, 40 தலைமையாசிரியர்களை வைத்துக்கொண்டு. பாடங்களை நீங்கள் செம்மையாக நடத்த இடையூறாக இருக்குமானால் எழுதி அனுப்புவர்கள் என்றேன்; தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் வேறுபலர், பொதுநல நோக்கம் உள்ளவர்கள் இவ்வளவு சூழல் தேவையில்லை; ஆகவே இவைகளை மழலையர் பள்ளிகளிலிருந்து மேல்நிலைப் பள்ளி வரை ஆய்வு செய்யுங்கள் என்றனர். இதனை ஆய்வு செய்வதற்கு குறிப்பாக ஒரு நிபுணர்கள் குழுவை, இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த முன்னாள் இயக்குநர்கள், இந்தத் துறையின் பேராசிரியர்கள், பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து இந்தச் சூழலையே ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று அரசே கருதியிருக்கிறது. விரைவாக அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இன்னும் ஒன்று. மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் தேர்ச்சி பெற முடியும் என்ற ஒரு தவறான கண்ணோட்டம் இருக்கிறது. இது ஒரு பழக்கத்தினாலே வந்த மேனியாதான். தமிழிலே படிக்கின்ற காரணத்தால் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று சொல்ல முடியாது.

பிற்பகல் 5-45

ஆனால், என்ன நினைப்பு இருக்கிறது என்றால், ஆங்கிலத்திலே படித்த இரண்டு பேர் சிறந்த முறையில் தேர்ச்சி பெற்றதைப் பார்த்த உடனே, எல்லோரும் ஆங்கிலத்திலே படித்தால் அதேபோன்று தேர்ச்சியடையலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அது உண்மை அல்ல. ஆனால், அப்படி ஒரு எண்ணம் பிறக்கும். அந்த எண்ணத்திலேயிருந்து விடுபடுவதற்கு, இப்பொழுது கல்லூரிகளிலே

தமிழ் மூலமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்ற பாடங்களை மேலும் விரிவுபடுத்தி, இன்னும் அதிகப் பாடங்களைத் தமிழில் நடத்த வேண்டுமென்று கல்லூரிகளை, பல்கலைக் கழகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவரவர்களால் முடிந்த அளவிற்கு, எந்தெந்தத் துறைகளிலெல்லாம் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் தமிழில் பாடங்களை நடத்த விரும்புகிறார்களோ, அந்தந்தத் துறைகளில் அந்தக் கல்லூரிகள் தமிழில் நடத்துவதற்கு முன்வரலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம்.

போதுமான பாடப் புத்தகங்கள் இல்லை என்பது, ஒரு குறையாக அவ்வப்போது சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காலத்திலேயும் போதுமான புத்தகங்கள் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், அறிவியல் வளர்ச்சி அவ்வளவு வேகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, தமிழில் நூல்கள் இல்லை என்ற குறை இருக்கக்கூடாது என்று பல்கலைக் கழகங்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு, ஏற்கெனவே அரசிடம் அப்படிப்பட்ட நூல்கள் தயாரிப்பதற்காக இருந்த ரூ. 64 இலட்சம் நிதியைச் சுழல் நிதியாகப் பிரித்து வழங்கி, உடனடியாகத் தமிழில் நூல்கள் வெளியிட வேண்டும் என்று பல பல்கலைக் கழகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அநேகமாக, மே திங்கள் இறுதிக்குள் இந்தப் புதிய பாட நூல்களை தமிழில் வெளியிட இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அதற்காக ஒரு விழா நடத்தப்பட்டு, எல்லாத் துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படும்.

தமிழில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு, சுமார் பத்தாண்டு காலமாகவே, ஓராண்டுக்கு ரூ. 180 தான் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. அது சற்றுக் குறைவு என்று கருதி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு, இப்பொழுது அந்த உதவித் தொகை ரூ. 400 ஆக உயர்த்தி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 180 என்பது குறைவு. ஆதலின் ரூ. 400 என்று, உதவித் தொகை வழங்கினால், தமிழில் படிக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் பிறக்கும் என்பது நோக்கம்.

தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில்--பாலிடெக்னிக்ஸ்--ஆங்கிலத்திலே வகுப்புகள் நடைபெறுவதாக வெளியிலே ஒரு தோற்றம். அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் நடத்துகிறார்கள்; தமிழிலும் நடத்துகிறார்கள். இரண்டு மொழிகளையும் கலந்து பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் தமிழில் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு மறுப்பு ஒன்றும்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

இல்லை. ஆனால், அப்பொழுதும் சில ஆங்கில வார்த்தைகளைக் கலந்துதான் பேச வேண்டிய ஒரு இக்கட்டான நிலைமை அவர்களுக்கு உண்டு. சுமார் 20 புத்தகங்களை, ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, கடந்த 1990-91-லே நான் அமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழில் எழுதிக் காட்டினார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் இந்த ஆண்டு முதலாக தமிழில் பயிற்சி நடைபெறும் என்று அறிவிக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு, அவர்களையும் கலந்தாலோசித்து நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்.

அதேபோல, பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி, படித்துவிட்டு, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக வருவதற்கு அளிக்கப்படுகின்ற பயிற்சி இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலேதான் வழங்கப்படுகிறது. ஆங்கிலத்திலே வழங்கப்படுகின்ற பயிற்சி அவர்களுக்கு அவ்வளவாகப் பயன்படாது என்பது என்னுடைய கருத்து. தமிழிலே அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றால், நாளைய தினம் அவர்கள் நேரடியாகப் பிள்ளைகளிடத்திலே பாடம் நடத்துகின்றபோது, அது நேர்முகமாக அதிகப் பயன் தரும். ஆகவே, இந்த பி.எட். பயிற்சியை இந்த ஆண்டிலேயிருந்து தமிழிலே வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள இருக்கிறது. ஒருவேளை இடர்ப்பாடு இருக்குமானால், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு ஓராண்டு காலம் ஆகும். இருந்தாலும், இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டு முதலாவது தமிழில் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

பொறியியல் கல்லூரிகளிலே, தமிழில் உயர்ந்த பொறியியல் நுண்ணறிவினைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகவே தெரிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சுமார் 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் துறையிலே தமிழில் பாடங்கள் நடத்துவதற்கு நூல்களெல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆனால், அதற்காக அவர்கள் ஒரு கல்லூரியை நடத்துவது என்பது இயலாதது. ஆனால், இப்போது மேலும் சில நூல்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திலே இரண்டு--மெக்கானிக்கல், எலெக்ட்ரிக்கல், எலெக்ட்ரானிக்ஸ், சிவில் என்று சில துறைகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும்கூட மோட்டார் மெக்கானிக் போன்று இரண்டு துறைகளை சிறப்புத் துறைகளாக

எடுத்து, அவற்றைத் தமிழிலே பயிற்றுவிப்போம் என்று அறிவிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறைகளில் சேர விரும்புகிறவர்கள், தங்களுடைய விண்ணப்பத்திலேயே தாங்கள் இந்தத் துறையில் சேர விரும்புகிறோம் என்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அந்தத் துறைகளில் வகுப்புகள் தமிழிலேதான் நடைபெறும். அதற்குத் தனி விண்ணப்பம். அந்த முறையிலே அவர்கள் சேரலாம். அதேபோன்று, அரசுக் கல்லூரிகளிலே ஒரு கல்லூரியிலும், தனியார் கல்லூரிகளிலே--ஏறத்தாழ நான் கருதுவது, பி.எஸ்.ஜி. கல்லூரி என்று கருதுகிறேன்--மேலும் ஒன்றிரண்டு கல்லூரிகளிலேயும் தமிழில் வகுப்புகள் நடத்துவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். நடத்த முடியும் என்பதிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒருசில பிரிவு மாணவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பயின்றாலும்கூட, அந்தக் கல்லூரிகளில் ஒரு பிரிவு மாணவர்களாவது தமிழிலே பயிலுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அந்த வகுப்புகள் தமிழிலே நடைபெறும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 5-50

அடுத்து, தற்போது பள்ளி மாணவர்கள் பள்ளியை விட்டு விலகிவிடுகிறார்கள் என்பது ஒரு பெரிய குறை. அப்படி விலகி விடுவதுதான் கல்விக்கு இடர்ப்பாடு. எப்படியாவது அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் போய்க் கொண்டிருப்பார்களானால்--எனக்குத் தெரிந்து, ஒரு மாணவன் மட்டும் பத்தாவது வகுப்பிலே, ஐந்தாவது தடவை போய், பிறகு தேர்விலே வெற்றி பெற்றான். அப்படித் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருந்தால்--ஒருநாள் வெற்றி கிடைக்கும். பிள்ளைகள் படிப்பை விட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு காலத்திலே, தேர்வு வைக்கிற முறையையே கைவிட்டு விட்டார்கள். தேர்வு வைக்கிற முறை கைவிடப்பட்ட பின்னரும், பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவதைக் கைவிடாமல் இருப்பதற்கு வழிகாண வேண்டும். இப்போது, ஐந்தாவது வகுப்பு வரைக்கும் நூற்றுக்கு பதினாறு பேர் விலகுகிறார்கள்; அதில் ஆண்கள் 12 பேர் அல்லது 13 பேர் இருப்பார்கள்; பெண்கள் 17 பேராக இருப்பார்கள்; எட்டாவது வகுப்பு படித்து விலகுகிறவர்கள் 32 பேர்; அதில் ஆண்கள் 28 பேராகவும் பெண்கள் 36 பேராகவும் இருப்பார்கள்; இந்த விகிதாச்சாரத்தை விரிவாக்காமல் தடுப்பதற்கு--மக்கள் நலப் பணியாளர்களுடைய பணியும் பயன்படும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

இன்னும் ஒன்று; பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகமும், இப்படி விலகுவதைத் தடுத்து, அவர்கள் தொடர்ந்து படிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறோம். எல்லாவற்றையும்விட, கல்வியினுடைய திறத்தினை உணர வைப்பதற்கு, பள்ளிசாராக் கல்வி முறையையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும் கருதுகிறோம். இவற்றைத் தவிர, இங்கே கல்வியினுடைய நோக்கத்தைக் குறித்துப் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் எப்போதுமே கல்வியைப் பற்றிய எண்ணத்தில் 'கிராஸ் ரோடு'--ஒரு சந்திப்பு--அதிலேதான் என்றைக்கும் இருக்கிறோம். காரணம், கல்வி அத்தனை வகையாக, புதிய புதிய கண்ணோட்டத்திலே, கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் வெளி வருகின்றன. நம்முடைய இந்தியாவிலே, கடந்த 30, அல்லது 40 ஆண்டுக் காலத்தில், கோத்தாரி கமிஷன், சர்வப்ள்ளி டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் கமிஷன், டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் கமிஷன், ஆச்சாரி கமிஷன், அதன் பிறகு, யஷ்பால் கமிஷன் இப்படி பல கமிஷன்கள் போட்டு, ஒவ்வொருவரும் கல்வியை இன்னின்ன நோக்கத்தில், இப்படி இப்படி நடத்த வேண்டுமென்று அவரவர்களும் விரிவான அறிக்கைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கைகளை முழுவதும் படித்த அமைச்சரே நாட்டிலே கிடையாது. நானும் படிக்கவில்லை. நான் எம்.பி.-ஆக இருந்தபோது, கோத்தாரி கமிஷனுடைய அறிக்கையைப் படிக்கிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதை ஓரளவு படித்தேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அறிக்கைக்கும், நாட்டிலே நடக்கிற செயல்பாட்டிற்கும் நேரடிச் சம்பந்தம் இல்லை. திடீரென்று 2 கோடி ரூபாய் அல்லது 300 கோடி ரூபாய் மத்திய கல்வி அமைச்சருக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமானால் அதை ஏதாவது ஒரு அறிக்கையின் அடிப்படையிலே ஒதுக்குகிற முறையிலே அந்தக் காரியம் நடைபெறுகிறதே தவிர, தொடர்ந்து அதற்காகச் செயல்படுகிற முறையில் அல்ல. எல்லாவற்றையும்விட, ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு காலகட்டம் வரையிலேயும் முயற்சிப்பது; அதாவது ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலம் பத்தாண்டுக்காலம் பிறகு, அதை விட்டுவிட்டு, அடுத்த கமிஷனுடைய அறிக்கையை எடுத்து கொண்டு முயற்சிப்பது என்ற வகையில் நடைபெறுகிறது. இப்படிச் செய்வதை 'டிங்கரிங்' என்று சொல்வார்கள். தகரத்தை வைத்துக் கொண்டு, மேல் ஒட்டுவேலை செய்வது. அந்த ஒட்டுவேலை மாதிரி கல்வி ஆக்கப்படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இதற்கெல்லாம் ஒரு பெரிய கமிஷன் வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. கண்ணுக்குத் தெரிகிறது;

கிராமத்திலே இருக்கிற ஏழைகள்; அவர்கள் பிள்ளைகள் வீட்டை விட்டு படிக்கப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக முடியவில்லை; அவனுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் தேவை. பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவனுடைய பெற்றோர்கள் அனுப்புகிற அளவுக்கு, அவனை ஊக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அவன் படிக்க வருவான் என்றால், அவனாகவே 'மிடில் ஸ்கூலுக்குப் போய் சேர்ந்துகொள்ளத் தானாகவே விரும்புவான். படிக்கிறபோதே, நான்காவது வகுப்பிலே படிக்கிறபோதே, அவனுக்கு ஒரு ஆர்வத்தைக் கல்வியிலே உண்டாக்கி விட்டால், அவன் தானாக வந்து, "மேல் வகுப்பிலே என்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேருங்கள்" என்று சொல்வான், தன் பெற்றோரைப் பார்த்து. அந்த ஆர்வத்தை நான்காவது வகுப்பிலே அல்லது ஐந்தாவது வகுப்பிலே படிக்கிறபோது ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு கல்விதான் இந்த நாட்டிற்கு வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி என்று சொன்னால், ஒரு அச்சத்தோடு பள்ளிக்கூடம் போகின்ற நிலையையோ அல்லது ஒரு சமையதைத் தாங்குவது போன்ற எண்ணத்தோடு போகின்ற நிலைமையோ, ஒரு சோகத்தோடு, வருத்தத்தோடு, "ஐயோ! பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டி இருக்கிறதே!" என்று எண்ணிக் கொண்டு போகின்ற நிலைமையோ மாற்றப்பட்டாக வேண்டும்.

இப்போது எப்படிக் கொஞ்சம் வசதியான வீட்டுப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒழுங்காகப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில வசதியான வீட்டுப் பிள்ளைகள், பள்ளிக்கூடம் போகாமல் வீட்டிலே இருக்கமாட்டார்கள். அவன் "நான் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் வீட்டிலே இருக்க மாட்டேன்" என்பான். ஒரு திருமணத்திற்குக் கூப்பிட்டால்கூட, வரமாட்டேன் என்று சொல்வான். ஏனென்றால், அவனுக்கு இருக்கிற குழந்தை 'அட்மாஸ்பியர்'; அவன் போய் படிக்கிற இடத்தில் அந்த மகிழ்ச்சி அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அந்த மகிழ்ச்சியும், இன்பமும் ஏழைப் பிள்ளைக்குக் கிடைக்கவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை; குடிசையிலே வாழ்வவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை; கிராமத்திலே இல்லை. ஆகவே, அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள ஆசிரியர்கள்தான் 'ஏஜென்சி'-ஆக, முகவர்களாக இருந்து, அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். 'யஷ்பால் குழு' ஒரு நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பாடம் நடத்துவதை ஒரு சமையாக ஆக்காமல், பாடம் நடத்துவதை குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுகின்ற ஒரு வாய்ப்பாக,

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

கலகலப்பாக, கதை சொல்லி, அவர்களாக விரும்பிக் கேட்கிற நிலையை ஏற்படுத்தி, பாட்டுப்பாடி, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஆர்வத்தை உண்டாக்கி, பாடம் நடத்த வேண்டுமென்று 'யஷ்பால் குழு' சொல்கிறது. Minimum Level of Learning பிள்ளைகள் அடையவேண்டிய குறைந்தபட்சத் திறனடைவு. ஆனால், அதை அடைவிக்கிற முறை, எளிதாக, பிள்ளைகளின் மனதைக் கொள்ளை கொள்வதாக இருக்க வேண்டும். இதை எந்த அளவுக்கு நம்முடைய ஆசிரியர்களாலே நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவது சாத்தியம் என்பதிலே சிறு சந்தேகம் இருந்தால்கூட, அது ஒரு நல்ல முயற்சி.

பிற்பகல் 5-55

பிள்ளைகள் எதிரிலே இருக்கிறார்கள், வாத்தியார் இருக்கிறார், பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே இடமிருக்கிறது, அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் வருகிறது. அவர்கள் பாடம் நடத்துகிற முறையில் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து அந்தப் பக்கம் வரை நடத்துகிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டு நடத்துவதைவிட அந்தப் பாடத்திலேயிருந்து இந்தப் பிள்ளைகள் எதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமோ அதை உணர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதற்குத் தேவையானால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களை எல்லாம் சாதகமாக்கிக் கொண்டு எண்ணுவதற்கு, கருதுவதற்கு, ஒரு எண்ணத்தை வெளியிடுவதற்கு இதற்கெல்லாம் சில பொருட்களை அடையாளமாகக் காட்டி பயன்படுத்துவார்களேயானால் அந்தப் பிள்ளைகளுடைய அறிவு மேலும் கற்பதில் ஆர்வம் கொண்டதாக ஆகும். மனிதன் என்றைக்கு முழு அறிவுள்ளவனாக ஆகிறான் என்றால் என்றைக்கு மேலும், மேலும் தெரிந்துகொள்ளுவதிலே ஆர்வம் உள்ளவனாக ஆகிறானோ அன்றைக்கு முழு அறிவுள்ளவனாக ஆகிறான். ஆக, குழந்தைகளினுடைய மனதிலே அந்த ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிற அந்த ஆசிரியர்களுடைய பணி நடைபெற வேண்டுமென்று நல்ல வாய்ப்பாக 'யஷ்பால்' குழு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. அதிலேகூட இவ்வளவு சொற்கள் தெரிந்தால்போதும் அதாவது Minimum level of learning முதல் வகுப்பிலே 160 வார்த்தைகள் சரியாகத் தெரிந்தால் போதும். இரண்டாவது வகுப்பிலே 280, மூன்றாவது வகுப்பிலே இப்படி என்று ஒரு Minimum level of learning அளவு வரையறை செய்திருக்கிறார்கள். நல்லவேளையாக இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களைப் பிள்ளைகளிடத்திலே, ஆசிரியர்களிடத்திலே கொண்டு செல்வதற்கு கனடாவிலிருந்து அந்த

நாட்டிலே உள்ள ஆசிரியர்களுடைய அமைப்பும் நம் நாட்டு ஆசிரியர் அமைப்பும் ஒரு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு ஒருசில முறைகளை அவர்கள் நமது ஆசிரியர்கட்குச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். அதுபோல இன்னும் சில குழுக்கள், வெளிநாட்டுக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கொண்டு செலுத்துவதற்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இன்னும் சிறந்து விளங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே எப்படியோ ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்கள் மத்திய அரசு தருகிற நிதியைக் கொண்டு 30 இலட்சம், 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு நல்ல கட்டடங்களையும், அமைப்புகளையும் பெற்றாலும்கூட, அது ஒரு தனித் துறையாக இருந்தாலும் சிறப்பாக இயங்கவில்லை. துறை என்று சொல்கிறபோது இயக்குநர் தனியாக இருக்கிறார். ஆனால் அதிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அங்கே போய்ப் பணியாற்றுகிற நிலையில் 6 மாதம், 9 மாதத்திலே தங்களுடைய பள்ளிக் கல்வித் துறையிலே அதைவிட உயர்ந்த பதவி, மேல் பதவி வருமானால் இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள். இதை விட அங்கே மேல் பதவி கிடைக்குமானால் அங்கே போய்விடுகிறார்கள். It is exchangable எப்போது வேண்டுமானாலும் மாறுவார்கள். அப்போது இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக்காக உள்ள ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து 5 ஆண்டு, 10 ஆண்டுக்காலம் அந்தத் துறையிலே இருந்து தகுந்த பயிற்சியை அளிக்கக்கூடிய நிலை இன்று இல்லை. அதனால் இப்போது அரசாங்கம் அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களும் தனித்துறையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து அந்தத் துறைக்கு யார் யார் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்களோ--சாய்ஸ் அவர்களுடைய விருப்பத்தின் அடிப்படையில்-- அதிலே தகுதியுடையவர்களைத் தெரிந்து அவர்களைக் கொண்டு அந்தத் துறை தனித்துறையாக நடக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து இருக்கிறது. எனவே அந்த முறையிலே ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்வி என்பது தனித் துறையாக அதற்கென்று பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறவர்களைக் கொண்டு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு வழி காணப்படும். அதன் மூலமாக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பணி மேலும் சிறப்பாக நடைபெறும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் முன்னாலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போது எல்லாம் Guest lecturer, hour lecturer என்று பல கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகளிலே, பொறியியல் கல்லூரிகளிலே நியமிக்கப்படுகிற முறை விரைவில்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

மாற்றப்பட்டு, ஒன்று நிரந்தரமாகப் பணி செய்யக்கூடியவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். இல்லையென்றால் இவர்களுக்கெல்லாம் ஊதிய உயர்வு தரப்பட்டு, 50 ரூபாய்க்கு பதிலாக 80 ரூபாய் தரப்பட்டு, 60 ரூபாய்க்கு பதிலாக 100 ரூபாய் தரப்பட்டு அவர்களுடைய பணி மேலும் செம்மைப்படுத்தப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் கல்லூரிகள் வளர்ந்து வருகிற விதத்தைப் பற்றி அதிகமாக வளருகிறது என்ற ஒரு கருத்தும் அதிகமாக எக்ஸ்பிளாய்ட் செய்கிறார்கள்; கொள்ளை நடப்பதால் மாணவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அதிகப் பணம் செலவிட வேண்டியவருகிறது என்பதை உள்ளபடியே வருத்தத்தோடு பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் தனியார் கல்லூரிகள் வராமலும் இருக்கமுடியாது. தனியார் கல்லூரிகள் எய்ட்டு காலேஜ் ஆக இனி வரமுடியாது. அரசாங்கம் எய்ட்டு கல்லூரிகள் நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஏனென்றால் அரசாங்கக் கல்லூரிக்கு ஆகின்ற செலவுதான் எய்ட்டு கல்லூரிகளுக்கும் ஆகிறது. எய்ட்டு கல்லூரிக்கு அரசாங்கத்தினுடைய நிதி அதிகமாகச் செலவாகாது என்று சொன்னால் அப்படிக்கூட ஒரு ஏற்பாட்டுக்கு நாம் வரலாம். எய்ட்டு கல்லூரி என்றால் இங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு என்ன சம்பளமோ அதே விகிதத்தில் அவர்களுக்கும் தரவேண்டியிருக்கிற காரணத்தால் அதை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அதனால் செல்ஃப் பைனான்சிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்ற முறையில்தான் கல்வி நிலையங்கள் வரமுடிகிறது. ஆனால் எந்தக் கல்வி நிலையமாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற வேண்டும். இரண்டாவது பல்கலைக் கழகத்தினுடைய இசைவு, ஒப்புதல் பெற வேண்டும். அஃபிலியேஷன் பெற வேண்டும். மூன்றாவது ஏ.ஐ.சி.டி.இ. போன்ற அகில இந்திய அமைப்பினுடைய இசைவையும் பெற வேண்டும். இந்த மூன்று கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே அகில இந்திய தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகம் இப்படிப்பட்ட கல்லூரிக்கு இவர்களுக்கு இசைவு கொடுத்துவிட்டு, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதலைக் கேட்டார்கள்.

இப்போது அண்மையில் கொஞ்சம் நல்ல மனமாற்றம் ஏற்பட்டு மாநில அரசாங்கம் ஒப்புதல் தருமானால் அதுபற்றி நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம். மாறாக நாங்கள் முதலிலேயே பரிசீலிக்க மாட்டோம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளை ஓரளவுக்கு முறைப்படுத்திக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

பிற்பகல் 6-00

அடுத்து, உயர் கல்வி மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவராக இருக்கின்ற ஆனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குழுவினர் இந்த 'செல்ப் பைனான்ஸ் இன்ஸ்ட்டிடியூசன்' எல்லாம் முறைகேடாக இருப்பதாகப் பல புகார்கள் வந்ததையொட்டி அரசால் ஒரு குழுவாக நியமிக்கப்பட்டு ஆய்வு நடத்துகிறார்கள். இந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் தரமாக நடைபெறுகின்றனவா, போதுமான கட்டிட வசதி இருக்கிறதா, எவ்வளவுபேர் தகுதியுள்ள ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டுமோ அந்த ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களா, அவர்கள் தகுதியுடையவர்களாக இருக்கிறார்களா, ஆய்வுக்கூடம் இருக்கிறதா, இவைகளுக்கு மேலாக பெரிய நூலகம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து இந்த வசதிகள் அனைத்தும் இருக்குமானால்தான் அந்தச் சுயநிதி கல்வி நிறுவனங்களை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இல்லையெனில் அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இதே குழுவோடு சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிற இன்னொரு குழு சுயநிதி அறிவியல், கலைக் கல்லூரிகளையும் சுயநிதிக் கல்லூரிகளையும் ஆய்வு செய்து அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை தருவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே சில உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். பல்கலைக் கழகத் தேர்வு முடிவுகள் வருவதற்குத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. மாணவர்களுடைய பட்டயங்கள் வருவதற்கு நீண்டகாலம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். சிலர் அரசாங்கத் தேர்வுத் துறையிலும், அதேபோன்று பொறியியல் துறையிலும், பாலிடெக்னிக் துறையிலும் பட்டயங்கள் வருவதற்குத் தாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இது குறித்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்வு நடைபெற்ற 3, 4, மாதங்களுக்குள் அவர்களுடைய தேர்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இரண்டாவதாக அவர்களுடைய சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் தொழில் நுணுக்கத் துறையில் 'Technical Education' அந்தத் துறையிலே பாலிடெக்னிக் குகளிலே பயின்றவர்களுக்கு தரப்படுகின்ற சான்றிதழ், சுமார் 2000 பேர்களுக்குத் தரப்படவேண்டியது, ஏறத்தாழ ஓரிரு

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

ஆண்டுகளாகத் தாமதம் ஆகிவிட்டது, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது என்று தெரிவித்தார்கள். அதை உடனே அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப்படடிருக்கிறது. இனி அந்தத் தாமதம் இல்லாமல் வழங்கப்படும் என்று நான் உறுதிகூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இப்போதெல்லாம் மேல்நிலைக் கல்வி என்று 11, 12 வகுப்புகளிலே பயிலுகின்ற மாணவர்கள் அதற்குப் பின் நுழைவுத் தேர்வு எழுதி பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், வேளாண்மைக் கல்லூரிகளிலும் சேருகிறார்கள். அந்த முறைகளில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. கூடுமானவரை அந்த முறை செம்மையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தத் தேர்வு எழுதுகின்ற மாணவர்கள் 11-ஆம் வகுப்புப் பாடத்தையே படிக்காமல்--சில பள்ளிகளில் அதை சொல்லிக் கொடுப்பதே இல்லை--11-ஆம் வகுப்பு சிலபஸ்படி அந்தப் பாடங்களை நடத்துவதில்லை என்பதால் 12-ஆம் வகுப்புப் பாடத்தைத்தான் 11-ஆம் வகுப்பு காலத்திலும் பயிற்றுவித்து, 12-ஆம் வகுப்பு நிலையிலும் அதையே திரும்பப் பயிற்றுவித்து அவர்களைத் தேர்வு எழுதச் சொல்லுகிறார்கள். இதில் ஏற்படக்கூடிய குறைபாடு என்னவென்றால் பொறியியல் கல்லூரியில் படிக்கச் சேரும்போது ஒவ்வொரு துறை பாடத்திலும் தெரிந்து இருக்க வேண்டிய அடிப்படை அறிவு 'Basic knowledge' இல்லாதவர்களாக பல மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். திரும்ப அவர்களுக்குப் பாடம் நடத்த முடிவதில்லை. அதனால் மாநில உயர்கல்வி மன்றத்திலே கலந்து பேசி--11-ஆம் ஆண்டிலே நடத்தப்பட வேண்டிய பாடங்களுக்கு நுழைவுத் தேர்விலே கேள்வி கிடையாது என்பதால் அவர்கள் அதை விட்டுவிட்டு 12-ம் ஆண்டு பாடத்தை மட்டும் படிக்கின்ற ஒரு பழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது--எனவே இனி எதிர்காலத்தில், இந்த ஆண்டில் இல்லையென்றாலும் வரும் ஆண்டுகளிலேயிருந்து 11-ஆம் வகுப்பு, 12-ஆம் வகுப்பு ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் படிக்கின்ற பாடங்களுக்கும் சேர்த்து நுழைவுத் தேர்வில் கேள்வி கேட்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு மிகப் பெரிய அளவில் பயன்படும்.

ஏற்கெனவே இன்டர்மீடியெட் இருந்தபோது, இன்டர்மீடியெட் வகுப்பிலே படிப்பவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுக்கும் சேர்த்துதான் தேர்வு. அந்த இன்டர்மீடியெட் வகுப்புத் தேர்வுக்கு முதல் ஆண்டுக்கான பாடத்தில் கேள்விகளும் முதல் ஆண்டு கேள்வி

இரண்டாம் ஆண்டுக் கேள்வி ஆகிய இரண்டும் வரும். அப்படி நுழைவுத் தேர்வுகள் அமைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இங்கே ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது மாணவர்கள் நுழைவுத் தேர்வு எழுதுவதற்குப் முன்னரே இன்றைக்கு பிளஸ்-2 தேர்வு எழுதுகிறார்கள். இந்த பிளஸ்-2 தேர்வு எழுதி அதில் வெற்றி பெறுவதும், பெறாததும் ஆகிய அந்த நிலைமை எல்லாம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நுழைவுத் தேர்வு என்பதை பிளஸ்-2 தேர்வு எழுதியதற்குப் பின்னர் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்படி நடத்துவதிலே சில இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. என்ன இடர்ப்பாடு என்றால் நுழைவுத் தேர்வு எழுதிய பின் ஒரு 15 நாட்கள் அல்லது ஒரு மாதத்திலே முடிவு எடுத்து, இந்த பிளஸ் 2 தேர்வு எழுதி, அந்த தேர்வு எண்கள் வந்தவுடனே, முடிவு தெரிந்து ஜூலை மாதத்திலே தொடங்கி, ஆகஸ்ட்-செப்டம்பருக்குள்ளாக தொழில் கல்லூரிகளில் அட்மிஷன் முழுவதையும் முடிக்க முடியும். இந்தத் தேர்வை நிறுத்தி வைத்து, பின்னர் தேர்வு நடத்துவதாக இருந்தால், அதாவது பிளஸ் 2 தேர்வு எழுதி தகுதி எண்கள் பெற்றதற்குப் பின்னர் நுழைவுத் தேர்வு நடத்துவதாக இருந்தால் கல்லூரிகளில் சேர்வது இன்னும் ஒரு மாதம் தள்ளிப்போகும். அதனால் ஏற்படும் காலத்தாழ்வு பெரிய இடர்ப்பாடாக இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். இருந்தாலும், பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனை என்ற காரணத்தால், அதை எண்ணிப் பார்க்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 6-05

பொதுவாகவே, பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் செம்மையாக இருந்தால், பள்ளிக் கூடங்கள் அதிக நாட்கள் நடைபெறும். பள்ளிகள் குறைந்தது 220 நாட்கள் நடைபெற வேண்டும். 365 நாட்களில் 220 நாட்கள் தான். ஆனால், பல இடங்களிலே 220 நாட்கள் சரியாக நடைபெறவில்லை. மழை, வெள்ளக் காலங்களில் 5 நாட்கள் போனாலும் கூட 215 நாட்கள் நடக்கிறதா என்றால் நடப்பதில்லை. ஆகவே, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் 220 நாட்கள் நடைபெற வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 200 நாட்களாவது நடைபெற வேண்டுமென்பதைக் கட்டாயமாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால், பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகம் இதற்கு உறுதுணையாக இருக்க

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அவையில் வேளாண்மைக் கல்வியைப் பற்றி மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்களும் பேசினார்கள். வேறு சில உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துறையினுடைய வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையிலேயும், பொது மக்களுடைய தேவை என்ற அடிப்படையிலேயும் குறிப்பிட்டார்கள். வேளாண்மைக் கல்வி என்பது கூடாது என்பதல்ல. உழவுதான் உலக வாழ்விற்கே அடிப்படை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், உழவு என்று சொன்னவுடனே எல்லோரும் இறங்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். வேளாண்மை என்று சொன்னால், அதற்குப் போய்ப் படிக்க வேண்டுமா என்று நினைக்கிற மனப்பான்மை பல பேர்களிடத்திலே இருக்கின்றது. ஏனென்றால், நம்ம ஊரிலே எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே, இதற்குப் போய்ப் பள்ளிக் கூடத்திலே படிப்பானேன். மோட்டார் ஓட்டுவது பற்றியாவது பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கலாம். இந்த வேளாண்மை, ஏர்க் கலப்பை, உழவு, விதை தானியம், என்னுடைய தாத்தாவுக்குத் தெரியும், பாட்டனுக்குத் தெரியும் என்று கருதி படிக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது பள்ளி 2 வகுப்பிலே வேளாண்மை ஒரு பாடமாக இருக்கிறது. இந்த வகுப்பிலே 'வொக்கேஷனல் ஸ்டீம்' என்று குறிப்பிடுகிற துறையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் எண்ணிக்கையில் குறைவாகத்தான் அந்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தகுந்த பயிற்சி இல்லை. அப்படி ஒரு 1350 பள்ளிக் கூடத்திலே அது இடம் பெறுகிறது என்று சொன்னாலும் கூட எல்லா இடத்திலேயும் அதை ஒரு நல்ல முறையிலே மேற்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் கூட வேளாண்மையைப் பற்றி ஒரு பொது அறிவு தேவை. அந்தப் பொது அறிவு வளர்ந்தால்தான் சமூகக் கூட்டுறவு ஒட்டு உணர்ச்சி வளரும். அந்த சமூக உறவு உணர்வு வளர்வதற்கு, மரம் வளர்ப்பதற்கு, ஊக்கம் தரும், இன்னும் சொல்லப்போனால், வாழ்க்கையோடு கலந்த கல்வி அது என்பது உணரப்படவேண்டும். மாடியிலே தோட்டம் போடுவது கூட ஒரு விதத்திலே வேளாண்மை தான். வீட்டு மாடியிலே தோட்டமிடுவது, கொல்லைப்புறத்திலே தோட்டமிடுவது இப்படி இது பல்வேறு வகைப்பட்டது. வேளாண்மை என்றால், உழவு என்று நினைத்த உடனே, உழவுக் கலப்பை என்று நினைக்கிறதாலே, அதனைப் படிக்க பிள்ளைகளுக்கு மனம் வரவில்லையே தவிர, அதை 'ஹார்ட்டிகல்ச்சர்' என்கிற முறையிலே சொல்லிக் கொடுத்தால்

ஆர்வம் வரும். ஆனால் அதையெல்லாம் கூட எந்தப் பாடத் திட்டத்திலே சேர்ப்பது? வரையறுக்கப்பட்ட சில பாடத் திட்டங்கள்தான் இப்போது இருக்கின்றன. Physics, Botany, Chemistry, Zoology, இந்த வரையறுக்கப்பட்ட சிறப்புப் பாடங்கள் இருக்கிற காரணத்தாலே இதை எந்தப் பாடத் திட்டத்திலே சேர்ப்பது Social Science-லே சமூக அறிவியல் சேர்கிறதா? வேளாண்மையை ஒரு பாடமாக வைத்தால் எந்த நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வது எது என்பதையெல்லாம் இந்தப் பாடத் திட்டங்களை வரையறுக்கிற குழுவினர் மேற்கொள்ள, ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய கல்வித் துறை சார்பாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் மூலமாக ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வரமுடியும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதைப்போல அப்படியே அவர்கள் எந்தத் துறையிலே இதைப் பாடமாக நடத்தினாலும்கூட, எந்தப் பாடத்தோடு கலந்து நடத்தினாலும்கூட வேறு பல பாடத்திலே கூடந்து வரக்கூடிய சிலவற்றை உருவாக்கினாலும்கூட ப்ளஸ் 2 படிக்கிற மாணவர்கள் வேளாண்மையை ஒரு 'வெக்கோஷனல் ஸ்டிரீமாக', பாடமாகப் படிப்பவர்கள் இன்னும் சற்றுச் சிறப்பாக படிப்பதற்கு, அதற்குரிய ஆசிரியர்களை நியமித்து, மேலும் முயற்சி செய்யலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். இருந்தாலும், மேலும் ஆய்வு செய்துதான் தகுந்த கருத்தை நான் சொல்ல முடியும்.

இன்னும் ஒன்று, மாணவர்களுக்குப் போதுமான விளையாட்டுப் பயிற்சி போன்றவைகள் கிடைப்பதில்லை. காரணம் ஆசிரியர்கள் வகுப்பு முடிந்தவுடனே அவர்கள் வீட்டிற்குப் போய்விடுகிறார்கள். வெளியூர்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். போதுமான விளையாட்டுத் தடல் இல்லை. இப்படிச்சில குறைகள் இருந்தாலும்கூட, விளையாட்டில் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். அதனைத் தூண்ட வேண்டும். அதற்காக எல்லா இடத்திலேயும் 'பிசிக்கல் இன்ஸ்ட்ரக்டர்' என்ற அளவிற்குப் போட முடியுமா என்றால் ஒரு 100 பிள்ளைகள், 200 பிள்ளைகள் படிக்கிற இடத்திற்கெல்லாம் போடுவது எளிதல்ல. இப்போது ஆசிரியர்களை பலதுறை பாடம் நடத்துவதற்கே போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் நிதி எந்த அளவு இடம் தரும் என்று தெரியவில்லை. அதனால் ஒரு ஆலோசனை. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சி பெற்றவர்களிலே யார் யார் விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு உடற்பயிற்சிப் பாடம் நடத்துவதற்குத் தேவையான ஒரு குறுகிய

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

காலப் பயிற்சியும் வழங்கலாம் என்பது ஒரு எண்ணம். 20 நாட்கள் அல்லது ஒரு மாத காலம் குறுகிய காலப் பயிற்சியை அவர்களுக்குத் தருவதற்கும், அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பு ஊதியம் மாதம் ரூபாய் 50 அல்லது 100 கொடுத்து, அவர்களைக் கொண்டே அந்த அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் உடற்பயிற்சியை மேலும் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு உடற்பயிற்சி என்பதிலே ஒரு அக்கறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதுபற்றி ஆலோசித்து, முடிவெடுத்துத் தெரிவிக்கப்படும்.

பிற்பகல் 6-10

இதற்கிடையில், சென்னை போன்ற நகரத்திலே யோகா பயிற்சி, அதாவது மூச்சுப் பயிற்சி மிகவும் பயன்தரும். மூச்சுப் பயிற்சி ஏன் சென்னையிலே மிகவும் பயன்படுவதாக இருக்கும் என்றால், எங்கே காற்று கெட்டுப்போகிறதோ அங்கேதான் மூச்சுப் பயிற்சிக்கு முதன்மையான தேவை உள்ளது. காற்று, தூய்மையாக இருக்குமானால் மூச்சுப் பயிற்சி இல்லையென்றால்கூட நுரையீரல் செம்மையாக வேலை செய்யும். நுரையீரல் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை எங்கு வரும் என்றால், எங்கே பொல்யூஷன் இருக்கிறதோ அங்குதான் வரும். பொல்யூஷன் இருக்கிற இடங்களில் நுரையீரலில் நிறைந்திருக்கிற காற்று அங்கே தங்கிப் போகிற நிலை ஏற்படும். அப்படித் தங்கிப் போகிற காற்றை முழுவதும் வெளியிலே கொண்டு வருவதற்கு மூச்சுப் பயிற்சி தேவை. அப்படி அந்த யோகா பயிற்சியிலே சில பேர் மிகுந்த திறமை மிக்கவர்கள். ஆற்றல் மிக்கவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் அதைப் பயிற்றுவிக்க எங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். யோகா என்று சொன்னால் உயர்வாகத் தெரிகிறது. மூச்சுப் பயிற்சி என்று சொன்னால் சாதாரணமாகத் தெரிகிறது. இது தமிழ், அது சமஸ்கிருதம் அவ்வளவுதான். எனவே, இந்தப் பயிற்சியை சொல்லித்தர யார் விரும்பி வந்தாலும், எந்த ஆசிரியர்கள் வந்தாலும், பள்ளிக்கூடங்களில் மாலை நேரங்களிலே அதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித்தர அரசு முன்வரும். அரசு, அந்தத் துறை மூலமாக அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, ஏற்கெனவே வேலை நிறுத்தம் செய்த ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த அத்தனை

நாட்களும் அவர்களுடைய விடுமுறை நாட்களாகக் கருதப்படும் என்றுதான் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதை மாற்றி, அவர்கள் வேலை செய்த நாட்களிலே 12 நாட்கள் பணியினால் ஈடுசெய்துவிட்ட காரணத்தால், அந்த 12 நாட்களை ஈடு செய்த நாட்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, மிச்சம் இருக்கின்ற 7 நாட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய விடுப்புக் கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசு தீர்மானித்து அறிவித்திருக்கிறது. அதை அந்த அறிவிப்பை அறியாதவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கு நான் இதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, ஏற்கெனவே இளநிலை ஆசிரியர்கள், இடைநிலை ஆசிரியர்கள் என்று இரு பிரிவு இருந்தது. இளநிலை ஆசிரியர்கள், ஜூனியர் செகண்டரி கிரேடு. அப்படி இளநிலை ஆசிரியர்களாக பத்தாயிரம் பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களையும் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்ப வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. கலைஞர் அவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சராக இருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக இடைநிலை ஆசிரியர்களாக மாற்றி ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அறிவித்தார்கள். அப்படி அறிவித்தாலும்கூட, அந்தக் காலகட்டத்தில் 5500 பேர்கள் தான் அப்படி இடைநிலை ஆசிரியர் பணித் தகுதி பெற்றார்கள். மேலும் ஒரு 5000 பேர்கள் அதிலே விடுபட்டுப் போயினர். அதற்கு இவ்வளவு நாட்கள் வரையிலும் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டும், இடைக்காலத்தில் அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, இப்போது அவர்களையும் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதனால் ஆத திராவிடர் நலத் துறையிலும் பல ஆசிரியர்கள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, கல்வித் துறையிலே 5500 இளநிலை ஆசிரியர் பணியிடங்களை இடைநிலை ஆசிரியர் பணி இடங்களாக உயர்த்தி அப்போது அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. விட்டுப்போன 6000 பேர்களுக்கு இப்போது இடைநிலை ஆசிரியர் என்ற தகுதி 1973 முதல், அவர்கள் அந்தப் பணியிலே இருந்ததாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அந்த ஊதிய உயர்வு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற போது ரூபாய் 3.5 கோடி செலவு ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

இன்னொன்று, ஓய்வூதியம் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அரசு ஆசிரியர்களைப் போல, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார்கள். அந்த ஓய்வூதியம் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், அதே முறையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திரு. தீரன் அவர்களுக்கும், மற்ற நண்பர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தனியார் நடத்துகின்ற, உதவி பெறுகின்ற கல்லூரிகளுக்கு 10 விழுக்காடு இடங்களை மேனேஜ்மெண்ட்-நிர்வாகம் அவர்கள் விருப்பப்படி சேர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லது அனுமதிக்கலாம் என்றும், மிச்சம் இருக்கின்ற 90 விழுக்காடு இடங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை அடிப்படையில், வகுப்புவாரி உரிமை அடிப்படையில், அவர்கள் பெறுகின்ற மதிப்பு எண்கள் அடிப்படையில் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்றும் அரசு அறிவித்துள்ளது. ஆனால் சுயநிதிக் கல்லூரிகளுக்கு உச்சந்திமன்றம் தந்திருக்கின்ற உரிமை, 5 விழுக்காடு என்.ஆர்.ஐ. மாணவர்களுக்குத் திடம் தர வேண்டும் என்பது. அவர்கள் அப்படித் தருவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த 5 விழுக்காடு சுயநிதி பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 6-15

நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டதைப்போல, தர்மபுரி, திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர், தென்னாற்காடு-வள்ளலார், விழுப்புரம்-இராமசாமி படையாட்சியார் ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்ட மாவட்டத் தொடக்கக் கல்வித் திட்டம் 1994-95-லே தொடங்கப்பட்டு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கிறது. இந்த ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 125 கோடி ரூபாய் அதற்காகச் செலவிடப்பட இருக்கிறது. இது ஒன்றும் எளிய தொகை அல்ல. இது ஒரு நல்ல திட்டம். இது மேலும் அடுத்த கட்டத்தில், இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, திருவள்ளூர்- பெரம்பலூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இடத்திலும் இசைவு அதற்குப் பெறப்பட இருக்கிறது. நூற்றுக்கு என்பது விழுக்காடு உதவித்தொகை தருகிறார்கள். மிச்சம் இருக்கிற தொகையை தமிழக அரசு ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

பொதுவாக இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் பல வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை எல்லாம் நான் ஒதுக்கிவிட மாட்டேன். அவர்கள் 'வெட்டு' என்று சொன்னாலும்கூட 'கட்டு' என்கிற அடிப்படையில் எனக்கு இதைத் தர வேண்டுமென்ற அந்த முறையிலே திரு. பழனிசாமி அவர்கள், கோட்டூர் அரசினர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல திரு. ஐ. கணேசன் அவர்கள் சித்தூர் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கூடுதல் கட்டிடம், எடப்பாடி மகளிர் மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு கழிப்பறைகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு. ஜி. கே. மணி அவர்கள் பெண்ணாகரம் தொகுதியில் சில பள்ளிகளுக்குக் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் நிரப்பக் கேட்டிருக்கிறார்கள். வருகிற ஆண்டில் அவைகள்--வருகிற ஆண்டில் என்றால் முதல் கட்டத்திலேயே நிரப்பப்படும், அதாவது ஜூன், ஜூலையிலே நிரப்பப்படும். திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் நஞ்சப்பா நகராட்சிப் பள்ளியில் பணியிடங்கள் நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். அது நடைபெறும். திரு. அப்துல் நாசர் அவர்கள் கேட்ட புவனகிரி அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு மைதானம் விரிவுபடுத்தப்படுவதற்கு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுபோல கடந்த ஆண்டு 5.5 கோடி ரூபாய் செலவில் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதல் வகுப்பறைகள் கட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 5 கோடி, 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவது என்பது சாதாரணம் அல்ல. பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, கட்டப்பட்டு வருகிற கட்டிடங்கள் ஜூலைத் திங்களுக்குள் முடிக்கப்படும் என்று அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வருகிற ஆண்டிலே மேலும் 5.5 கோடி ரூபாய்க்கான பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். புதிய வகுப்பறைகள் கட்டுவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்போது, மற்ற உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களில் இடம் பெறுகிற பள்ளிகளின் உரிமை கருதப்படும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த ஆண்டு கல்லூரிகளுக்கான கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்று 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிக் கட்டிடங்களுக்காக, கட்டி முடிப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கி, செலவிடப்பட்டு வருகிறது.

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பழுதுபார்ப்பதற்கு மட்டும் 4.20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் சீருந்து, ஈருருளி இவைகளை வாங்குவதற்கு, அரசு ஆசிரியர்களைப் போலவே, முன்பண அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பணி செய்யும்போது இறந்த அரசு கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு, ஆதரவற்ற பிள்ளைகளுக்கு-37 பேர்களுக்கு கருணை அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு கல்லூரிக் கல்வித் துறையால் நியமனம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல கடமைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

குறிப்பாக நூலகத் துறை வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென்று தகுந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய்க்கு நூல்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 25 நூலகங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டுள்ளன. 9 மாவட்ட நூலக அலுவலர் பணியிடங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. நூலகத் துறையில் உள்ள மூன்றாம் நிலை நூலகருக்கான பணித் தகுதிகள் முடிவு செய்யப்பட்டு காலியாக உள்ள நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பதவிகள் நிரப்பப்பட உள்ளன.

தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் நூலகத்திற்கு ஆண்டு பராமரிப்புக்கென இதுவரை 10 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு முதலாக 16 இலட்சம் ரூபாய் வழங்க அரசு அனுமதித்து ஆணை பிறப்பித்து, செயல்படுகிறது. அதற்கு மாவட்ட ஆட்சியர் தலைமையிலே நிர்வாகத்திற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு தகுந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்கை சிவம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, விளையாட்டுத் துறை ஏதோ கைவிடப்பட்ட துறையாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி இல்லை. ஆனால், பரவலாக அதனுடைய விளைவுகளை நாம் காண்பதற்குச் சில காலம் ஆகும். அதனுடைய மேலாண்மை குழுக்கூட்டம் முதலமைச்சருடைய தலைமையிலே நடைபெற்று-ஸ்போர்ட்ஸ் அத்தாரிட்டி கூட்டம் நடைபெற்று, தகுந்த ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டு பல லட்சம் ரூபாய்க்கு பல திட்டங்கள் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு விளையாட்டு மேம்பாட்டு ஆணையத்திற்கு பராமரிப்புச் செலவினத்திற்கு முதல் தவணையாக

ரூபாய் 57 லட்சம் ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டது. அதேபோல தமிழ்நாடு விளையாட்டு மேம்பாட்டு ஆணையத்திற்குப் புதிய விளையாட்டு அரங்கங்களைப் பராமரிப்பதற்கு 94 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கப்பட்டது. நேரு விளையாட்டு அரங்கத்திற்கு பராமரிப்புச் செலவுக்கு 25 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டது.

பிற்பகல் 6-20

பள்ளிகளில் பணி புரியும் உடற்கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சீருடைப்படி 150 ரூபாய் என்பது போன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் உடற்கல்வி இயக்குநர்களுக்கும் இந்த 150 ரூபாய் சீருடைப்படி வழங்கப்பட்டது.

சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக ஸ்பெயின் நாட்டில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு இளையோர் சதுரங்கப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள செல்வன் வெங்கடேஷுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் உதவி வழங்கப்பட்டது. உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்துகொள்ள அட்லாண்டா செல்வதற்காக உடல் ஊனமுற்ற வீரர்கள் ஐவருக்கு 1 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது. உடல் ஊனமுற்றோர்க்காக சீனாவில் நடைபெற்ற ஆசிய பசிபிக் நீச்சல் போட்டியில் கலந்துகொள்வதற்காக மன நலம் குன்றிய சிறுவன் செல்வன் நூருதீனுக்கு ரூபாய் 27 ஆயிரம் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது. கனடாவில் நடைபெறும் சிறப்பு ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்காக மன நலம் குன்றிய பள்ளி மாணவன் செல்வன் சி. வினோத் சாமுவேலுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. பாக் ஜலசந்தி மற்றும் ஜலரிச் ஏரி ஆகியவற்றைக் கடந்த நீச்சல் வீரர் திரு. குற்றாலீஸ்வரனுக்கு ரூபாய் 1 லட்சத்து 81 ஆயிரத்து 508 நிதி உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இரயில் விபத்தில் சிக்கி அகால மரணம் அடைந்த சிறந்த தடகள பயிற்சியாளர் வி. ராவணன் மனைவி திருமதி ரச்னா ராவணன் என்பவருக்கு 2 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள அடுக்குமாடி வீடு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்படி அந்தத் துறை சார்ந்த பணிகளும் சீராகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

அதேபோல மற்ற துறைகளைப் பற்றி நான் அதிகம் குறிப்பிடாவிட்டாலும்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த எல்லா கருத்துக்களும் என்னுடைய நினைவிலே நிற்காவிட்டாலும்கூட அவையெல்லாம் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டு, அந்தக் கருத்துக்கள் ஆய்வு

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

செய்யப்பட்டு எவ்வப்போது என்னென்ன கடமைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அவைகளை நிறைவேற்ற தொடர்ந்து முயற்சிக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல டில்லி தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் கல்விச் சங்கம் நடத்தி வரும் 7 தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடப் பராமரிப்புச் செலவுக்கென முதலமைச்சர் அவர்கள் 7 லட்ச ரூபாயை வழங்கி உள்ளார்கள். அச்சங்கம் நடத்திவரும் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய பாடப் புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்க தமிழ்நாடு பாடநூல் கழகத்திற்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. மொரீஷியஸ் தீவில் உள்ள அந்த மக்களிலே தமிழ் படிக்க விரும்புகிற மாணவர்களுக்காக 12-வது வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்கு அனைத்துத் தலைப்புகளிலும் 5 பிரதிகள் வீதம் புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படிப் பல்வேறு துறைகளில் பல்வேறு சாதனைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன.

குறிப்பாகத் திருநெல்வேலியில் உள்ள கலை அறிவியல் கல்லூரி, அரசு மகளிர் கல்லூரி, அது ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி என்று ஏற்கெனவே பெயர் குட்டப்பட்டு இருந்தது. இடையிலே சிலர், வேறு கருத்து கொண்டவர்களால் ராணி என்ற பெயர் நீக்கப்பட்டது. இப்போது மறுபடியும் ஏற்கெனவே இருந்த பெயர், ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி என்று அந்தப் பெயர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அந்தக் கல்லூரிக்கு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அதேபோல நாகை-காயிதே மில்லத் மாவட்டம் மூவலூரில் உள்ள அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மூவலூர் மூதாட்டி இராமாமிர்தம் அம்மையார் பெயரும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதேபோன்று விழுப்புரம் ராமசாமி பண்டயாச்சியார் மாவட்டம் திருக்கோயிலூரில் உள்ள அரசு ஆண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு சங்ககாலப் புலவர் கபிலர் பெயரும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அதே ஊரில் அரசினர் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு பாரி வள்ளலின் மகள்களான அங்கவை-சங்கவையின் பெயரும் குட்டப்பட்டுள்ளன. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதேபோல் கடற்கரைச் சாலையில் உள்ள ஐஸ் ஹவுஸ் என்று வழங்கப்படுகின்ற விவேகானந்தர் தங்கி இருந்த அந்தக் கட்டிடத்தைச் சீர்செய்து இப்போது விவேகானந்தர் இல்லம் என்ற பெயருடன்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1997 மார்ச் 18]

நினைவில்லமாகப் பெயர் சூட்டி ராமகிருஷ்ணா மடத்தினரின் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்காக வழங்க அரசு ஆணையிட்டு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தக் கட்டிடத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

அரசு தேர்வுத் துறையில், மதுரை, கோவை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, கடலூர் போன்ற வட்டார அலுவலகங்களில் உள்ள உதவி இயக்குநர் பதவிகள் அத்தேர்வுத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சுப் பணியாளர்களால் பதவி உயர்வு மூலம் நிரப்பப்பட ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

பிற்பகல் 6-25

உதவிபெறும் தனியார் பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் தற்காலிகமாகப் பணியாற்றி நியமன ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத 126 தற்காலிகப் போதகர்கள் Tutors or Demonstrators பணி நிரந்தரமாக ஒப்புதல் அளித்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 17-2-1993 முதல் சில ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாமல் இருந்த விருது கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கும், டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் விருது என்ற பெயரில் இந்த ஆண்டு வழங்கப்படும். ஏற்கெனவே ரூ. 1,000 வழங்கப்படுமேயானால், இந்த ஆண்டு அந்தத் தொகையை இரட்டிப்பாக்கி ரூ. 2,000 ஆக வழங்கப்படும். இப்படி மேலும் தொடரலாம் என்றாலும்கூட, உங்களுடைய மேலான நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டு, எல்லா விளக்கத்தையும் சொல்லிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இப்போது இல்லை. சொல்லிப்பார்த்து இயலவில்லை என்ற எண்ணத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். நிறைய விவரங்கள் இருக்கின்றன. நேரம் இல்லை. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை நிறைவு செய்வதற்கு அரசு முன்வரும் என்று உறுதி கூறுகிறேன். எல்லாவற்றையும்விட, எல்லோரும் மனமகிழத்தக்க அளவுக்கு சேலத்தில், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய பெயரால் ஒரு பல்கலைக் கழகம் துவங்கப்படும் என்று இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அந்தப் பல்கலைக் கழகம் சேலத்தில் உள்ள பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்திலேயே இடம் பெறும். ஏற்கெனவே சென்னைப்

1997 மார்ச் 18] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பல்கலைக் கழகத்தின் கிளை அமைப்பு அங்கே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாலும் அங்கேயே ஏராளமான இடம் இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் தகுந்த வடிவம் பெறும், வளரும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் செப்டம்பர் 17-ஆம் தேதி அதனுடைய துவக்க விழா நடைபெறும் என்றும் தெரிவித்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எந்த உறுப்பினர் சொன்ன எந்த ஒரு கருத்துக்கும் தகுந்த பதிலை நான் இங்கு சொல்லவில்லை என்றாலும், அதை நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டு இந்த மானியத்தை-வெட்டுத் தீர்மானத்தை விலக்கிக்கொண்டு-நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

கோரிக்கை எண். 17- கல்வி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு. மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. இ. கணேசன்.

திரு. இ. கணேசன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இ. கணேசன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

திரு. அ.வ. அப்துல் நாசர்: இருக்கையில் இல்லை. திரு. அ.வ. அப்துல் நாசர் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது. திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

[1997 மார்ச் 18]

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். திரு. வை. சிவபுண்ணியம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. டி. மணி.

திரு. டி. மணி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னதைப்போல, மானியக் கோரிக்கைகளில் பேச வேண்டுமென்று ஏராளமான உறுப்பினர்கள் கொஹ்டா அவர்களையும், என்னையும், துணைத் தலைவர் அவர்களையும் மற்றவர்களையும் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அனுமதி வாங்கிப் பேசிவிட்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் அவையில் இருப்பதில்லை. இது மிக வருந்தத்தக்கது. நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சர் பெருமக்களுக்குக்கூட ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப் பேசிவிட்டுப் போகின்ற உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதில்லை என்ற ஒரு நிலையை எடுத்தால், ஒருவேளை அவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

‘கல்வி’ பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. - 2969,13,33,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்” என்னும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப் பெறுகிறது.

1997 மார்ச் 18]

[பேரவைத் தலைவர்]

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (19-3-1997) காலை 9.30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை, பிற்பகல் 6.29 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

-ஏதுமில்லை-

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் மற்றும் ஏனைய தாள்கள்

55. 1997-98-ஆம் ஆண்டில் உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி (தமிழ், ஆங்கிலம்).

56. 1997-98-ஆம் ஆண்டு உடனடிச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் அறிவிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

57. 1996-97-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளும், விரிவான துணை மதிப்பீடுகளும் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

58. 1996-97-ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவுக்கான மானியக்கோரிக்கைகளுக்கான அறிவிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

59. 1996-97-ஆம் ஆண்டின் இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் குறித்து மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

60. சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய தகவல் குறிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

61. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் என்ற செய்தித்திரள் புத்தகம் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

62. மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் என்ற குறிப்பேடு புத்தகம் (தமிழ், ஆங்கிலம்).